

ĐƯỜNG VỀ NHÀ CHA

Sách Dọn Mình Chết Lành

St. Alphonsus Liguori

Thánh Anphongsô Ligorì

Đường Về Nhà Cha

Sách Dọn Mình Chết Lành

Copyright © 2018 by Thánh Anphongsô Ligorì

Bạn có thể chia sẻ hoặc gửi tặng, nhưng xin đừng sử dụng làm thương mại dưới mọi hình thức.

Tủ Sách Công Giáo kính tặng.

Sách eBook Ấn Bản Lần Đầu

Dịch giả: Phêrô Bùi Đắc Hữu

Sách này được tạo bởi Reedsy tại reedsy.com

MỤC LỤC

Lời Tựa Của Tác Giả

Lời Dịch Giả

CHƯƠNG I: HÌNH HÀI CON NGƯỜI SAU KHI T ́T THO ́

Bài g ́m 1: ĐI VÀO QUÊN L ́NG

I. Hình hài người qua đời

II. Đi vào quên l ́ng

LỜI NGUY ́N TH ́NG H ́I

Bài g ́m 2: TH ́ XÁC CON NGƯỜI

I. Cuộc sống theo những đòi hỏi thể xác

II. Cuộc sống biết h ́m dẹp thể xác

LỜI NGUY ́N M ́N Y ́U

Bài g ́m 3: ĐỪNG L ́NG PH ́ TH ́I GI ́O

I. Mọi sự qua đi với sự chết

II. Cấp tốc hành động

III. Hoa trái cuộc sống

LỜI NGUY ́N C ́Y TR ́NG

CHƯƠNG II: CH ́T LÀ H ́T M ́I S ́ Ở TR ́N GI ́N

Bài g ́m 4: C ́N G ́ SAU KHI CH ́T?

I. [Đời sống thật mong manh](#)

II. [Bình đẳng sau khi chết](#)

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 5: [TRƯỚC TIÊN PHẢI LO CHO SỐ PHẬN ĐỜI ĐỜI](#)

1. [Chức quyền, của cải trần gian](#)

II. [Đừng chờ đến giờ sau cùng mới trở lại](#)

LỜI NGUYỆN QUYẾT TÂM

Bài gắm 6: [THẾ GIAN, PHÙ VÂN, GIẢ TRÁ](#)

I. [Chức quyền, sắc đẹp trần thế](#)

II. [Cần suy nghĩ đến sự chết](#)

III. [Đừng trì hoãn ngày mai](#)

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG III: [ĐỜI NGƯỜI THẮM THOÁT THOI ĐUA](#)

Bài gắm 7: [TÌNH TRẠNG ĐÁNG THƯƠNG CỦA NHỮNG AI CHẠY THEO TRẦN THẾ](#)

I. [Đời người chóng qua](#)

II. [Giờ chết của những người chạy theo thế gian](#)

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI VÀ YÊU THƯƠNG

Bài gắm 8: [MỌI SỰ THẬT HƯ VÔ](#)

I. [Sự thật phơi bày khi giờ chết đến](#)

II. [Đừng chần chờ đến ngày mai](#)

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 9: [CHUẨN BỊ CHO SỐ PHẬN ĐỜI ĐỜI](#)

I. Muốn chết êm đềm an vui hay chết khùng khiếp run sợ?

II. Chỉ chết một lần

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG IV: MỌI NGƯỜI ĐỀU PHẢI CHẾT

Bài gẫm 10: MỌI NGƯỜI NHẤT ĐỊNH SẼ CHẾT

I. Ai chống nổi sự chết

II. Mọi sự trần gian đều hư vô

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Bài gẫm 11: KẸ TRƯỚC NGƯỜI SAU, MỌI NGƯỜI SẼ QUA ĐI

I. Nay người mai ta

II. Chuẩn bị cho cuộc sống đời sau

LỜI NGUYỆN MẾN YÊU

Bài gẫm 12: NĂNG NHỚ ĐẾN SỰ CHẾT

I. Trần gian hư vô

II. Trần gian là chốn tạm bợ, đời sau mới là quê thật

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG V: GIỜ CHẾT ĐẾN BẤT NGỜ

Bài gẫm 13: KHÔNG AI BIẾT CHẮC ĐƯỢC SẼ CHẾT GIỜ NÀO

I. Sự chết đến như kẻ trộm

II. Giờ chết còn xa?

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Bài gẫm 14: TIÊN LIỆU

I. Đề phòng chết bất ưg

II. Sao không sửa soạn để nắm chắc phần rồi?

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Bài gắm 15: HÃY CHUẨN BỊ SẴN SÀNG

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

CHƯƠNG VI: CÁI CH ́ T CỦA NHỮNG NGƯỜI TỘI LỖI

Bài gắm 16: HỐI CẢI NGAY

I. Những nỗi lo lắng bối rối

II. Hãy hối cải ngay

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Bài gắm 17: NỖI DÀY VÒ CỦA NHỮNG NGƯỜI TỘI LỖI

I. Địch thù căm dổ

II. Không kịp hối cải, khó được cứu thoát

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Bài gắm 18: HÃY TRỞ LẠI NGAY

I. Đừng trì hoãn đến ngày mai

II. Cố chấp sống trong tội lỗi, nguy hiểm biết bao!

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

CHƯƠNG VII: NHỮNG NỖI LO L ́ NG LÚC S ́ P CH ́ T CỦA NHỮNG NGƯỜI TÍN HỮU NGUỘI LẠNH, TRỄ NÃI

Bài gắm 19: ĐỪNG ĐỂ ĐẾN GIỜ CHẾT MỚI THAN TRÁCH MÌNH

I. Nỗi lo lắng lúc giờ chết đến

II. Trở lại ngay, đừng trì hoãn

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 20: ĐỪNG TRÌ HOÃN NGÀY MAI

I. Sao lại để đến phút chót mới sửa soạn cho số phận đời đời

II. Cần có quãng thời giờ tĩnh tâm cầu nguyện

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 21: GIỜ CHẾT CỦA KẺ CÓ TỘI

I. Nỗi luyến tiếc của kẻ có tội

II. Nỗi run sợ trước giờ chết

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG VIII: SỰ CHẾT CỦA KẺ LÀNH

Bài gắm 22: CHẤM DỨT LAO TÁC

I. Sự chết đưa người lành đến chốn nghỉ ngơi

II. Không luyến tiếc trần thế

LỜI NGUYỆN TRÔNG CÂY

Bài gắm 23: NGUỒN AN ỦI LỚN NHẤT CHO LINH HỒN KẺ LÀNH

I. Không còn sợ phản nghịch hơn nữa

II. Vui mừng khi giờ chết đến

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 24: HẠNH PHÚC CHO NHỮNG NGƯỜI CHẾT LÀNH

I. Ước ao chết

II. Qua sự chết vào cõi hằng sống

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG IX: SỰ BÌNH AN TÂM HỒN CỦA NGƯỜI CÔNG CHÍNH TRONG GIỜ CHẾT

Bài gẫm 25: CHẾT VỚI NIỀM CẬY TRÔNG

I. Tin tưởng vào ơn phù trợ

II. Tin tưởng, cậy trông

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Bài gẫm 26: YÊU MẾN SỰ CHẾT

I. Chết an vui

II. Gương các Thánh

LỜI NGUYỆN YÊU THƯƠNG

Bài gẫm 27: HẠNH PHÚC CHO NHỮNG AI CHẾT TRONG ƠN NGHĨA CHÚA

I. Hưởng dùng công quả làm nên

II. Sống lành thánh không thể chết dữ

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

CHƯƠNG X: Ý NGHĨA VIỆC DỌN MÌNH CHẾT LÀNH

Bài gẫm 28: ĐỪNG TRÌ HOÃN NGÀY MAI.

I. Nguy hiểm biết bao khi chỉ chuẩn bị cho số phận đời đời trong chốc lát

II. Hãy chuẩn bị sẵn sàng trước

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Bài gẫm 29: NHỮNG PHƯƠNG THỂ GIÚP TA CHẾT AN VUI

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Bài gẫm 30: ĐỂ ĐƯỢC CHẾT AN LÀNH

I. Từ bỏ trần thế sẽ được sống an vui

II. Kể các việc làm như những việc sau cùng của đời mình

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG XI: HAI CUỘC SỐNG HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC

Bài gẫm 31: CÁC THỨ VUI TRẦN GIAN

I. Càng có càng đòi hỏi thêm

II. Không thể thỏa mãn được

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 32: NGƯỜI TỘI LỖI KHÔNG THỂ CÓ SỰ BẰNG AN

I. Nỗi khốn khổ của những người tội lỗi

II. Lương tâm cắn rứt

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 33: NHỮNG GÌ LÀM VUI THỎA CON NGƯỜI?

I. Thú vui trần thế chẳng?

II. Được vui thoả khi làm tội thờ phượng Chúa

III. Nguồn an ủi ngọt ngào trong đau khổ

LỜI NGUYỆN MẾN YÊU

CHƯƠNG XII: THÓI QUEN PHẠM TỘI

Bài gẫm 34: NỖI HIỂM NGUY CỦA THÓI QUEN PHẠM TỘI

I. Tội lỗi phát sinh sự mù quáng tâm hồn

II. Chai đá tâm hồn

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 35: LÒNG CHAI ĐÁ

I. Thản nhiên trước tội phạm

II. Huỷ diệt tiếng lương tâm

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Bài gẫm 36: CỐ CHẤP SỐNG TRONG TỘI LỖI

I. Cây xiêu bên nào ngã bên đó

II. Đừng bao giờ thất vọng

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG XIII: NHỮNG LỬA ĐỎ MÀ MA QUỶ THƯỜNG ĐẶT VÀO TÂM TRÍ CÁC TỘI NHÂN

Bài gẫm 37: ĐỪNG TỰ LỬA ĐỐI MÌNH

I. Cứ phạm tội đi, ta sẽ xưng tội mai sau

II. Không đủ sức mạnh chống lại chước cám dỗ

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 38: ĐỪNG LỢI DỤNG LÒNG TỪ BI CỦA CHÚA ĐỂ SỐNG MIỆT MÀI TRONG TỘI LỖI.

I. Chúa rất mực từ bi và nhân hậu

II. Những kẻ nhạo báng Chúa

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 39: MƯU CHƯỚC ĐỊCH THÙ

I. Tôi còn khá trẻ

II. Cứ phạm tội, sau đó xưng tội và sẽ được cứu thoát

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG XIV: NGÀY PHÁN XÉT RIÊNG

Bài gẫm 40: NỖI VUI SƯỚNG CỦA NGƯỜI LÀNH VÀ CÁN

HẢI HÙNG CỦA KẺ DỮ

I. Trước toà án Chúa Giêsu

II. Nỗi khốn khổ cho kẻ dữ

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 41: TỘI NHÂN TRƯỚC TÒA PHÁN XÉT

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 42: TỘI NHÂN TRƯỚC TÒA PHÁN XÉT (tiếp theo)

I. Bản án khủng khiếp

II. Sau khi chết là giờ công thẳng

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG XV: CUỘC PHÁN XÉT CHUNG

Bài gẫm 43: NGƯỜI LÀNH KẺ DỮ TRONG NGÀY THẾ MẠT

I. Ngày tận thế

II. Nỗi vui mừng của kẻ lành và cảnh khốn cực cho kẻ dữ

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 44: TRƯỚC TÒA PHÁN XÉT

I. Tách kẻ dữ ra khỏi người lành

II. Công, tội được tỏ rõ

II. Quang cảnh ngày phán xét

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gẫm 45: KẾT THÚC CUỘC PHÁN XÉT CHUNG

I. Trước pháp đình

II. Số phận đời đời của người lành, kẻ dữ

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

CHƯƠNG XVI: CÁC HÌNH KHỔ TRONG HOẢ NGỤC

Bài gắm 46: NHỮNG ĐAU KHỔ CỦA TỘI NHÂN

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

Bài gắm 47: BIẾN LỬA ĐỜI ĐỜI

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

Bài gắm 48: ĐỜI ĐỜI XA CÁCH CHÚA

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

CHƯƠNG XVII: TÁNH CÁCH ĐỜI ĐỜI CỦA HOẢ NGỤC

Bài gắm 49: THỨ VUI ĐÊ HÈN CHÓNG QUA, CỤC HÌNH HỎA NGỤC BẤT DIỆT

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

Bài gắm 50: HỎA NGỤC TỒN TẠI MUÔN ĐỜI

I. Không còn lối thoát

II. Tại sao hoả ngục tồn tại muôn đời?

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

Bài gắm 51: ĐỜI ĐỜI HỎA NGỤC VẪN CÒN

I. Cảnh khổ bất diệt

II. Thà hình khổ hỏa ngục gấp trăm lần, nhưng có thời hạn

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

CHƯƠNG XVIII: LƯƠNG TÂM BỊ CẮN RÚT CỦA NHỮNG KẺ DỮ

Bài gắm 52: TẠI SAO KẺ DỮ BỊ LƯƠNG TÂM CẮN RÚT

LỜI NGUYỄN CẬY TRÔNG

Bài gắm 53: ĐAU KHỔ VÌ NHỮNG HÀNH ĐỘNG QUÁ THẤP

HÈN

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 54: ĐAU KHỔ VÌ ĐÁNH MẤT NGUỒN SỰ LÀNH

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

CHƯƠNG XIX: ĐỨC NHÂN NẠI

Bài gắm 55: NHÂN NẠI VÀ TRÔNG CẬY ƠN CHÚA

I. Chỉ được thưởng khi nào cuộc đời kết thúc

II. Ơn Chúa giúp ta thắng cám dỗ

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 56: LÀM SAO ĐỂ GIỮ ĐƯỢC ĐỨC NHÂN NẠI?

I. Chịu đựng sự chế nhạo vô lý

II. Dại khôn, khôn dại

III. Cửa hẹp đưa đến cõi sống

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Bài gắm 57: LÀM SAO GIỮ MÌNH SẠCH TỘI

I. Đừng chơi với lửa

II. Mưu chước ma quỷ

III. Xác thịt yếu đuối

IV. Dứt khoát bỏ ngay dịp tội

V. Các phương dược thần diệu

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Đôi Dòng Về Tác Giả

Lời Tựa Của Tác Giả

Một số người ngó ý muốn Cha viết một quyển sách để suy-gẫm về chân-lý đời đời, để xác-tín thêm và tiến lên trên con đường trọn lành. Ít người khác lại muốn Cha lượm lặt một số đề-tài thích hợp với các hoạt-động tông-đồ và vấn đề thiêng-liêng. Để khỏi phải viết nhiều sách, bỏ ra nhiều sức-lực và chi-phí nhiều, Cha viết ra sách này với cả hai lợi ích ghi trên.

Để việc suy-gẫm thích hợp với những ai sống ở trần thế, Cha chia việc suy-gẫm này theo ba đề tài, mỗi đề-tài là một bài suy-gẫm, sau mỗi bài suy-gẫm là những lời cầu nguyện. Cha mong muốn các bạn đọc đừng cảm thấy khó chịu khi phải lặp lại nhiều lần, lời xin đức bèn-đỗ và lòng mến Chúa, vì cả hai nhân-đức căn bản đó tối cần cho cuộc sống đời đời. Thánh La-san đã nói: *“Hồng-ân về tình yêu là hồng-ân chứa đựng mọi hồng-ân, cũng như nhân-đức bác-ái gồm tóm các nhân-đức khác.”* *“Mọi sự lành đã đến với tôi một trật với sự khôn ngoan; (Khôn ngoan: 7:11)*

Ai yêu Chúa thì khiêm-nhường, trong sạch, hãm mình và tóm lại gồm đủ mọi nhân-đức. Thánh Au-gus-ti-nô đã nói: *“Yêu Chúa tức là lo thực hành ý Người, Ai yêu Chúa luôn tránh những gì mất lòng Người và tìm kiếm những gì đẹp ý Người.”*

Đức tính nhẫn-nại giúp ta đạt sự sống đời đời như lời Thánh Bê-na-đô: *“Hạnh-phúc thiên-đàng hứa cho những ai bắt đầu cuộc sống tốt lành, nhưng nhẫn-nại đến cùng mới đạt được diễm phúc đó.”*

Thánh Tô-ma nói rằng những ai đã chịu phép Rửa Tội, cần tiếp tục cầu nguyện, để được vào nước Trời. Chúa Cứu-Thế đã phán với các môn-đệ: *“Các con phải cầu nguyện luôn, không bao giờ được chán- nản.”* (Luca 18:1)

Cũng vì trể-nải việc cầu nguyện mà nhiều tội nhân, dầu đã được ơn tha thứ, cũng không sống được lâu trong ơn nghĩa Chúa, chỉ vì họ quên xin ơn bền-đỡ, nên họ lại sa-ngã. Mặt khác, đạt được ơn bền-đỡ do lời cầu nguyện, chứ không phải tự mình tạo ra.

Để những lời suy-gẫm này sinh ích cho các vị linh-mục, Cha thêm vào mỗi câu Thánh-Kinh ngắn nhưng súc-tích. Vào phần cuối Cha thu lượm nhiều ý-tưởng của nhiều Tác-giả vừa sâu-sắc, vừa cảm-động đến tận tâm can...Ước mong rằng bạn đọc lựa chọn lấy những gì hợp với sở-thích và quảng giải rộng thêm.

Cha nài xin các bạn đọc hãy gói gắm Cha vào tình yêu Chúa Giê-su khi đọc sách này, dầu lúc đó Cha đã qua đời hay còn sống; và Cha cũng hứa sẽ làm như thế cho những ai bố-thí cho Cha lòng bác-ái đó. Hãy sống trong Chúa là nguồn Tình yêu và Mẹ Maria nguồn hy-vọng của chúng ta.

Lời Dịch Giả

Thánh An-phong-xô đã căn dặn: “*Chuẩn bị cho số phận đời đời không bao giờ có thể nói là quá đầy đủ.*” Biết bao công việc ở trần gian kể là rất tạm bợ, so với cuộc sống đời đời sau này, thế mà chúng ta còn lo chuẩn bị, toan tính ngày đêm, huống hồ là cho cuộc sống đời đời, đáng cho chúng ta lưu ý đường nào!

Hơn nữa, sau khi liạ trần, chúng ta sẽ ở một trong hai nơi: Hoặc hưởng cảnh hoan-lạc viên-mãn đời đời nơi thiên-cung, hoặc đắm mình trong biển lửa với bao khổ-cực muôn kiếp. Làm sao chúng ta có thể xao-nhãng, thờ-ơ, xem thường việc chuẩn-bị được?

Nhìn lại bản thân chúng tôi: nhận thấy đã ngoài tám chục tuổi đầu, tóc đã bạc trắng, răng thì “cái rụng, cái lung lay” báo hiệu ngày tàn đã gần kề. Bây giờ mới lo tìm kiếm sách vở để un-đúc tinh thần chuẩn-bị ráo riết cho cuộc sống đời sau, kể là muộn, nhưng muộn còn hơn không. Tìm kiếm mãi, chúng tôi may mắn gặp quyển “*Preparation for Death*” của Thánh Alphonsô, Tiến-sĩ Giáo Hội. Trước tiên chúng tôi chỉ có ý định dịch ra để gia đình dùng, nhưng những ý tưởng của thánh nhân thôi-thúc chúng tôi san sẻ với người khác, để họ cùng chuẩn bị, nên chúng tôi mới nảy ra ý định dịch và cho xuất bản.

Vấn đề thì cấp-thiết mà công việc xuất bản đòi hỏi thời gian, nên chúng tôi đọc trước vào băng để dùng và phổ biến cho một số thân nhân bạn hữu. Ước mong rằng bà con sang ra băng khác và biểu cho thân nhân bạn bè, càng nhiều càng quý. Các bài hát cũng có một tác-động tinh thần đáng kể, nên sau một ít

bài, chúng tôi lại cho ghi thêm vào một bài hát. Các bài hát đều do các con cháu trong gia đình ca hát với tính cách “cây nhà lá vườn”.

Những bài ghi trong sách này là để suy-niệm, nên bầu khí yên lặng, tâm-hồn thanh-thời, những giờ phút nghỉ ngơi, trước lúc ngủ v.v... là những cơ hội thuận lợi cho việc suy-gẫm.

Đây là những sự thật mà ai cũng biết. Nhưng biết cũng chưa đủ, cần đọc đi, đọc lại, nghe đi, nghe lại, suy-gẫm thật nhiều lần, để không những học thuộc lòng, mà các chân-lý đó đi sâu vào tiềm-thức, để các hoạt-động của đời sống chúng ta được phản-ứng không những theo giác-quan, mà theo tiềm-thức, như những tài-xế lái xe lâu năm điều-khiển chiếc xe theo tiềm-thức hơn là theo các giác-quan.

Một con người toàn diện gồm hai phần: thể xác và tâm-linh. Tâm-linh thường hướng thượng, nhưng thể xác lại yếu hèn, chịu ảnh-hưởng trực tiếp của những dục-vọng xấu xa, nhằm thoả-mãn những thú vui trần thế, tạo ra những ảo tưởng khiến tâm-linh con người xa dần Thiên-Chúa.

Khi đề cập đến thể xác, thánh An-phong-xô muốn nhấn mạnh đến nhược-điểm duy nhất của con người là thể xác yếu hèn, đầy dẫy những dục-vọng xấu xa, do ảnh-hưởng tội nguyên-tổ. Do đó, trong tất cả các bài gẫm, thánh nhân đều đưa lên những nhận xét, những phương cách để mỗi người trong chúng ta nhận chân được con người thực sự với thể xác yếu hèn, bị chi phối bởi những dục-vọng ươn hèn, cần sửa-đổi và diệt-trừ, hầu con người ngày càng trở nên trọn lành hơn, gần Chúa hơn cả thể xác lẫn tâm hồn: *“Thể xác chúng ta là đền thờ Chúa Thánh-Thần.”*

Để biết khinh chê những dục-vọng của thể xác và những ước muốn tội lỗi, thánh nhân dành trọn 18 chương để nói lên những yếu hèn do những ảo-tưởng, mà bề ngoài có vẻ tốt đẹp do trí óc tạo nên, để che dấu những tội-lỗi.

Thánh nhân cũng không quên thêm vào phần cuối các bài gẫm những lời

nguyện giúp chúng ta trở về làm con Chúa như “*người con hoang đang trở về nhà cha*” với tâm-hồn thực sự hối lỗi, hầu mong được Chúa yêu thương, như người cha sẵn sàng tha thứ và mơn mõi mong đợi đứa con trở về trong vòng tay ấp-ủ của mình.

Tự biết mình khả năng thật hạn hẹp, người chuyển ngữ chỉ biết cố gắng và tự đặt mình làm cây bút trong tay nhà thi-sĩ, làm cây cọ trong tay người họa-sĩ độc nhất là Chúa Thánh-Linh. Không mong gì lợi lộc vật chất, hy vọng đem được một ít ý-tưởng tốt lành của thánh An-phong-xô đến với bạn đọc, đó là phần thưởng tinh thần đáng giá cho người chuyển ngữ.

Chúng tôi mong ước được ghi thêm, từ các bạn đọc, những nhận xét, những quan-niệm về cuộc sống, để các ý-tưởng về sự chết được phong-phú hơn.

Nhờ chuẩn-bị chu đáo để vui hưởng cái chết an lành, chúng ta hẹn sẽ gặp nhau trong nguồn hạnh phúc bất diệt trước nhan thánh Chúa.

Phêrô Bùi-đ'c-Hữu

Seattle, Washington State.

CHƯƠNG I: HÌNH HÀI CON NGƯỜI SAU KHI TẮT THỞ

Hình hài con người mới qua đời.

*“Hỡi người hãy nhớ mình là bụi tro,
sau này sẽ trở về tro bụi.”*

(Sáng-thế 3:19)

Bài gẫm 1: ĐI VÀO QUÊN LÃNG

Con hãy nhớ mình là bụi tro, sau này sẽ trở về tro bụi. Tới một ngày nào đó con sẽ chết và được chôn trong mồ để chịu sự hư nát. Mọi người bất kỳ sang, hèn, giàu, nghèo, vua chúa hay thường dân, đều chung một số phận như nhau. Khi linh hồn vừa lìa khỏi xác, xác con sẽ trở về đất và linh hồn con vào cõi sống đời đời.

I. Hình hài người qua đời

Hãy nhìn xem thể xác người qua đời. Xác giá lạnh nằm cứng đờ trên giường, mắt sâu, má hỏm, môi và lưỡi nhợt nhạt. Sao ta không nhìn hình-hài người thân nhân hay bạn bè qua đời, để nhờ đó ta biết khinh chê những gì là giả trá trần gian và cải-thiện đời sống?

Khi thi-thể bắt đầu nát rữa trông càng thê thảm hơn. Các cửa sổ được mở ra, hương đốt lên và người ta vội đưa xác đi chôn, để người còn sống khỏi nhiễm độc. Giàu, nghèo, sang, hèn gì rồi cũng không qua khỏi cảnh hư nát thể xác.

Sự kiêu ngạo, lòng tham lam quá độ của con người đâu rồi? Dầu con người được quý mến, trọng-vọng ở trần gian, các thân nhân cũng buộc lòng phải tấm liệm và đưa đi chôn cất. Dầu người đó xưa kia văn võ, lịch-sự, duyên-dáng đến đâu đi nữa, không bao lâu người ta sẽ quên đi.

II. Đi vào quên lãng

Được tin một người qua đời, kẻ thì bảo người đó là niềm hãnh-diện cho gia đình đáng thương tiếc, người khác lại không mấy hài lòng; người khác nữa lại mừng thầm vì họ được thừa-hưởng một số tài-sản của kẻ chết để lại. Xôn-xao bàn-tán lúc đầu, dần dà rồi cũng thưa dần, và một ngày nào đó không còn ai nhắc đến nữa, ngay cả những người thân-cận, bạn bè thân-thiết nhất. Dần dà các cuộc thăm viếng sẽ bàn-cải về những vấn đề khác, thỉnh thoảng có nhắc đến người quá-cố cũng là may mắn lắm rồi.

Nghĩ lại xem: con đã xử với bà con, bạn hữu con thế nào sau khi họ chết, người khác sẽ xử với con như thế. Người sống vui hưởng trên của-cải để lại, nhưng rồi quên dần người quá-cố ân-nhân. Cũng chính trong phòng người quá-cố thở hơi cuối cùng và chịu phán xét, người ta ăn uống vui chơi như thuở nào. Còn linh hồn con sẽ ra sao?

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Lạy Chúa Giê-su, Đấng Cứu-chuộc con, con tạ ơn Chúa, vì Chúa đã không cất con ra khỏi thế gian, khi con còn phản-ngịch với Chúa. Bao năm qua con đã

đáng sa hỏa ngục. Nếu con đã chết ngày giờ nào đó, số phận đời đời của con sẽ ra sao?

Lạy Chúa, con cảm đội ơn Chúa. Con vui lòng chấp nhận chết cho tội lỗi, để được sống lại vinh-hiến với Chúa. Con vui lòng chết nếu điều đó đẹp ý Chúa.

Chúa đã chờ đợi con đến nay, xin Chúa chờ đợi con thêm một ít nữa thôi. *“Xin Chúa chịu đựng con thêm tí nữa, để con than khóc những lỗi-làm của con. (Gióp.....)”*

Xin Chúa cho con đủ thời giờ để con than khóc các tội-lỗi con, trước khi Chúa đến phán xét con.

Con không còn cưỡng lại tiếng Chúa mời gọi con nữa. Ai biết được, những giòng chữ con vừa đọc, rất có thể là những tiếng sau cùng Chúa gọi con?

Con biết rằng con không đáng được Chúa thứ tha, vì Chúa đã tha thứ cho con nhiều lần, mà ai-oán thay con lại phản-ngịch với Chúa.

Lạy Chúa, Chúa không khinh chê những tâm hồn khiêm-nhường và thống-hối ăn-năn, xin Chúa tha thứ cho con, đũa con phản nghịch đang trở lại với Chúa.

Chúa đã phán: *“Ai đến với Ta, Ta sẽ không xua đuổi” (Gioan 6: 23).*

Thật sự con đã xúc phạm đến Chúa nhiều hơn những người khác, và con cũng đã được Chúa thứ tha. Máu Chúa đổ ra để cứu chuộc con, nên con vững tâm đến với Chúa để xin ơn tha thứ. Lạy Chúa, đấng Cứu-chuộc con, con đau đớn hết lòng vì đã xúc phạm đến Chúa.

Xin Chúa thứ tha cho con và ban muôn ơn lành để con yêu mến Chúa mãi mãi. Con đã xúc phạm đến Chúa quá lắm rồi. Cuộc đời còn lại, con nhất quyết không phạm đến Chúa nữa, và con phải tận tình yêu mến Chúa, vì Chúa đáng mến yêu vô cùng.

Lạy Mẹ, nguồn hy-vọng của con, xin Mẹ cầu cùng Chúa Giê-su, Con Mẹ, thương đến con.

Bài gẫm 2: THỂ XÁC CON NGƯỜI

I. Cuộc sống theo những đòi hỏi thể xác

Thánh Gio-an Chry-sô-tôm đã nói: *“Hỡi các tín hữu, hãy đến các mồ mã, nhìn ngắm tro bụi và thấy rõ!”*

Thi thể người qua đời thối nát: xương rơi từng mảnh, như lời Tiên-tri Đa-ni-en: *“Tất cả ra như trấu trên sân lúa mùa hè bị gió cuốn đi, không còn dấu vết đâu nữa.”* (Đa-ni-en 2: 35).

Hỡi người thuộc dòng dõi quý-tộc, quý ngài được gọi vào đời. Bao người ước ao được địa-vị của quý ngài, nhưng hiện giờ quý ngài ở đâu? Vào phòng, quý ngài không còn ở đó nữa. Áo quần, vật dụng đã được phân chia cho người khác. Muốn thấy quý ngài chỉ còn cách ra nghĩa-địa. Hình-hài đẹp đẽ thuở nào ở đâu, mà nay vụn-vụn chỉ còn một nắm xương tàn nằm yên trong lòng đất.

Lạy Chúa, thể xác quý ngài đã được nếm đủ mùi cao-lương mỹ-vị, mặc dù các thứ gấm-vóc lụa-là, kẻ hầu người hạ, nhưng mọi thứ đó hiện giờ còn ích gì!

II. Cuộc sống biết hãm dẹp thể xác

Lạy các Thánh, các Ngài thật khôn ngoan vì biết hãm dẹp thể xác để tỏ lòng mến Chúa, vì chỉ một mình Chúa đáng mến yêu ngay ở trần thế. Bây giờ xương các Ngài được lưu giữ và tôn-kính ở trong các hộp bằng vàng, hồn thiêng xinh đẹp các Ngài đang sống trong hạnh-phúc chan hòa, chờ ngày thể mật, hồn các Ngài hợp với xác để hát mừng Chúa trong đoàn người chiến-thắng khải-hoàn, vì đã chịu đau khổ với Chúa Giê-su tử-nạn suốt đời.

Yêu thể xác thật sự là bắt nó hãm dẹp những gì bất chính để được hạnh-phúc đời đời, là biết từ bỏ những thú vui tội-lỗi, vì nó làm cho ta đau khổ ở cuộc sống

vĩnh-viễn đời sau.

LỜI NGUYỆN MÈN YÊU

Lạy Chúa, thể xác con đã bao phen làm mất lòng Chúa sẽ làm mồi cho giòi bọ. Con không đau buồn vì thể xác này sẽ hư nát, trái lại con đau đớn vì con đã dùng thể xác xúc-phạm đến Chúa.

Con không thất vọng vì lượng từ-bi hải-hà của Chúa, vì Chúa hằng chờ đợi con, hằng tha thứ cho con. *“Chúa hằng chờ đợi để tha-thứ gia-ân cho các ngươi.” (I-sai-a 30: 18)*

Chúa sẵn sàng tha thứ, nếu con biết hối-cải. Lạy Chúa rộng lượng từ-bi, con hết lòng ăn-năn vì đã bao phen xúc phạm đến Chúa. Như Thánh Catharina Gênoa, con xin thưa với Chúa: *“Lạy Chúa Giêsu, con sẽ không phạm tội nữa, không bao giờ con dám phạm tội nữa.”*

Không bao giờ con dám lợi-dụng lòng kiên-nhẫn chờ đợi của Chúa. Lạy Chúa, Chúa chết tất-tưởi trên Thánh-giá vì lòng yêu con. Sao con dám chờ đợi đến phút chót mới đáp lại lòng thương yêu của Chúa.

Con không dám đợi đến giờ chết mới hôn ảm Chúa. Ngay từ bây giờ, từ giờ phút này, con xin trở lại với Chúa.

Đã bao năm con sống ở trần gian xa cách tình yêu Chúa. Xin Chúa chiếu-dõi ánh sáng trên con và ban sức mạnh cho con, để con yêu Chúa suốt cuộc đời còn lại của con.

Con sẽ không chờ đến giờ chết mới yêu Chúa, nhưng ngay từ giờ phút này con xin yêu Chúa, con hôn ảm Chúa, con kết-hợp chặt chẽ với Chúa và thề-hứa sẽ không bao giờ con dám xa lìa Chúa.

Lạy Mẹ trinh-khiết vẹn tuyền, xin Mẹ thắt-chặt con với Chúa Giêsu, con Mẹ, để đừng bao giờ con xa lìa Người.

Bài găng 3: ĐỪNG LÃNG PHÍ THỜI GIỜ

I. Mọi sự qua đi với sự chết

Hỡi bạn! Hình ảnh sự chết nhắc nhở chúng ta một ngày kia chúng ta sẽ trở về tro bụi, vì chúng ta là bụi tro. Hãy bình tâm suy-nghĩ để nhớ kỹ một sự thật: Có thể một ít năm nữa, ít tháng hay ít ngày, ít giờ nữa không chừng, tôi sẽ nằm bất động dưới mồ, như lời than thở của Thánh Gióp: “Với mồ huyết, tôi sẽ kêu lên, mà là cha ta, với giòi bọ, mi là mẹ ta, và là chị ta.” (Gióp 17: 14)

II. Cấp tốc hành động

Ở trần gian, đến một ngày nào đó mọi sự sẽ chấm dứt. Nếu chúng ta chết và mất linh hồn đời đời, thì chúng ta sẽ mất tất cả, như lời Thánh Lô-ren-sô Gút-ti-ni-ăng: “Hãy nhớ rằng nhất định chúng ta sẽ chết.”

Một khi đã chết rồi, chúng ta còn ước mong làm gì thêm được nữa? Tốt nhất là hiện giờ còn sống, chúng ta luôn nhớ rằng một ngày kia chúng ta sẽ chết, để làm ngay những gì có thể làm được.

Thánh Bô-na-ven-tu-ra nói: “Để lái tàu đi đúng đường, thủy-thủ phải giữ vững bánh lái. Cũng vậy, muốn có đời sống tốt lành, người ta phải luôn nghĩ đến sự chết.”

Thánh Bê-na-đô cũng nói: “Hãy nhìn lại những tội-lỗi thời niên thiếu để tự xấu hổ; hãy nhìn lại những lỗi lầm thời thanh xuân để buồn phiền; hãy nhìn đến đời sống bê-tha hiện tại để run sợ và sửa chữa.”

Nhìn các ngôi mộ ở nghĩa trang, Thánh Cac-ni-lô Đệ Lê-li tự nói với mình: “Nếu những người chết ở đây được sống lại, họ sẽ làm tất cả những gì có thể làm được để được sống đời đời.”

III. Hoa trái cuộc sống

Phần tôi, tôi hiện đang có thời giờ, tôi phải làm gì cho phần rỗi của tôi? Đấng thánh tự vấn lương-tâm với tất cả lòng khiêm-nhường. Phần chúng ta, hồi bạn đọc, có thể chúng ta phải run sợ, khi nghe Chúa quở trách cây vả: “Đã ba năm qua, Ta đến tìm nơi cây vả này, mà không thấy một quả nào” (Luca 13: 7).

Chúng ta đã được sống hơn ba năm trên trần gian này, chúng ta đã trở sinh được những hoa quả nào? Thánh Bê-na-đô nhấn mạnh: *“Hãy suy nghĩ kỹ: Chúa không phải chỉ tìm hoa, nhưng Người tìm quả; nghĩa là không phải chỉ có ý muốn và những quyết tâm tốt lành mà thôi, nhưng cần những hoạt-động tốt đẹp nữa.”*

Hãy lợi-dụng ngay thời giờ hiện tại mà Chúa thương dành cho ta. Đừng chờ đến lúc không còn thì giờ làm việc lành nữa, để nuối tiếc trước mệnh-lệnh cấp thiết của Chúa: “Này, thời giờ đã hết, hãy rời khỏi trần gian.” Mau lên đi! đây là thì giờ thuận tiện để làm việc lành. Mau lên đi! những gì qua, là qua luôn.

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Lạy Chúa, phải chăng con là cây vả kia, để đáng nghe những lời khủng-khiếp của Chúa: “Hãy chặt nó đi; để nó choán đất làm gì!” (Luca 13: 7).

Đúng thế, Lạy Chúa, bao năm qua sống trên trần gian, con đã nảy sinh ra không gì khác hơn là những cỏ dại và gai góc tội-lỗi.

Nhưng Chúa không để con phải thất vọng, như lời Chúa đã phán: “Hãy tìm, sẽ gặp.”

Lạy Chúa, con đang khao khát tìm Chúa, và ước mong tìm được những hồng-ân của Chúa. Con đau đớn ăn-năn, vì những xúc-phạm của con đối với Chúa. Ước gì con được chết vì sầu khổ các lỗi lầm của con.

Con đã chạy trốn Chúa, nhưng con khao-khát hồng-ân Chúa, do lòng lân-tuất Chúa hơn là do công-nghiệp của con. Từ nay, con không chống lại lời mời gọi của Chúa nữa. Con hiến dâng hoàn toàn xác hồn con cho Chúa, không dành

lại điều gì, vì Chúa dâng-hiến mọi sự cho con trên thánh-giá. Con hoàn toàn thuộc về Chúa.

Xưa Chúa đã phán: “Nếu các con lấy danh Ta mà xin sự gì, Ta sẽ ban cho.” (Gioan 14:14).

Lạy Chúa Giêsu, tin tưởng vào lời hứa trọng đại của Chúa, xin Chúa ban cho con lòng yêu mến và các hồng-ân của Chúa. Xin cho lửa tình yêu và muôn hồng ân tràn ngập hồn con, nơi mà xưa kia tội lỗi đã ngập tràn.

Con cảm tạ Chúa vì muôn hồng-ân Chúa ban. Khi mà con được Chúa soi sáng, đó là dấu chỉ Chúa đã nghe lời con.

Lạy Chúa Giêsu, xin lắng nghe lời con. Xin đốt cháy trong con lửa tình yêu của Chúa, để con chỉ ước muốn những gì đẹp lòng Chúa.

Lạy Mẹ Maria, đấng thần thể bầu-cử cho con, xin lắng nghe lời con và bầu-cử với Chúa Giêsu cho con.

CHƯƠNG II: CHẾT LÀ HẾT MỌI SỰ Ở TRẦN GIAN

*“Vận cùng đã đến,
vận cùng đã đến trên bốn phương.”
(Ê-dê ki-en 7:2)*

Bài gặm 4: CÒN GÌ SAU KHI CHẾT?

I. Đời sống thật mong manh

Hỡi những ai chỉ nghĩ đến việc hưởng-thụ ở trần gian như tiền của, các cuộc vui chơi, giàu sang v.v..., hãy nhớ rằng sự chết sẽ chấm dứt mọi sự thoả-thích trần thế. *“Sự sống của anh chị em là gì? Thật chỉ là một làn hơi nước xuất hiện trong chốc lát rồi biến tan đi”.* (Giacôbê 4:14).

Những làn hơi nước đó xuất hiện trên quả đất, bay bổng lên không trung, với vẻ đẹp bên ngoài óng-ánh dưới ánh sáng mặt trời, nhưng thử hỏi vẻ đẹp hào-nhoáng bên ngoài đó tồn-tại được bao lâu? Chỉ một làn gió nhẹ đủ làm nó tan biến đi.

Hỡi những người quý-phái, hôm nay còn được kính nể, ngày mai chết đi, sẽ đau buồn, run sợ. Sự chết đến, tất cả cũng tiêu tan. Người anh em của Thánh Tôma ở Kempis đang hãnh-diện về một ngôi nhà thật đẹp vừa xây xong. Người

bạn rĩ tai cho biết, ông vấp phải một làm-lẫn to lớn. Kinh ngạc, ông vặn hỏi và được người bạn trả lời cách hóm-hỉnh: *“Đừng làm cái cửa để mãi mãi ông hưởng-thụ ngôi nhà này thì hơn. Điều bất lợi nhất là cái cửa ông làm, vì một ngày nào đó, người ta sẽ mang xác ông qua cửa ấy, và ông phải lia bỏ mãi mãi ngôi nhà và tất cả của cải.”*

II. Bình đẳng sau khi chết

Sự chết lột hết của con người tất cả tài sản, danh-vọng trần thế. Ôi thôi, hãy nhìn xem một ông vua chúa bị đưa ra khỏi lâu đài, không bao giờ được trở lại. Những người khác đến chiếm hết tài sản vật dụng. Các tội-tớ chôn cất ông vào mộ, chỉ để lại cho ông vồn-vẹn một bộ đồ che thân. Không còn ai nịnh-bợ tâng-bốc ông, không còn ai nghe mệnh-lệnh ông nữa. Xa-la-din, con người đã từng chiếm cứ nhiều nước ở Á châu, truyền lệnh cho tội tớ hãy treo một áo cánh trên cây sào, mang đi trước quan tài ông lúc chôn cất, vừa đi vừa kêu lớn tiếng: *“Đây là tất cả sản-nghiệp mà Xa-la-din mang theo ra mồ.”*

Khi thể xác của các vua chúa tan rã trong mồ, không ai có thể phân biệt được bộ xương này của giới thượng-lưu hay của giới bình-dân, như lời Thánh Ba-li-xi-ô nói: *“Hãy ra mộ mà xem, nào ai có thể phân biệt được ai là chủ, ai là tớ.”*

Một ngày kia, Đi-ô-gên đang tìm kiếm cẩn thận giữa một đồng sọ người, vua Alexandre Đại-Đế hỏi và Đi-ô-gè-nơ trả lời: *“Tôi đang tìm sọ vua Phi-lip-phê, nhưng tôi không tài nào phân biệt được cái sọ nào là của vua giữa đồng sọ này”.*

Sê-nê-ca nhận xét: *“Cũng ở trần thế, con người sinh ra không bình đẳng, nhưng sẽ bình đẳng sau khi chết.”*

Mọi sự bỏ lại cho trần thế, không ai mang theo được gì với mình xuống mồ.

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Lạy Chúa, Chúa đã cho con ánh sáng để nhận chân được trần gian thật chóng qua, thật hư-vô. Xin Chúa cho con đủ nghị-lực để con từ bỏ mọi quyến-rũ trần gian, trước khi chúng lìa bỏ con.

Thật bất hạnh cho con, vì đã bao phen con phản nghịch và bỏ mất Chúa, đáng tốt lành vô biên, để chạy theo những thú vui và của-cải trần thế.

Ôi Giêsu, người anh cả và là bác-sĩ thiêng-liêng của con, xin đoái nhìn đến linh-hồn dơ bẩn của con, xin nhìn đến bao thương-tích, mà con đã tự ý gây ra vì tội-lỗi con. Xin đoái thương con!

Con biết rằng Chúa muốn chữa con lành mạnh; nhưng để chữa lành con, Chúa đòi buộc con phải thành tâm hối-cải. Nay đây, con xin hết lòng thống-hối, xin hãy chữa lành con đi, lạy Chúa. *“Giavê xin đủ thương! Xin cứu chữa mạng con, vì con đã phạm tội nghịch với Người.” (Thánh Vịnh 41: 5)*

Con đã quên Chúa, nhưng nào Chúa có bao giờ quên con. Giờ đây, con tin tưởng chắc chắn rằng Chúa quên đi bao phen phản nghịch của con chống lại Chúa, nếu con thống-hối ăn-năn. *“Nếu những ác-nhân trở lại, bỏ tất cả các tội-lỗi đã làm, và tuân giữ các lệ luật của Ta, làm điều phải, nó sẽ được sống, khỏi phải chết. (Ê-dê-ki-en 18: 21).*

Từ đây, con gớm ghét các tội lỗi, xin Chúa đáng Cứu-chuộc con, quên đi tất cả những gì con đã xúc phạm đến Chúa.

Từ này về sau, con đành mất mọi sự, ngay cả mạng sống con, còn hơn là mất ơn nghĩa Chúa. Hơn nữa được mọi lợi-lộc trần thế mà mất ơn nghĩa Chúa, nào có ích lợi gì?

Xin Chúa luôn nâng đỡ con. Chúa biết rõ con yếu đuối. Quỷ hỏa ngục không ngừng cám dỗ con. Chúng đã chuẩn-bị hàng trăm ngàn cuộc đột-kích, hòng bắt con làm nô lệ chúng lần nữa. Ôi! xin Chúa đừng bao giờ quên con.

Từ đây về sau, con tình nguyện làm nô-lệ tình yêu Chúa. Chúa đã tạo dựng nên con, đã cứu-chuộc con và yêu con hơn các tạo vật khác. Vì thế chỉ mình

Chúa đáng được mến yêu, và con chỉ yêu một mình Chúa mà thôi.

Bài gẫm 5: TRƯỚC TIÊN PHẢI LO CHO SỐ PHẬN ĐỜI ĐỜI

1. Chức quyền, của cải trần gian

Phi-lip-phê II, vua nước I-pha-nho, lúc gần chết, cho gọi hoàng-tử đến, mở áo cảm bào ra, chỉ cho hoàng-tử thấy vết thương nơi ngực, đang bị giòi bọ gặm cắn, và nói với con: *“Này con, hãy xem đây, cha con ta chết như thế này đây. Chức-quyền, danh-vọng trần thế tiêu-tan như thế đó!”*

Thê-ô-đô-rê đã thốt lên: *“Sự chết nể nang gì của cải giàu có, sợ gì linh gác, các vua chúa cũng thối-nát khác gì các chú-hầu.”*

Mọi người bất kỳ ai, dù các bậc vua chúa, khi chết cũng không mang theo được gì xuống mồ. Giàu sang, phú-quý, chức-quyền dừng lại trên giường khi họ tắt thở: *“Chết đến chẳng ai mang theo được gì, vinh quang cũng chẳng xuống theo.”* (Thánh-vịnh 49: 18)

Khi vua A-lec-dăng-đờ-rờ Đại Đế chết, thánh An-tô-ni-ô tường thuật lại lời một nhà hiền-triết kêu lên: *“Hãy nhìn xem con người hôm qua còn dẫm nát địa cầu, hôm nay bị vùi sâu vào lòng đất. Hôm qua cả địa cầu chưa đủ với họ, thế mà hôm nay hai thước vuông đất đủ cho họ nằm an giấc.... Hôm qua họ còn dẫn cả đoàn hùng-binh đi chinh-phạt thế giới, thế mà hôm nay nằm yên cho mấy người khiêng đi”.*

Chúng ta hãy lắng nghe tiếng Chúa. *“Làm sao đất bùn và tro bụi lại dám tự hào.”* (Xuất Hành 10: 9)

Hỡi người, người không nhớ rằng, người chỉ là tro bụi sao? Lấy gì để người tự hào? Sao người luống công tìm mưu-cơ và thời cơ để bành-trướng ở trần gian? Thần chết sẽ đến, rồi mọi chương-trình to lớn đến đâu đi nữa cũng sẽ tiêu-

tan: *“Tất thờ rồi, nó sẽ trở về đất, mưu-cơ của nó ngày ấy sẽ phải tiêu ma.”* (*Thánh-vịnh 146 : 4*).

Cuộc sống của thánh Phao-lô Hec-mit 60 năm giam hãm trong hang, đem đến hạnh phúc hơn là vua Nêrô, hoàng đế Rôma! Cái chết của thánh Phê-lích, một người anh em hèn mọn dòng Phan-xi-cô, còn hạnh-phúc hơn vua Hăng-ry VIII đã sống trên ngai vàng, nhưng lại thù nghịch cùng Chúa!

Chúng ta hãy suy nghĩ kỹ để được chết lành như các thánh, vì các ngài đã từ bỏ mọi sự: Cửa-cải, thú vui và mọi ước-vọng hảo-huyền trần thế, để ôm chặt lấy cuộc sống nghèo hèn và khinh chê ngay cả mạng sống. Các ngài đã biết vùi sâu cuộc sống ở trần gian, để khỏi bị chôn sâu trong hỏa ngục sau khi chết.

II. Đừng chờ đến giờ sau cùng mới trở lại

Sống miệt-mài trong tội-lỗi, lo tận hưởng thú vui trần thế, đắm mình vào các dịp hiềm nghèo lại mong được chết bình-an hạnh-phúc sao?

Lý-luận thông thường cũng cho chúng ta biết như thế. Khi giờ chết đến, con người sẽ tự thấy yếu kém tinh thần, lòng trí ra chai đá với những thói hư tật xấu, cơn căm-dỗ mãnh-liệt hơn. Làm sao họ có thể thẳng lướt được trong giờ chết, khi cuộc sống thường nhật của họ đã bao phen bị sa-ngã cách dễ dàng?

Cần ơn Chúa thật nhiều để thay đổi tâm can họ, nhưng có gì bắt buộc Chúa phải ban cho họ hồng-ân đó? Có phải vì đời sống bê-tha lâu năm của họ làm họ đáng được hưởng đặc ân đó không? Hơn nữa đây lại là vấn đề hoặc đời đời vui sướng hoặc khổ cực muôn kiếp, chứ không phải chỉ một thời gian ngắn dẫu. Hãy suy nghĩ kỹ càng về số phận đời đời, những ai đã tin vào chân-lý hằng sống lại không từ bỏ tất cả những gì trái ý Chúa, vì Ngài sẽ phán xét chúng ta theo những việc làm ở trần thế khi còn sống.

LỜI NGUYỆN QUYẾT TÂM

Lạy Chúa, bất hạnh cho con biết bao! Đã bao đêm con nằm ngủ trong tình trạng nghịch thù đối với Chúa!

Lạy Chúa, khốn nạn cho hồn xác con biết bao! Con đáng phạt trong hỏa ngục, đáng lãnh án phạt đời đời. Nhưng, lạy Chúa, Chúa không bao giờ bỏ con, hơn nữa Chúa tìm kiếm con và luôn sẵn sàng tha thứ cho con; con lo buồn thống-hối vì đã xúc phạm đến Chúa! Con ước mong được yêu Chúa, yêu Chúa mãi mãi, vì Chúa đã chết để cứu-chuộc con.

Lạy Đấng cứu-chuộc mến yêu của con! Xin cho con nguồn hy-vọng được sống an bình trong hồng-ân của Chúa. Con hối-hận vì đã làm mất lòng Chúa. Nay bù lại con xin yêu mến Chúa trên hết mọi sự.

Con quyết chí thà mất mọi sự chẳng thà mất tình yêu và hồng-ân của Chúa. Chúa muốn những tâm hồn tìm kiếm Chúa được hoan-lạc.

Lạy Chúa, con chê ghét những phản nghịch của con đối với Chúa. Xin Chúa ban cho con lòng can đảm và lòng cậy trông. Xin Chúa đừng quở trách những sự vô-ơn bội-nghĩa của con nữa, khi con đã biết hối-cải và ghét các việc đó, như Chúa đã phán: *“Ta không muốn kẻ tội-lỗi phải chết đời đời. Trái lại, Ta muốn họ hối-cải, trở lại và được sống.”* (Ê-dê-ki-en 33:11).

Vâng, lạy Chúa, con bỏ tất cả lỗi-làm để trở về với Chúa. Con tìm kiếm và ước mong tìm gặp Chúa và con không mong muốn gì hơn.

Lạy Mẹ, Mẹ là nguồn cậy trông, xin Mẹ giúp con luôn vững vàng cậy tin.

Bài gẫm 6: THẾ GIAN, PHÙ VÂN, GIA TRÁ

I. Chúc quyền, sắc đẹp trần thế

Vua Đa-vít gọi hạnh-phúc trần gian chỉ là một giấc mộng: *” Trong giấc mơ, khi các giác quan đang yên nghỉ, mọi sự vật hình như trở thành trọng đại, nhưng thực tế*

các vật đó đáng giá gì đâu và chày kíp sẽ tan biến.” Nhận xét đó thật đúng,

Nhờ suy tư về sự chết, thánh Phanxicô Boc-gi-a đã quyết tâm dâng-hiến toàn cuộc đời cho Chúa. Nguyên thánh nhân là một viên-chức phải tháp-tùng đưa linh-cửu hoàng-hậu I-Sa-Ve đến Gờ-ra-na-da.

Khi mở nắp quan tài ra, mọi người bỏ chạy vì mùi hôi thối rợn người và nhất là hình-dáng quái-dị ghê-tởm nơi linh-cửu hoàng-hậu. Mặc cho mọi người bỏ chạy, thánh nhân được ánh sáng Chúa chiếu dọi, đứng yên nhìn ngắm thể xác để suy-tư về thực chất những gì hào-nhoáng trần gian và thốt lên: *“Hoàng-hậu của tôi đâu rồi? Xưa kia, bao người đã quỳ gối tôn kính hoàng-hậu. Hỡi bà chúa Isabella của tôi ơi! Nào đâu vẻ oai-phong và sắc đẹp mỹ-miêu của bà? “*

Rồi thánh nhân tự nói với mình: *“Chấm dứt mọi sự vĩ-đại và hiển-vinh trần gian! Từ nay về sau, tôi sẽ dành cuộc sống còn lại để phụng-sự Đấng không hề chết.”*

Từ đấy, thánh nhân đã hiến toàn thân phụng-sự cho tình yêu Chúa Giêsu chịu đóng đinh. Thánh nhân dâng lời khẩn hứa sẽ trở thành một tu-sĩ sau khi bà vợ từ trần. Sau đó, thánh nhân đã sống trọn lời hứa bằng cách gia nhập vào dòng Chúa Giêsu.

II. Cần suy nghĩ đến sự chết

Thật vậy, hễ ai hằng suy gẫm về sự chết, sẽ không yêu chuộng trần thế. Sao lại có thật nhiều người cứ mãi-miết yêu trần thế để đánh mất hạnh-phúc? Chỉ vì họ không nghĩ đến sự chết, như lời Chúa phán: *“Hỡi các bậc quyền quý, lòng các người con chai đá đến bao giờ? Sao lại ưa thích hư không và mãi tìm điều gian dối.” (Thánh Vịnh 4:3).*

Chúa Thánh-Thần phán: *“Hỡi các con cháu Adong khốn nạn, sao các người không trừ-khử khỏi tâm hồn các người những ham-mê trần thế, chúng mê-hoặc lòng các người đến nỗi các người thích khoe-khoang và gian-dối? Nhưng điều đó đã xảy đến*

cho cha ông các người thế nào, cũng sẽ xảy đến cho các người như vậy. Cha ông các người đã ở trong các dinh-thự này, đã ngủ trên các giường này, nhưng bây giờ họ đâu còn đây nữa.”

III. Đứng trì hoãn ngày mai

Hỡi bạn yêu quý của tôi ơi! Hãy hiến dâng ngay cho Chúa đi, trước khi thần chết đến:

“Những gì tay người có thể làm được, hãy làm sớm khi còn đương sức.” (Giăng-viên 9: 10).

Những gì có thể làm ngày hôm nay đừng để đến ngày mai, vì ngày hôm nay sẽ qua đi và không bao giờ trở lại. Ngày mai có thể thần chết sẽ đến thăm người và người không còn làm được gì nữa. Hãy từ bỏ những gì làm cho người hoặc có thể làm cho người xa cách Chúa. Hãy chấm dứt những mê say trần-thế trước khi thần chết cướp chúng khỏi chúng ta: *” Hạnh-phúc cho những ai chết trong Chúa.” (Apoc. 14: 13)*

Hạnh phúc cho những ai biết từ bỏ lòng ham chuộng thế gian. Họ đâu còn sợ chết, trái lại họ ước mong chết, ôm chặt lấy sự chết, vì qua sự chết họ được kết-hợp mật thiết với Chúa, là Đấng làm cho họ hạnh-phúc đời đời.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Cứu-chuộc rất đáng mến yêu. Con cảm tạ Chúa đã chờ đợi con, nếu con chết khi con đã lìa xa Chúa, số phận đời đời của con hiện giờ ra sao? Lòng từ-bi và lòng kiên-nhẫn chờ đợi của Chúa đáng chúc-tụng biết bao.

Con cảm tạ Chúa đã chiếu dọi ánh sáng và mưa hồng-ân xuống để phù-trợ con. Con yêu Chúa, dầu con không đáng được Chúa thương. Con yêu Chúa hết lòng và con đau buồn vì đã xúc phạm đến Chúa. Nguồn đau khổ đó xé nát tim

con. Nhưng ngọt ngào thay nguồn đau khổ ấy, vì nhờ nó Chúa tha thứ cho con và giúp con đặt niềm hy-vọng vào Chúa.

Lạy Đấng Cứu-chuộc con, con thà chịu trăm ngàn đau khổ còn hơn là phản nghịch với Chúa, con run sợ trước viễn-ảnh con sẽ làm mất lòng Chúa sau này. Thà con chịu chết cách đau khổ nhất còn hơn là mất ơn nghĩa Chúa!

Con đáng trầm-luân hỏa ngục, nhưng từ nay con vui sướng được trở thành con thảo của Chúa. Con yêu Chúa, Chúa là cha nhân-tử của con và con thuộc về Chúa.

Xin Chúa ban cho con hồng-ân này là con thà chết chẳng thà mất Chúa, ngay cả khi con không biết Chúa, Chúa vẫn mưa hồng-ân cho con, nên con không sợ Chúa từ chối ơn con đang khẩn cầu. Xin Chúa ban cho con lòng yêu mến Chúa và con không còn mong ước gì hơn.

Lạy Mẹ là nguồn cậy trông của con, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho con.

CHƯƠNG III: ĐỜI NGƯỜI THÂM THOÁT THOI ĐƯA

Đời người là gì?

*Đời người chỉ là hơi nước
xuất hiện trong khoảnh khắc.”*

(Giacôbê 14:15)

Bài gẫm 7: TÌNH TRẠNG ĐÁNG THƯƠNG CỦA NHỮNG AI CHẠY THEO TRẦN THẾ

I. Đời người chóng qua

Đời sống con người là gì? Nó chỉ là những hạt hơi nước, tan biến mất trước luồng gió nhẹ, không còn để lại dấu vết gì. Ai cũng biết rằng mọi người đều phải chết, nhưng có người cố tình nghĩ rằng thần chết con xa, xa lắm, hầu như nó không bao giờ đến gần.

Thánh Gióp nhắc nhở chúng ta rằng đời sống con người có là bao: *“Đời sống con người thật ngắn ngủi, nó như một cánh hoa: Nở đó rồi tàn đó.”* (Gióp 14: 1-2).

Qua miệng tiên-tri Isaia, Chúa mạc-khải cho chúng ta một chân-lý: *“Mọi xác phàm đều là cỏ. Tất cả sức mạnh của nó như hoa ngoài đồng. Cỏ sém, hoa tàn.”* (I-sai-

a 40: 6- 7)“Đời sống tôi trôi qua nhanh hơn kẻ chạy đua. Chúng trốn chạy mà không tìm thấy hạnh-phúc.” (Gióp 9: 25)

Qua mỗi giây phút, qua mỗi hơi thở, chúng ta gần mò thêm một bước. Ngay cả lúc tôi đang viết mấy dòng chữ này, tôi đang bước đến gần mò. Hãy nhìn xem sóng dồn ngoài biển cả, dòng nước chảy ra biển không bao giờ trở lại. Này bạn, ngày giờ trôi qua; Các thú vui, chơi bời cũng qua luôn. Thử hỏi còn lại thứ gì? “Hơi thở tôi tiêu mòn, đời tôi tàn rụi, tôi chỉ giữ được nắm mò.” (Gióp 17- 1)

Được chôn vùi trong phần mộ, bị lột trần tất cả, tôi chỉ còn được vồn vẹn một phần mộ hai thước vuông.

II. Giờ chết của những người chạy theo thế gian

Đến giờ chết, họ nhớ đến các cuộc vui chơi, hạnh-phúc, danh-vọng đã đạt được, thử hỏi những cái họ cho là may mắn mang lại cho họ lợi ích gì, hay chỉ làm cho họ xa phần rỗi đời đời? Kẻ khốn-nạn than khóc: “Than ôi ! nhà cửa, ruộng vườn, đồ đạc của tôi còn đâu? Hay chỉ còn vồn vẹn nắm mộ điêu-tàn ở một góc nghĩa-địa quanh-hiu?”

Than ôi ! của cải chỉ là mối lo-âu cho những ai quá dính bén vật chất trần thế. Những nỗi lo lắng đêm ngày đó nguy-hiểm cho phần rỗi. Kinh-nghiệm cho thấy những ai đêm ngày chỉ lo tích-trữ của-cải trần gian, còn đâu trí óc để lo đến phần rỗi đời đời. Thường linh-mục giải tội đọc lời xá-giải, không rõ người hấp-hối đó đã sẵn sàng chưa, nhưng vì ngài biết rằng không còn đủ thời giờ chờ đợi nữa. Tình-trạng người đang hấp-hối mà còn ít nghĩ đến sự chết là thế đó !

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI VÀ YÊU THƯƠNG

Lạy Chúa uy-nghi phép tắc ! con phải xấu hổ ra trước tòa Chúa. Đã bao phen con làm ố danh Chúa, chạy theo thú vui trần thế và không màng nghĩ đến hồng-

ân của Chúa.

Lạy Đấng Cứu-chuộc con, con thờ lạy, con hôn ẩm các vết tích con đã gây cho Chúa vì tội lỗi con, nhưng cũng vì các vết tích Chúa chịu, con hy-vọng được ơn tha thứ và được cứu-rỗi.

Xin Chúa soi sáng cho con hiểu rằng, khi con lìa xa Chúa là con lìa mạch nước trọn lành, và con tự tìm uống các thứ nước vừa dơ vừa độc.

Phản nghịch với Chúa con gặt hái được gì, ngoài sự u-sầu, cắn rứt lương-tâm và kết quả dẫn đến hỏa ngục? *“Lạy cha, con không đáng gọi là con cha nữa.”* (Luca 15:21).

Con không muốn xa lìa Chúa nữa. Con không đáng nhận lãnh hạnh-phúc làm con cha nữa, nhưng con biết rằng Chúa đã chết để tha tội cho con, như Chúa đã phán: *“Hãy trở lại với Ta, và Ta sẽ quay lại với các người.”* (Gia-ca-ri-a 1:3)

Con lìa bỏ mọi thú vui trần gian để trở về với Chúa. Ôi, lạy Chúa! Xin thứ tha tội lỗi con, vì máu Chúa đã đổ ra. Con thống-hối ăn-năn, con yêu Chúa trên hết mọi sự.

Con không xứng đáng yêu Chúa nữa, nhưng vì Chúa là đấng mến yêu, nên xin Chúa chấp nhận tình yêu của con đối với Chúa, và đừng chê chối tình yêu của con.

Chúa không tránh xa con, khi con đang sống trong dơ bẩn tội-lỗi, để con có thể yêu Chúa. Vâng, con xin yêu Chúa suốt cuộc đời còn lại của con, và chỉ yêu một mình Chúa mà thôi. Xin Chúa thương giúp con, cho con ơn bền-đỡ và tình yêu Chúa.

Lạy Mẹ Maria là chốn con ẩn-náu, xin bầu-cử cho con trước tòa Chúa Giêsu con Mẹ.

Bài gẫm 8: MỌI SỰ THẬT HU VÔ

I. Sự thật phơi bày khi giờ chết đến

Vua Ê-giê-ki-en đã nói trong nước mắt: *“Như người thợ dệt, người đã cuộn lại đời tôi và xén khỏi khung cửi. Từ sớm mai cho tới khuya, người bỏ mặc tôi mòn-mỏi vỏ vàng”* (I-sai-a 38: 12).

Than ôi ! Bao người đang quá bận rộn làm ăn, đang sửa soạn hoặc đang cẩn thận thi hành những dự án đáng giá, bất chợt sự chết đến cắt ngang mọi sự! Qua ngọn đèn thấp sáng bên giường người chết, chúng ta càng cảm-nghiệm rõ ràng hơn, mọi sự ở trần gian thật hư vô: vui chơi, chức-quyền, danh-vọng.

Những ai quá yêu mến trần gian không thấy được những hư-vô đó! Khi nằm trên giường chết thử hỏi của cải khổng lồ, danh-vọng vào bậc nhất còn có giá-trị gì! Một ít hạnh-phúc giả-trá trần gian trở thành nơi u-buồn. Bóng tối sự chết bao phủ mọi sự, ngay cả vương-quyền chức-tước.

Hiện giờ, mọi sự vật khác với giá trị thực chất của nó vì những say mê trần thế của chúng ta. Sự chết đến lột trần tất cả, phơi bày ra ánh sáng giá-trị thực-chất của nó. Tất cả chỉ là mây khói, dơ bẩn, hảo-huyền và đau khổ.

Lạy Chúa! Của-cải, chức-quyền còn dùng làm gì khi thần chết đến. Chúng con chỉ cần có một bộ quan tài và vài áo quần mặc che thân. Danh-vọng còn giá-trị gì khi mọi sự đã biến đi, chỉ còn lại vồn-vẹn một đám tang, nó không giúp ích gì nếu hồn thiêng phải trâm-luân. Sắc đẹp dầu nghiêng nước nghiêng thành đi nữa cũng chẳng ích gì, khi mất tất cả, chỉ còn lại giòi bọ và một nắm tro tàn.

II. Đừng chần chờ đến ngày mai

“Người đã biến tôi thành trò cười cho thiên hạ, là kẻ bị người ta khắc nhổ vào mặt.”
(Gióp 17: 6).

Nhà phú-hộ kia, vị quan quyền nọ chết đi, chỉ trở thành trò đàm-tiểu cho thiên hạ, nếu đời sống họ xấu xa. Họ thét ra lửa một thời gian, nhưng rồi không

qua được phép công thẳng của Thiên-Chúa.

Ở trong mộ, thân xác họ cũng thối rữa như thân xác kẻ nghèo khó: “*Ở đó lớn bé lẫn lộn.*” (Gióp 3:19).

Hỏi sắc đẹp mỹ-miêu ở đâu, mà bây giờ chỉ còn là một đống giòi bọ? Chức-quyền của họ ở đâu, mà bây giờ thân xác họ phải chôn vùi vào lòng đất, và linh hồn họ bị ngụp lặn trong biển lửa hỏa ngục? Ôi bất hạnh biết bao, nếu kẻ khác biết lấy những điều này làm đề-tài suy-gẫm, mà tôi lại bỏ qua!

Chúng ta hãy ghi nhớ rằng đừng đợi đến lúc chết để sửa lại lương-tâm hư đốn, mà chính là cuộc sống mình. Hãy mau mau làm ngay bây giờ, kẻo không còn thì giờ trì hoãn nữa. Mọi sự tàn-lụi thật mau: “*Thời giờ chóng qua.*”

Hãy hành động mau lên để đạt sự sống đời đời.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, Đấng tốt lành, xin thương xót con, vì con đã bao phen phản nghịch cùng Chúa. Con biết rằng lúc phạm tội, con đành bỏ mất Chúa. Ôi, lạy Chúa! xin chỉ cho con biết con phải làm gì để lấy lại đượcƠn Thánh Chúa?

Nếu Chúa muốn con thống-hối các tội-lỗi con đã phạm, con xin hết lòng ăn-năn, và con muốn chết vì lo buồn hối lỗi. Nếu Chúa muốn con hy-vọng được ơn tha thứ, con rất hy-vọng được thứ tha nhờ Máu cực châu báu Chúa đã đổ ra.

Nếu Chúa muốn con mến Chúa hết lòng hết sức, con đành bỏ tất cả các thú vui, mọi của cải mà trần gian có thể cho con, để con yêu Chúa trên hết mọi sự. Lạy Chúa, Đấng cứu-chuộc rất đáng yêu mến của con

Sau cùng, nếu Chúa muốn con xin Chúa, con xin Chúa hai đặc ân:

1. Chẳng những đừng để con sa ngã phản nghịch với Chúa thêm nữa, mà cho con được mến Chúa thật nhiều.

2. Thực-hiện nơi con những gì Chúa muốn.

Lạy Mẹ Maria là nguồn cậy trông của con, xin Mẹ giúp con đạt được hai hồng-ân trên. Con tin tưởng chắc chắn rằng con sẽ được các ơn đó nơi Con Mẹ.

Bài gẫm 9: CHUẨN BỊ CHO SỐ PHẬN ĐỜI ĐỜI

I. Muốn chết êm đềm an vui hay chết khùng khiếp run sợ?

Thật đại dột biết bao những người độc ác, chỉ lo hưởng-thụ một ít vui thú chóng qua, trong cuộc sống tạm bợ này, đổi lấy cái chết đau khổ trầm-luân muôn kiếp, trong chốn cực hình! Ôi giờ phút sau cùng này quan trọng biết bao, khi buổi kịch trần gian được hạ màn! Hoặc đời đời vui sướng trong cuộc sống hân-hoan, hoặc đau khổ vô cùng trong cuộc sống chua xót!

Chúa đã chết tất-tưởi trên thập-giá cho chúng ta được chết êm-đềm hạnh-phúc. Đã bao phen, Người mời gọi, khuyên-bảo, cảnh-cáo, chiếu sáng tâm-hồn chúng ta, để chúng ta kết-thúc cuộc đời trong hồng-ân của Chúa.

Người ngoài Công-giáo còn muốn chết êm đềm, hưởng hồ người tín-hữu. Chúng ta nhờ đứ tin, đã biết chắc sau khi chết một cuộc sống bất diệt khác bắt đầu. Giờ chết chúng ta đứng trên một trong hai bánh xe: bánh xe đưa chúng ta đến hạnh-phúc viên-mãn đời đời, hoặc bánh xe kéo ta xuống cõi trầm-luân muôn kiếp. Ta sẽ chọn bánh xe nào?

Đặt giả-thuyết chúng ta được chọn và vồn vẹn chỉ có hai lô: một lô ghi địa-ngục và lô khác ghi thiên-đàng. Thử hỏi chúng ta phải cẩn thận tìm tòi đến mức nào để lấy cho bằng được lô thiên-đàng! Nếu để đến phút chót chúng ta phải kinh sợ biết bao khi phải lựa chọn: sống hạnh-phúc đời đời hoặc muôn kiếp trầm-luân. Sao ta không chọn ngay từ bây giờ con đường hạnh-phúc và kiên-trì tiến bước trên con đường đó?

Thánh Bec-na-Đanh thành Sienna kể lại một ông hoàng nọ lúc sắp chết đã kêu lên khủng khiếp: *“Tôi có nhiều xứ sở, nhiều lâu đài ở trần gian, nhưng nếu tôi chết đêm nay, tôi cũng chỉ nằm được trong một căn phòng.”*

II. Chỉ chết một lần

Bạn thân mến, chúng ta biết rõ mỗi người, kể cả bạn và tôi đều phải chết và chỉ chết có một lần, và chết rồi là đi vào sổ phận đời đời. Vì chỉ chết có một lần nên nếu mắc phải lỗi-lầm, thì phải gánh chịu lầm-lỗi đó đời đời, không bao giờ sửa chữa được. Sao chúng ta không bắt đầu ngay từ giờ phút này, lúc đọc mấy giòng chữ này, làm tất cả những gì có thể làm được, để bảo đảm được chết an-bình, hân-hoan?

Hãy cấp tốc nắm lấy ngay giờ phút này, làm tôi thờ phượng Chúa, chẳng những cuộc sống chúng ta khỏi lo-âu phiền-muộn, trái lại được an vui tâm hồn, nhất là được an-ủi trong giờ lâm-chung.

Hãy sống trong cầu nguyện, năng chịu các phép bí-tích, lánh xa các dịp hiểm nghèo, nếu cần thì hy-sinh cả mạng sống, để được cứu-rỗi đời đời. Hãy nhớ kỹ rằng lo cho sổ phận đời đời, không sao gọi là chuẩn-bị quá chu đáo cả.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Đấng Cứu-chuộc rất mến yêu của con! Con đã làm cực lòng Chúa biết bao! Chúa đã đổ bao hồng-ân xuống trên đứa con tội lỗi, phản nghịch này! Chúa đã dựng nên con, và khi dựng nên con Chúa đã biết trước tất cả lỗi lầm của con đối với Chúa.

Chúa đã chết để cứu-chuộc con. Chúa dựng nên con ở trần gian, mà con đã quay lưng lại với Chúa. Con đã mù lòa phần thiêng liêng, mà Chúa đã soi sáng

cho con. Con đã lạc xa Chúa, và Chúa đã hối thúc con tìm kiếm Chúa, mà Chúa luôn là người bạn nghĩa-thiết với con.

Lạy Đấng hay thương xót, xin Chúa giúp con hiểu được những xúc-phạm của con đối với Chúa nặng nề biết bao, để con khóc-lóc các tội-lỗi đã phạm.

Xin Chúa đừng đoán phạt con bằng cách cắt đi những hồng-ân và tình yêu Chúa. Lạy Cha chí nhân! Con gớm ghét những lỗi lầm của con trên hết mọi sự. Xin thương con theo tình yêu bao la của Chúa.

Xin Chúa hãy nhìn đến Con Chúa đã chết tất-tưởi trên thập-giá. *“Máu Chúa Giêsu đã đổ xuống trên con.”*

Xin máu cực châu báu Chúa rửa sạch linh hồn con. Lạy vua của lòng con, xin cho *“Nước Chúa trị đến”*.

Con nhất quyết sẽ xua đuổi những gì là vui thú trần thế. Con yêu Chúa trên hết mọi sự. Xin Chúa hãy đến thống-trị tâm hồn con, để con không còn ham mê trần thế, và chỉ yêu một mình Chúa thôi.

Con mong muốn làm tất cả những gì có thể làm được, để làm đẹp lòng Chúa trong quãng đời còn lại của con.

Lạy Cha nhân lành của con! Xin Cha chúc lành cho con. Con ước mong được luôn kết hợp với Chúa. Con dành tất cả tình yêu cho Chúa. Từ nay về sau, con chỉ thuộc về một mình Chúa mà thôi.

Chúa là kho tàng, là nguồn bình-an, nguồn hy-vọng, nguồn tình yêu của con. Tất một lời, Chúa là tất cả của con, vì công-nghiệp của Chúa Giêsu, con hy-vọng sẽ được Chúa ban cho những gì tốt lành con mong ước.

Lạy Nữ vương và là Mẹ con, xin Mẹ bầu-cử với Chúa Giêsu, Con Mẹ, cho con.

CHƯƠNG IV: MỌI NGƯỜI ĐỀU PHẢI CHẾT

“Đã có luật. Người ta ai cũng phải chết và chỉ chết một lần.” (Do-Thái 9:27)

Bài gẫm 10: MỌI NGƯỜI NHẤT ĐỊNH SẼ CHẾT

I. Ai chống nổi sự chết

Bản án Chúa đã ghi: mọi người đều phải chết. Thánh Au-gút-ti-nô nói: “Mọi sự dầu hay, hay dở, đều không chắc chắn, chỉ sự chết là chắc chắn sẽ xảy đến.”

Ai mà biết được trẻ sơ sinh này giàu hay nghèo, mạnh khỏe hay yếu hèn, sẽ chết già hay chết trẻ; nhưng một điều chắc chắn là trẻ đó sẽ chết. Dầu vương-giả hay quý-tộc, khi sự chết đến, không một sức mạnh nào chống nổi: “Chúng ta có thể chống lại sức tàn phá của nước, lửa, khí giới. Nhưng không ai trong chúng ta có thể chống nổi sự chết.”

Một vua nước Pháp, khi gần chết, đã kêu lên: “Dầu nắm giữ bao quyền hành trong tay, trăm cũng không thể bảo sự chết chờ đợi trăm thêm một giờ nào nữa.”

Không ai có thể trì hoãn: “Chúa đã đặt cho nó một giới hạn không thể vượt qua.” (Gióp 14: 5).

Bạn đọc thân mến! Bạn có thể đã sống bao năm qua, nhưng sẽ có một ngày và một giờ phút trong ngày nào đó sẽ là giờ phút sau cùng của bạn. Bây giờ tôi

đang viết và bạn đang đọc sách này. Đến giờ ấn định, tôi không còn viết và bạn cũng không còn đọc sách được nữa: “Hầu để có người nào sống mà không phải chết?” (Thánh-vịnh 89: 49).

II. Mọi sự trần gian đều hư vô

Bản án đã tuyên, không ai tự hào mình sẽ không chết. Sự việc đã xảy đến cho tổ-tiên chúng ta, nhất định sẽ xảy đến cho chúng ta. Mọi người sẽ lần lượt đi vào dĩ-vãng. Vua chúa, quan quyền đã ở trong các lâu đài, nhưng chết rồi các ngài chỉ còn là nắm tro tàn trong nắm mộ. Thánh Bênadô tự hỏi: “Hãy nói cho biết, đâu là những người và đồ vật yêu quý nhất trần gian?”

Và ngài tự trả lời: “Không còn gì ngoài những nắm tro và giòi bọ!”

Vả lại, khi mà linh hồn bất tử thì chúng ta phải chiếm cho bằng được không phải phần thưởng tạm thời, mà là phần thưởng đời đời. Dầu hưởng được một ít thú vui tạm bợ ở trần gian, để rồi trầm-luân đời đời trong hỏa ngục, thử hỏi vui sướng trần gian là gì?

Dầu chúng ta có xây được lâu-đài hoàn toàn theo sở thích đi nữa, nhưng chầy kíp chúng ta sẽ bỏ chúng và nằm yên trong mồ. Thử hỏi lâu-đài ích lợi gì cho phần rỗi chúng ta? Nhờ chức quyền, chúng ta ăn trên ngai trước thiên hạ, nhưng chết rồi, chức quyền còn đâu?

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Lạy Chúa, con là đứa bội bạc, đã bao năm qua con phản nghịch với Chúa. Những năm đó qua đi, có thể giờ chết của con đã gần. Nhìn lại cuộc đời con, con không tìm thấy được gì ngoài lo-âu, buồn-phiền và lương tâm cắn rứt?

Lạy Chúa, con đã làm gì để phụng-sự Chúa? Bao năm qua, thay vì lập công chuộc tội, con đã chõng chất lên vai bao tội ác, mà phép công thẳng Chúa đòi

buộc con phải đền trả.

Lạy Đấng cứu-chuộc chí ái của con! Xin ban cho con ánh sáng và sức mạnh của Chúa, để con thanh toán nợ nần đối với Chúa. Có thể thần chết không còn cách con bao xa nữa.

Con muốn sửa soạn giờ phút trọng đại đó, để tiếp nhận hạnh-phúc đời đời, khỏi cảnh sầu khổ muôn kiếp. Con cảm tạ Chúa vì Chúa đã chờ đợi con đến nay. Xin cho con đủ thời giờ, để con hàn gắn lại những gì con đã làm mất lòng Chúa.

Lạy Chúa! Xin đoái nhìn đến con, xin chỉ giáo cho con biết con phải làm gì? Chắc chắn Chúa muốn con than khóc những lỗi-làm của con. Con xin đau đớn ăn-năn hết lòng. Chắc chắn Chúa muốn con dùng thời gian còn lại của đời sống con để yêu mến Chúa. Con xin yêu mến Chúa hết lòng.

Trước đây con đã bao phen thề hứa, nhưng rồi con lại sa ngã. Không, xin Chúa phù giúp con, đổ hồng-ân trên con. để con đừng bao giờ lỗi phạm nữa. Nếu ngay từ bây giờ con không cải-thiện đời sống, làm sao khi chết con mong được ơn tha thứ và về trời hưởng dung-nhan Chúa?

Con quyết tâm bắt đầu phụng-sự Chúa. Xin Chúa cho con đủ sức mạnh và xin Chúa đừng bỏ rơi con. Chúa không nỡ quên con, ngay cả khi con còn phản nghịch với Chúa, nên con tin tưởng chắc chắn rằng Chúa sẵn sàng thương giúp con, để con làm những gì đẹp ý Chúa.

Xin Chúa nhìn nhận con, để con yêu mến Chúa, vì Chúa muôn đời đáng mến yêu. Xin Chúa nhìn nhận đứa con phản nghịch này đang thống-hối ăn-năn, đang hôn chân Chúa, đang mến thương Chúa và đang van nài ơn tha thứ.

Lạy Chúa Giêsu! Con yêu Chúa hết lòng, yêu Chúa hơn cả bản thân con. Con thuộc về Chúa, xin Chúa thực hiện nơi con những gì đẹp ý Ngài. Xin cho con đủ nhẫn-nại vâng theo thánh ý Chúa, yêu mến Chúa và làm những gì đẹp ý Chúa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là Mẹ con. Mẹ là nguồn cây trồng, là chốn con ẩn-náu. Con phó thác hồn xác con cho Mẹ. Xin Mẹ bầu-cử cho con trước tòa Chúa Giêsu, Con Mẹ.

Bài gẫm 11: KẼ TRƯỚC NGƯỜI SAU, MỌI NGƯỜI SẼ QUA ĐI

I. Nay người mai ta

Mỗi người sinh ra đều lãnh một án tử. Thánh Xi-pri-ăng đã nói: “Mỗi giờ phút qua đi, chúng ta gần mồ thêm một bước.”

Bạn thân mến! Tên chúng ta đã được ghi trong sổ rửa-tội, thì tên chúng ta cũng được ghi vào sổ tử-tuất. Hiện chúng ta nhắc đến cha ông, tổ-tiên chúng ta thế nào, thì con cháu chúng ta cũng nhắc đến chúng ta như thế. Chúng ta đã nghe tiếng chuông u-sầu điểm từng tiếng, báo tin kẻ khác đã chết thế nào, thì người khác cũng nghe tiếng chuông ảo-não báo-hiệu chúng ta từ-trần như vậy.

Ở trần gian, sau khi lãnh án tử hình, có tử-tội nào còn cười giỡn, vui đùa, suy nghĩ về lạc-thú nữa chẳng? Còn chúng ta, bây giờ chúng ta không phải đang đi trên con đường về cõi chết sao? Vậy chúng ta đang nghĩ gì? Một số bạn hữu, thân nhân chúng ta đã xuống mồ. Họ nói với chúng ta: “Nay chúng tôi, mai các anh, các chị.” (Giảng viên 38: 23)

Hình ảnh nhà cửa, giường ngủ, quần áo họ để lại cũng nói với chúng ta như vậy.

II. Chuẩn bị cho cuộc sống đời sau

Mỗi người chúng ta biết chắc chắn ai cũng sẽ chết, và sau khi chết hoặc hưởng hạnh-phúc viên-mãn đời đời, hoặc khổ-cực muôn kiếp đang chờ đợi chúng ta.

Thật đại dột biết bao, nếu chúng ta không nghĩ đến việc đền-bồi phạt-tạ Chúa, và không làm đủ mọi cách để bảo đảm có được giờ chết an lành!

Chúng ta nuôi tiếc cho những người chết cách thình lình, không kịp chuẩn bị cho sự chết. Vậy tại sao chúng ta lại không chuẩn-bị sẵn sàng, vì trường hợp chết bất thình lình cũng có thể xảy đến cho chúng ta? Dầu báo trước hay là không, sớm muộn gì chúng ta cũng phải chết. Mỗi giờ phút qua đi, chúng ta càng gần mộ thêm một bước, và trận đau ớn cuối cùng đưa chúng ta ra khỏi trần thế.

LỜI NGUYỆN MẾN YÊU

Lạy Đấng Cứu-chuộc rất đáng mến yêu của con! Đáng lẽ con không đủ can đảm ra trước mặt Chúa vì tội lỗi con, nhưng con biết rằng Chúa đã treo trên thập-giá, chịu bao khổ hình và chết để cứu-chuộc con. Tội lỗi con nhiều thật, nhưng lòng thương xót Chúa lại nhiều hơn. Con đặt niềm hy-vọng con nơi các thương tích, nơi máu và cái chết đau thương của Chúa.

Con đáng phạt trong hỏa-ngục ngay từ khi con phạm tội trọng đầu tiên. Từ đó, đã bao phen con phản nghịch cùng Chúa, nhưng Chúa chẳng những bảo-vệ sự sống con, mà Chúa còn tha thứ cho con vì lòng từ-bi và nguồn tình yêu vô biên của Chúa.

Bây giờ, con không sợ bị Chúa ruồng bỏ, vì con yêu Chúa, con không còn ước muốn gì ngoài tình yêu của Chúa? Phải, lạy Chúa mến yêu của con, con yêu Chúa hết lòng, con không còn ước muốn gì ngoài tình yêu của Chúa. Lạy Chúa, con mến Chúa. Con đau buồn ăn năn, không phải chỉ vì sợ sa hỏa-ngục, cho bằng vì mến Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, xin hãy đến và tỏ cho con biết tình yêu bao la của Trái-Tim Chúa và thương xót con. Xin giúp con để đừng bao giờ con xúc-phạm đến Chúa

nữa.

Xin sửa đổi tâm hồn con. Xin đổ tràn tình yêu Chúa để hoán-cải tim con, để tim con đã từng yêu những thú vui đê-hèn trần thế, nay cháy lửa yêu mến Chúa. Con hy-vọng sẽ chiếm được nước trời, ở đó muôn đời con hằng yêu mến Chúa.

Dĩ nhiên con không được ở giữa những hàng ngũ những người vô tội, mà ở giữa những người sám-hối. Nhưng những người sám-hối yêu Chúa nhiều hơn những người vô tội. Vì lòng thương xót Chúa, trời cao hãy trông đến một tội-nhân đã bao phen phản-nghịch với Chúa, đang bừng cháy tình mến Chúa bao la.

Từ này về sau, con nhất định thuộc về Chúa, con không nghĩ gì khác ngoài việc mến Chúa. Với ánh sáng và hồng-ân Chúa, xin Chúa giúp con thêm mạnh mẽ để hoàn-thành điều con mong ước.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho con được vững bền trong lời hứa.

Bài gẫm 12: NĂNG NHỚ ĐẾN SỰ CHẾT

I. Trần gian hư vô

Chắc chắn mọi người đều phải chết. Lạy Chúa, các tín hữu đều biết thế. Họ tin và họ đã thấy rõ sự chết. Nhưng tại sao nhiều người lại muốn quên đi sự chết, như họ không bao giờ chết cả? Sau khi chết, nếu không có thiên-đàng, hỏa-ngục gì cả, họ có thể ít nghĩ đến sự chết. Sao một số người lại sống xấu xa đến thế?

Này bạn, nếu bạn muốn sống tốt lành, bạn hãy nhớ luôn trong cuộc sống rằng mình sẽ chết. Bạn hãy xét các việc làm, để điều-chỉnh sao cho các việc làm ngày càng tốt đẹp hơn. Năng nhớ đến sự chết giúp ta ít dính bén đến các thú vui trần thế. Thánh Lô-ren-sô Jus-ti-ni-ăng đã nói: *“Hãy nhớ đến ngày tận cùng đời sống, ta sẽ thấy trần thế không có gì đáng yêu cả.”*

Thánh Gioan cũng không nói gì khác hơn: *“Mọi sự trong thế gian như ham mê xác thịt, ham mê nhìn ngắm, ham mê giàu sang: tất cả những cái đó không phải bởi Cha trên trời, một bởi thế gian.”* (I Gioan 2: 16)

Của-cải, chức-quyền, danh-vọng, thế gian cho là hạnh-phúc, nhưng chầy kíp các điều cho là hạnh-phúc đó sẽ là số không. Cuộc đời chỉ còn lại nắm tro tàn làm mồi cho giòi bọ.

Các thánh xưa đã biết khinh-chê những gì là thú vui trần thế. Thánh Sác-lơ Bôrômêô luôn đặt một sọ người trên bàn để ngày đêm suy ngắm. Đức Hồng-y Ba-rô-ni-ô đã khắc lên chiếc nhẫn ngài đeo: *“Hãy nhớ rằng tôi sẽ chết! Memento Mori.”*

Được hỏi sao lại hớn-hở khi giờ chết đến, một vị thánh ẩn-tu trả lời: *“Tôi luôn nghĩ đến sự chết, nên bây giờ chết đến, tôi không thấy gì mới mẻ, xa lạ cả.”*

II. Trần gian là chốn tạm bợ, đời sau mới là quê thật

Nếu một du khách, trên bước đường đi đây đó, chỉ nghĩ đến thụ-hưởng các cuộc vui chơi, không nghĩ gì đến cảnh sống nghèo nàn trong quãng đời còn lại, hỏi có gì diên-rò hơn? Cũng vậy một người chỉ biết vui thỏa trong quãng đời ngắn ngủi nơi trần thế, để đời đời trầm-luân trong hỏa-ngục, còn gì ngu-xuẩn bằng?

Không ai dại gì mà mướn thương một đồ vật vay mượn cả, vì họ biết sớm muộn gì cũng phải trả lại cho chủ. Của-cải, danh-vọng trần thế là gì, nếu không phải là của vay mượn. Thật dại dột biết bao khi để lòng mê tham chúng, vì chầy kíp ta phải liả bỏ chúng. Có gì đi nữa, thì sau cùng ta cũng chỉ còn đám tang và nắm tro tàn trong mộ.

Nhà cửa hoặc lâu-đài dinh-thự ta xây để lại cho người khác hưởng dùng, chỉ còn nắm mộ là nơi trú ngụ của thân xác ta cho đến ngày phán xét chung, rồi ta

sẽ lên vui hưởng trên thiên-đàng, hay trầm-luân trong biển lửa, mà hồn ta đã đi trước đến đó.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Chết đến chấm dứt mọi sự. Lạy Chúa, con nhận thấy rằng con đã làm rất ít các việc vì lòng mến Chúa. Con còn chờ đợi gì? Có phải con đang chờ đợi tử-thần đến và con nhận chân rằng con thật đáng thương hại, vì đã và đang sống trong tội-lỗi như hiện nay?

Có phải con cứ tiếp tục sống trong tội-lỗi để chết khổ đau và chán-chường với cuộc sống bê-tha từ trước không? Trăm lần không, lạy Chúa, con không thể để nhận cái chết buồn tủi khốn-nạn như thế?

Con cảm tạ Chúa, vì Chúa thương ban cho con thời giờ để than khóc tội-lỗi con và yêu Chúa. Con phải bắt đầu ngay từ bây giờ. Lạy Đấng tốt lành đáng mến yêu, con đau buồn vì đã lỗi phạm đến Chúa, con mến Chúa trên hết mọi sự, hơn cả mạng sống con. Con phó dâng hồn xác con cho Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, từ nay con ôm chặt lấy Chúa, con ghi tạc Chúa vào lòng con: *“Con phó dâng hồn con cho Chúa.”*

Con không dám chờ đợi đến phút chót, phút lìa trần mới yêu Chúa. Lạy Đấng cứu-chuộc con, xin cứu giúp con ngay, xin thứ tha con và mưa hồng-ân xuống trên con. Biết đâu giờ nguyện gẫm này, những giọng chữ này, là lòng thương xót sau cùng Chúa dành cho con?

Lạy Đấng con yêu mến! Xin cứu-thoát con khỏi các lỗi lầm. Xin ban cho con lòng mạnh mẽ, để con vâng nghe Chúa với tình yêu đậm đà mà Chúa đòi hỏi nơi con.

Lạy Cha hàng có đời đời, xin ban cho con ơn bền-đỡ, để con yêu Chúa hết lòng trong quãng đời còn lại của con.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ từ-bi, vì tình yêu Chúa Giêsu con Mẹ, xin bầu-cử cho con hai ơn: ơn bền-đỡ và ơn yêu mến.

CHƯƠNG V: GIỜ CHẾT ĐẾN BẤT NGỜ

“Hãy sẵn sàng, vì chính vào giờ anh em không ngờ Con Người sẽ đến.” (Gioan 12:40)

Bài giảng 13: KHÔNG AI BIẾT CHẮC ĐƯỢC SẼ CHẾT GIỜ NÀO

I. Sự chết đến như kẻ trộm

Mỗi người chúng ta sẽ chết. Điều chắc chắn nhất là chúng ta sẽ chết, nhưng chết vào giờ nào thì không ai biết chắc được. Để chúng ta luôn sửa soạn sẵn sàng, Thánh Phaolô đã nói với chúng ta: *“Chính anh chị em đã rõ: ngày của Chúa sẽ đến bất ngờ, như kẻ trộm lúc đêm khuya.” (I- Thê-xa-lô-ni 5 : 2).*

Chúa bảo chúng ta : *Hãy tỉnh thức, vì Con Người sẽ đến phán-xét chúng ta vào giờ chúng ta không ngờ. (Luca 12 : 40)*

Thánh Grêgory đã nói: *“Chúng ta không biết trước sẽ chết giờ nào, để chúng ta luôn chuẩn-bị sẵn sàng.”*

Thánh Bênêđô nói rằng vì chúng ta có thể chết bất cứ giờ nào, bất cứ ở đâu, nên muốn chết lành, được cứu rỗi, phải sẵn sàng đón nhận sự chết: *“Thần chết đến bất cứ giờ nào, bất cứ ở đâu, nên chúng ta phải luôn sẵn sàng chờ đợi nó.”*

II. Giờ chết còn xa?

Ai cũng biết mình sẽ chết. Nhưng điều tai hại là nhiều người cứ tưởng sự chết còn quá xa, xa tít quá tầm mắt mình. Ngay cả những người già cả, những người đau yếu tật-nguyên cũng muốn nghĩ rằng: họ còn sống ít ra 3, 4 năm nữa. Nhưng biết đâu sẽ chết ngay ngày hôm nay vào lúc bất ngờ nhất; người chết đang ngồi, kẻ chết lúc đang ngủ...

Bạn thân mến, ma quỷ thường lừa dối lúc cám-dỗ rằng ngày mai ta sẽ đi xưng tội, hãy dứt khoát trả lời ngay với nó: *“Ai biết được: hôm nay không phải là ngày cuối của đời tôi?”*

Vào giờ đó, lúc đó tôi quay lưng lại với Chúa, ai biết được, chính là giờ phút cuối cùng của đời tôi. Tôi còn thời giờ đâu để hối lỗi và số phận đời đời tôi thế nào? Chính vào lúc cần phải mỗi độc mà thần chết đã đến cho một số tội-nhân khốn-nạn, đẩy họ xuống địa-ngục: *“Như cá mắc câu, người tội-lỗi bị mang đi vào giờ tội-lỗi của nó.”* (Giăng viên 9: 12)

Ma quỷ đánh lừa người tội-lỗi rằng trường hợp rủi-ro đó không xảy đến cho bạn đâu, hãy trả lời ngay với nó: *“Trường hợp đó rất có thể xảy đến với tôi, số phận đời đời tôi sẽ ra sao?”*

ILÒI NGUYỆN THỐNG HỔ

Lạy Chúa, con đáng phải sa vào chốn ngục hình vì các tội –lỗi con đã phạm. *“Hỏa –ngục là nhà của con”*. Nhưng Thánh Phêrô đã ghi: *“Thiên Chúa đã nhẫn nại vì anh chị em, để không một ai phải hư đi, trái lại muốn cho hết mọi người ăn-năn hối-cải.”* (2/ Phêrô 3: 9).

Chúa nhẫn-nại chờ đợi con đến nay vì Chúa không muốn con hư mất, nhưng Chúa muốn con sắp mình xuống dưới chân Chúa và van nài lòng thương xót của Chúa: *“Lạy Chúa xin thương xót con theo lượng từ-bi hải-hà của Chúa.”*

Tội lỗi con thật nặng nề vì Chúa đã soi sáng cho con. Những người tội-lỗi khác đáng được khoan-hồng hơn, vì họ chưa được ánh sáng chiếu dọi như con. Lạy Đấng Cứu-Chuộc con, Chúa là đấng vô tội đã chịu chết khờ nhục trên Thập-giá như một tội-nhân, để *“máu Đấng vô tội rửa sạch tội-lỗi các tội nhân!”*

Lạy Cha chí nhân! Xin tha thứ cho con vì tình yêu Chúa Giêsu. Xin nghe lời con Chúa, đấng trung-gian bầu-cử và là Trạng-sư của con. Con không những chỉ xin ơn tha thứ, mà con muốn mến Chúa, vì Chúa là Đấng rất đáng mến yêu. Từ đây, con xin hiến dâng hồn xác con, ý muốn và cả sự tự-do cho Chúa. Từ đây, con xin xa lánh các dịp hiểm nghèo *“Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ.”*

Bài gẫm 14: TIÊN LIỆU

I. Đề phòng chết bất ứng

Chúa không muốn ai trong chúng ta phải hư đi, và bao phen Người thôi-thúc chúng ta làm lại cuộc đời bằng những hình phạt: *“Nếu họ không hối-cải, thì Người tuốt gươm, Người trương nỏ và giương lên sẵn. (Thánh-Vịnh 7:13)*

Người lại phán: *“Khi người ta nói rằng: ‘Hòa-bình, an-ninh, chính lúc đó một tai-họa bất ngờ giáng xuống họ.’ (1/ Thê-xa-lô-ni 5: 3).*

Nơi khác, Chúa phán: *“Nếu anh em không hối-cải ăn-năn, anh em cũng phải chết như vậy” (Luca 13: 3).*

Tại sao nhiều lời tiên-báo về hình phạt Ngài lại đổ xuống trên đầu chúng ta như thế? Chỉ vì Ngài mong muốn cho chúng ta một điều là tránh được cái chết độc-dữ. Thánh Au-gus-ti-nô đã nói: *“Những ai không muốn làm phiền lòng Chúa, hãy kêu cầu Chúa và hãy giữ mình.”*

Hãy sửa soạn sổ sách sẵn sàng trước khi ngày đó đến. Bạn đọc mến! Nếu như bạn chết ngay ngày hôm nay trước trước đêm tối, và số phận đời đời của

bạn được định đoạt, bạn trả lời sao đây? Bạn đã sẵn sàng sổ sách chưa? Hay bạn lại tốn bao công sức để nài xin thêm một năm, hoặc một tháng hay ít ra thêm một ngày nữa? Tại sao bây giờ Chúa đang cho bạn thời giờ, bạn lại không tính sổ lương-tâm đi? Hay bạn nghĩ rằng hôm nay chưa phải là ngày cuối cùng đời bạn? *“Đừng trì hoãn ngày mai, hãy trở lại cho kịp. Vì cơn thịnh nộ của Chúa đến bất ngờ.”*

Để được cứu-thoát, cần phải xa lánh tội lỗi. Thánh Au-gút-ti-nô nói: *“Sao lại trì hoãn ngày mai, mà không xa lánh tội lỗi ngay từ bây giờ?”*

II. Sao không sửa soạn để nắm chắc phần rỗi?

Nếu người nào cho bạn một số tiền khổng lồ, bạn cấp tốc lo liệu bảo đảm càng nhiều càng tốt, vì không biết sự gì sẽ xảy ra? Tại sao bạn lại không đề phòng cẩn-thận như vậy cho linh hồn bạn. Rủi bạn lỡ đánh mất số tiền đó, bạn không mất tất cả. Nếu mất tất cả đi nữa, bạn còn hy vọng tìm lại được. Nhưng rủi mất phần rỗi, thật sự bạn đã mất tất cả, và không còn chút hy-vọng nào tìm lại được phần rỗi.

Về tiền bạc, bạn thật sự cẩn thận, để nếu rủi chết bất thành linh, bạn cũng không hết của cải. Nhưng về mặt thiêng-liêng, nếu thần chết đến bất thành linh trong lúc bạn đang thù nghịch với Chúa, số phận đời đời của bạn sẽ ra sao?

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Lạy Đấng Cứu-Chuộc con! Chúa hy-sinh mạng sống, đổ máu vì phần rỗi con. Sao con hay đánh mất phần rỗi con? Con thường dùng hồng-ân Chúa để làm gì: Để xúc phạm đến Chúa nhiều hơn sao?

Con thật đáng phạt, vì con thường làm điều mâu-thuẫn: Chúa càng rộng lượng từ-bi, con càng sa ngã phạm tội. Chúa càng săn sóc con, con càng chạy

trốn Chúa. Chúa càng cho con thời giờ để thống-hối ăn-năn, con lại càng dùng thì giờ chông chất tội-lỗi.

Lạy Chúa! Xin giúp con nhận thức rõ ràng con sai lỗi thật nhiều đối với Chúa. Con không còn gì để đáng Chúa yêu con nữa. Lạy Chúa Giêsu, sao con lại được Chúa yêu đến thế, vì Chúa tìm kiếm con, con lại xa lánh Chúa?

Sao Chúa mưa hồng-ân xuống trên đứa con bội-bạc thường làm phiền lòng Chúa? Con đáng hư đi mất, nhưng con hết lòng ăn năn. Lạy Đấng tốt lành nhân hậu, xin nhận con chiên bội-bạc này, mang nó lên vai để đừng bao giờ xa lạc nữa.

Đau khổ biết bao cho con khi phải sống không có ơn Thánh, lạc xa Chúa là Chúa con, là đấng đã dựng nên con và chịu chết chuộc tội con? Tội lỗi xấu xa gớm ghiếc biết bao, vì tội làm mất Chúa đáng đáng yêu mến dường nào?

Lạy Chúa Giêsu! Chúa đã chết cho con, nên con cũng phải chết cho Chúa. Chúa đã chết vì yêu, con phải chết vì sàu-khổ ăn-năn. Con chấp nhận chết cách nào, giờ nào, tùy ý Chúa. Con yêu Chúa hết lòng. Xin đừng để con xa Chúa nữa. Xin ban cho con ơn Bền-Đỡ và tình yêu Chúa.

Lạy Mẹ chí thánh, Mẹ là mẹ con và là chốn con ẩn-náu. Xin Mẹ bầu-cử cho con trước tòa Chúa.

Bài gẫm 15: HÃY CHUẨN BỊ SẴN SÀNG

Chúa không cho chúng ta biết ngày giờ nào chết, nhưng Chúa bảo chúng ta hãy chuẩn-bị sẵn sàng, vì giờ chết đến như kẻ trộm.

Khi giờ chết đến, thật khó lòng giữ được tâm hồn bình thản trong giờ lo âu này. Cứ trì-hoãn đến phút chót, tức giờ chết mới chuẩn-bị cho cuộc sống đời đời, là một cuộc mạo-hiểm thiếu khôn ngoan. Thiên Chúa phán: *“Ta sẽ xét xử công-minh.”* (Rô-ma 12:19)

Bạn đọc mền! Không ai biết được có thể những hàng chữ này, bạn đang đọc là những tiếng cảnh-cáo sau cùng? Chúng ta hãy mau mau chuẩn-bị, kéo bất ngờ thần chết đến, lôi chúng ta đi, mà không kịp chuẩn-bị. Thánh Augustinô nói: *“Không biết chết giờ nào, nên chúng ta hãy chuẩn bị sẵn sàng.”*

Thánh Phao-lô nói mạnh hơn: *“Anh chị em hãy lo phần rỗi linh hồn một cách run sợ, kinh hãi. (Phi-lip-phê 2:12).*

Thánh An-tô-ni-ô kể rằng: Một ông vua nước Sicily, muốn cho một quan cận thần hiểu được phần nào ông đang giữ ngai báu với bao sợ hãi, vua cho quan cận thần ngồi vào bàn ăn, lưỡi gươm đeo lưng-lẳng trên đầu với một sợi chỉ mảnh. Quá sợ hãi, quan không thể ăn uống được gì. Chúng ta cũng đang sống trong cảnh nguy-hiểm tương tự, lưỡi gươm tử thần sẵn sàng giáng xuống chúng ta bất cứ lúc nào, và tiếp liền số phận đời đời được định đoạt. *“Cho dù cây đờ hướng Nam hay hướng Bắc. Cây đờ chỗ nào thì nằm chỗ đó.” (Giăng-viên 11 : 3)*

Khi thần chết đến, nếu chúng ta sống trong ơn nghĩa Chúa, chúng ta kêu lên với bao hân-hoan: *“Tôi đang được bảo đảm phần rỗi. Không bao giờ tôi sợ mất Chúa. Đời đời tôi được hạnh-phúc.”*

Trái lại, một người chết khi đang đắm mình trong tội-lỗi sẽ kêu lên thảm thiết: *“Tôi đã làm lỗi cho đến đời đời, không bao giờ tôi sửa lại được các lỗi lầm này.”*

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Ôi lạy Chúa, chưa có ai yêu con hơn Chúa. Nhưng ai-oán thay, cũng không có ai mà con lại phản nghịch, nhục-mã hơn Chúa! Ôi, các thương-tích, máu cực châu báu Chúa đổ ra là nguồn hy-vọng của con.

Lạy Chúa hằng có đời đời, xin Chúa đừng nhìn đến các tội-lỗi con, nhưng xin Chúa nhìn đến các thương tích Con Chúa, nhìn đến con yêu dấu Chúa đã chết đau khổ để cứu-chuộc con, mà tha thứ cho con.

Lạy Chúa, con thống-hối tội-lỗi con, Chúa đã tạo dựng nên con, nên con phải yêu mến Chúa, đâu phải Chúa dựng nên con để con nhục-mã Chúa. Vì yêu mến Chúa Giêsu, xin Chúa tha thứ cho con và cho con được yêu mến Chúa.

Trước đây con đã chống lại ý Chúa, nay con không còn dám chống trả nữa. Con sẽ thi hành những gì Chúa truyền dạy cho con. Chúa muốn con đừng phạm tội nữa, trái lại yêu Chúa hết lòng, con xin làm theo ý Chúa, như lời Thánh Bô-na-ven-tu-ra đã nói xưa: *“Con chỉ yêu một Chúa, và chỉ một mình Chúa mà thôi”*.

Con quyết-chí từ nay về sau không bao giờ dám phạm tội nữa, và dùng quãng đời còn lại để khóc than lỗi lầm và yêu mến Chúa.

Lạy Mẹ Maria là mẹ con, xin Mẹ bầu cử với Chúa Giêsu, Con Mẹ, cho con.

CHƯƠNG VI: CÁI CHẾT CỦA NHỮNG NGƯỜI TỘI LỖI

*“Bối-hối lo sợ ập đến,
chúng sẽ tìm kiếm hòa-bình, an lành,
nhưng không có.
Tai này qua, nạn khác đến.”
(Ê-dê-ki-en 7:25-26).*

Bài gẫm 16: HỐI CÁI NGAY

I. Những nỗi lo lắng bối rối

Lúc sinh thời, những người tội-lỗi muốn xua đuổi các ý nghĩ về sự chết, trấn-át lương-tâm, hầu đắm mình trong cuộc sống tội lỗi, nhưng nào đâu có tìm được sự an vui tâm hồn. *“Khi đến giờ hấp-hối, sắp bước sang ngưỡng cửa đời đời, bao lo-âu đồn-dập, họ tìm kiếm sự an vui, nhưng đâu có tìm thấy.”*

Họ còn có thể trốn thoát nỗi căn-rút của lương-tâm được không? Họ tìm kiếm sự an bình tâm hồn, nhưng nào sự an bình ở trong tâm-hồn những người tội-lỗi sao? Họ lo lắng, bồn-chồn với ý nghĩ không còn bao xa nữa sẽ ra trình diện trước Chúa Giêsu, Đấng thẩm phán chí công, mang theo bao tội-lỗi nặng nề. *“Lo-âu này chùng chất trên lo-âu khác”.*

Cái tin động trời về sự chết vừa tiếp nhận, tiếng lương-tâm cắn-rứt, thời gian chờ đợi, lòng lo-âu về phép công thẳng Chúa, nỗi lo sợ về số phận đời đời đang chờ đợi kẻ có tội; tất cả những việc ấy dấy động lên như một con giông tố, làm kinh-hãi và rối trí tội-nhân, và tình trạng đó kéo dài cho đến khi tội nhân lìa trần. *“Tổ phụ Abraham đã vững tin vào Chúa, mặc dầu ở trong trường hợp không còn lẽ mà trong cậy nữa”.* (Rô-ma 4 - 18).

Nhưng những người tội-lỗi, thất vọng, chán-chường, không còn tin-tưởng vào Chúa. Họ đang run sợ trước cái chết khốn nạn. Nhưng than ôi! Sao họ trước đây không biết những hậu-quả này để đừng đắm mình mãi trong đàng tội-lỗi. Hơn nữa, có ai bảo đảm cho họ khỏi chết bất thành linh như bị sét đánh, trúng gió hay đứt mạch máu? Dầu có thì giờ lúc sắp chết để trở lại với Chúa, nhưng ai có thể đoán chắc được họ thật sự trở lại?

II. Hãy hối cải ngay

Thánh Augustinô đã phải chiến đấu suốt 12 năm mới thắng được các vết xấu để trở lại với Chúa. Thử hỏi, những người cố chấp liều mình sống lâu năm trong đàng tội-lỗi, cứ đinh-ninh rằng họ sẽ trở lại trong phút chốc giữa cơn bệnh dữ dần, trí khôn bối-rối, trước giờ chết được sao? Chỉ nói và hứa ngoài miệng chưa đủ, phải nói và hứa tự đáy lòng và đem thực-hành ngay lời nói, lời hứa đó mới chứng-tỏ được sự quyết-tâm của mình.

Lạy Chúa! Thật đáng run sợ cho những kẻ có tội biết bao, khi lương-tâm họ bị lu mờ, họ nhận-thức được các tội-lỗi nặng nề, họ sợ Chúa phán xét, sợ hỏa-ngục, sợ khốn-khó đời đời, đủ thứ lo sợ, nhưng lại không muốn thoát khỏi các nỗi lo sợ đó bằng cách thống-hối ăn-năn! Trì hoãn ngày mai chỉ là một cách trấn-át tiếng nói lương-tâm, đi theo con đường ma quỷ đã vạch cho họ. Không

trở lại ngay chỉ là cách cứ sống trong giông-tổ hãi-hùng và kéo dài cuộc sống tội-lỗi cho đến khi lìa trần.

Một vài tác-giả nói rằng lời cầu nguyện, nước mắt và lời hứa của kẻ có tội sắp chết cũng giống như nước mắt và lời hứa của một người bị kẻ cướp đang dí dao găm vào cổ họng, kết-liếu cuộc đời người đó. Thật bất hạnh biết bao cho những ai nằm trên giường chết và lìa khỏi trần gian với bao tội-lỗi nặng nề.

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Ôi! Các thương tích Chúa Giêsu là nguồn hy-vọng của con. Các thương tích Chúa là suối hồng-ân, là nguồn từ-bi, máu Chúa đổ ra để rửa sạch bao tội lỗi con đã phạm.

Lạy Chúa, con gớm ghét trăm ngàn lần những thú vui bất chính đã làm cực lòng Đấng Cứu-Chuộc con. Lạy Chúa, nhìn lên các thương tích Chúa, con khơi dậy lên niềm cậy trông và lòng con bùng cháy lửa yêu mến Chúa.

Chúa muốn mọi người yêu Chúa hết lòng. Nhưng than ôi! Con lại bao phen phản nghịch với Chúa và xa cách tình yêu, nhưng Chúa không từ bỏ con và thiết tha mời gọi con thống-hối để được tha thứ.

Lạy Đấng Cứu-Chuộc con! Con không dám xúc-phạm đến Chúa nữa, kéo mất phần rồi đời đời. Lạy Chúa, vô phúc cho con nếu con phải sa hỏa ngục.

Con sẽ đau khổ ngàn nào khi nhìn đến máu châu báu Chúa đổ ra, và lòng từ-bi Chúa đã tỏ cho con! Con yêu Chúa, con luôn yêu Chúa. Xin Chúa cắt khỏi tâm hồn con những gì không phải là tình yêu Chúa, và xây-dựng trên con lòng ước muốn và sự quyết-tâm đích thực, để từ đây con chỉ yêu một mình Chúa mà thôi.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của con, xin Mẹ đưa con đến cùng Chúa, và giúp con trở nên kẻ thừa hưởng gia tài Chúa sau khi con lìa trần.

Bài găng 17: NỖI DÀY VÒ CỦA NHỮNG NGƯỜI TỘI LỖI

I. Địch thù căm dỗ

Không phải một mà nhiều nỗi cắn-rứt dày-vò các tội-nhân. Một mặt, họ bị đau khổ vì các quỷ dữ. Đến giờ chết, những thần dữ cố sức bắt lấy con mồi sắp lià thể. Thần dữ biết rõ rằng: chúng cần đánh thắng trong khoảng khắc, vì lần này để mất mồi, tức là mất mãi mãi.

Bao quỷ dữ bao vây người sắp sinh thì, căm dỗ họ: *“Cú vọ, rần rít đầy nhà họ.”* (I-sai-a 13:21).

Đứa thì nói: *“Sợ gì, bạn sẽ khỏe lại!”*

Đứa khác: *“Làm sao được! Bao năm qua, mầy đã bịt tai lại không nghe tiếng Chúa, nay mầy còn mong gì Chúa thương mầy.”*

Đứa khác nữa: *“Làm sao sửa lại được những lỗi-làm, danh giá tiêu tan rồi mà!”*

Đứa khác: *“Bao lần mầy làm hư phép giải-tội vì không ăn-năn hối-cải, vì dấu-diểm đầu đuôi, sao mầy còn mong sửa chữa được?”*

II. Không kịp hối cải, khó được cứu thoát

Mặt khác, kẻ sắp chết thấy trên vai đè nặng các gánh tội lỗi. Thánh Bênadô nói: *“Các tội-lỗi họ như những người lính gác, theo sát họ và bảo: Chúng tôi không rời người đâu. Chúng tôi theo sát người về bên kia thế giới và đi với người trình-diện trước Đấng thẩm-phán đời đời.”*

Kẻ sắp chết muốn loại trừ các địch-thù đó, nhưng chúng đâu có buông tha. Thánh Bênadô nói thêm: *“Những tâm-hồn chai đá vì tội-lỗi suốt đời, khó thoát cảnh trầm-luân, vì đã yêu tội tức là tội-nhân cũng yêu cảnh hiểm nghèo đoán phạt, mà họ đã lựa chọn cho đến giờ chết.”*

Thật bất hạnh cho những người cứng lòng chống lại tiếng Chúa mời gọi.
“Tim nó cứng như đá và vững như phần dưới cối xay.” (Gióp 41:15)

Thánh Giêrome tuyên bố: *“Theo nhiều kinh-nghệm cá nhân, ngài được biết ai cố-chấp đắm mình suốt đời sống trong tội lỗi sẽ kết-liều đời sống trong tội lỗi.”*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Đấng Cứu-Chuộc đáng mến của con. Xin đừng bỏ rơi con. Con biết rằng hồn con đầy thương-tích tội-lỗi, nhiều nét xấu vây bọc con. Con sấp mình dưới chân Chúa, xin Chúa thương con và cứu thoát con khỏi các tội ác: *“Lạy Chúa, con đặt hy-vọng vào Chúa. Xin đừng ghét con.”*

Xin Chúa đừng để con tin-tưởng vào Chúa mà phải hư đi. Con hối-hận vì đã xúc-phạm đến Chúa.

Lạy Đấng tốt lành vô biên! Con thú nhận con đã phạm tội nhiều. Xin Chúa đoái thương nhận đứa con phản nghịch này, đã bao phen làm xỉ-nhục Chúa.

Xin Chúa nhớ rằng Chúa đã lấy máu châu báu Chúa và mạng sống Chúa để cứu-chuộc con. Xin Chúa ẵm con trong cánh tay Chúa. Chúa đã bao lần kêu gọi con, con không dám chống lại lời kêu gọi của Chúa nữa.

Lạy Mẹ là Nữ-Vương của con, con chấp nhận chết hơn là mất một lần nữa hồng-ân của Chúa Giêsu, con Mẹ.

Bài gẫm 18: HÃY TRỞ LẠI NGAY

I. Đừng trì hoãn đến ngày mai

Ai cũng biết rằng bất cứ giờ nào kẻ tội-lỗi trở lại Chúa đều tha thứ, nhưng những người cố-chấp sống mãi trong tội-lỗi, khinh thường lời mời gọi của Chúa, thường chết trong tội-lỗi: *“Các người sẽ chết trong tội-lỗi các người”.* (Gio-an 8 : 21)

Chúa đã phán ai chỉ chờ đến giờ chết mới tìm Chúa sẽ không gặp được Người: *“Các người tìm Ta, nhưng không tìm thấy Ta.”* (Gioan 7:34).

Chúng ta hãy vội vã tìm Chúa ngay khi đang có thể tìm được: *“Hãy tìm kiếm Chúa khi Người còn cho gặp. Hãy kêu khẩn Người, lúc Người còn ở gần.”* (I-sai-a 55:6)

Hỡi người tội-lỗi khốn nạn, mù lòa! Các người cứ chờ đợi đến giờ chết mới trở lại, lúc đó không phải là thì giờ trở lại nữa. Chúa muốn cứu hết mọi người, nhưng Người phạt sự cứng lòng.

Thật đáng ái ngại cho tội-nhân nào đó bất ngờ bị trúng gió, bất tỉnh, chết không được chịu các phép Bí-tích sau cùng, và cũng không tỏ dấu gì ăn năn hối cải cả! Trái lại, vui mừng biết bao cho những ai rút kinh-nghiệm đó để hối-cải ăn năn ngay sau lời kêu gọi.

Sao khi còn thời giờ, ta không trở lại hối-cải, để khỏi sống trong cảnh thật nguy-hiểm hòng hư mất đời đời? Thật khủng-khiếp khi thấy một người tội-lỗi chết bất thành-linh, sao những người tội-lỗi khác lại cứ sống đắm mình trong tội lỗi lâu năm lâu tháng?

II. Cố chấp sống trong tội lỗi, nguy hiểm biết bao!

“Cân và cán cân chính xác thuộc về Giêhôva, mọi quả cân trong túi đều là công trình của Người.” (Cách-ngôn 16:11)

Chúng ta không để ý gì đến các ơn lành Chúa đổ xuống trên chúng ta, nhưng Chúa lại lưu ý xét xem các ơn đó có sinh ích gì cho chúng ta không? Thật đáng buồn cho những người tội-lỗi, cứ thoái-thác không chịu ăn-năn hối-cải mãi đến chết.

Thánh Vin-xen-tê Fe-rơ (Vincent Ferrer) nói rằng: *“Một người đắm mình trong đàng tội-lỗi và đến giờ chết ăn năn trở lại thì lạ lùng hơn là phép lạ kẻ chết sống*

lại.”

Thánh Phaolô đã viết cho các giáo-hữu thành Galata: *“Anh em đừng lừa dối mình, Thiên-Chúa không dung-thứ kẻ nhạo-báng Người. Ai gieo giống nào thì gặt giống ấy.”* (Ga-lát 6 : 7).

Đừng để đến giờ chết mới nghĩ đến việc trở lại, khi mà các bác-sĩ đã bó tay, bệnh-nhân lúc tỉnh lúc mê mới tiếc nuối những thời giờ Chúa cho, và ước mong chớ gì Chúa cho sống thêm một tháng, một tuần nữa. Hãy trở lại ngay từ bây giờ, hãy cảm tạ Chúa, hãy ăn-năn hối-cải, đền bù những lỗi-làm đã xúc-phạm đến Chúa, để được sống trong ơn-sủng Chúa đến chết. Đó là một nguồn hạnh-phúc vĩ đại hơn tất cả của-cải châu-báu trần gian.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa! Không có ai nhẫn-nại chờ đợi con hơn Chúa. Nếu lòng lân-tuất Chúa không bến bờ, thì con đã phải thất vọng. Nhưng Chúa đã chết để con được tha thứ và cứu rỗi.

Chúa bảo con phải cậy trông, nên con cậy trông Chúa. Khi mà những tội-lỗi đoán phạt con, thì những lời hứa và công-nghiệp vô cùng của Chúa giúp con thêm can đảm. Chúa đã hứa đổ hồng-ân xuống cho bất cứ ai trở lại với Chúa: *“Hãy trở lại với Ta và các con sẽ được sống.”* (E-dê-ki-en 18 : 3).

Chúa đã hứa sẽ hôn ảm bất cứ ai trở về với Chúa: *“Hãy trở lại với Ta, và Ta sẽ quay lại với các ngươi.”* (Gia-ca-ri-a 1: 3).

Chúa đã phán: Chúa không từ bỏ những người khiêm-nhường và thống-hối. Lạy Chúa! Con lo buồn vì đã xúc phạm đến Chúa quá nhiều; con đáng sa hỏa-ngục, nhưng giờ đây con trở lại cùng Chúa và thề hứa sẽ không bao giờ phạm tội mất lòng Chúa và luôn yêu mến Chúa.

Lạy cha hằng có đời đời! Xin cho con biết tuân theo ý cha cho đến chết, như Chúa Giêsu đã vâng lời Chúa Cha và vâng lời cho đến chết và chết trên thập-giá. Xin cho con ơn bền-đỗ đến cùng.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ bầu cử với Chúa cho con.

CHƯƠNG VII: NHỮNG NỖI LO LẮNG LÚC SẮP CHẾT CỦA NHỮNG NGƯỜI TÍN HỮU NGUỘI LẠNH, TRÊ NÃI

*“Hãy lo sắp đặt việc nhà,
vì người sắp chết,
chứ không sống nữa đâu. (I-sai-a 38: 1)*

Bài gặm 19: ĐỪNG ĐỂ ĐẾN GIỜ CHẾT MỚI THAN TRÁCH MÌNH

I. Nỗi lo lắng lúc giờ chết đến

Chúng ta hãy tưởng tượng đến những bệnh-nhân trầm trọng chỉ còn sống được mấy giờ nữa thôi. Thật đáng thương hại! Họ đang chiến-đấu với tử-thần với bao đau đớn nhọc nhằn, mồ hôi lạnh toát, yếu-liệt đến mức độ tai nghe, miệng nói, trí hiểu, tất cả đều rất khó khăn. Giữa những đau khổ cùng cực đó, giờ chết từ từ đến. Nhưng đáng lẽ phải nghĩ đến phần hồn, gấp rút lo cho phần rỗi đời đời, họ chỉ nghĩ đến các bác-sĩ, thuốc men làm sao cứu sống họ. Thánh Lô-ren-sô Jút-ti-ni-ăng nói: *“Họ chỉ lo nghĩ đến thân xác họ, làm sao khỏi chết.”*

Các thân-nhân bạn bè sợ mất lòng họ, nên không dám báo cho họ biết giờ chết đã thật gần kề, để lo liệu nhậm các phép bí-tích sau cùng. Ôi Lạy Chúa!

Hạnh-phúc cho những ai có thân-nhân, bạn-hữu trong Giáo-Hội biết giúp họ được chết lành và được cứu rỗi đời đời.

Trong giờ nguy nan đó, kẻ liệt thấy các việc trong gia đình lộn-xộn, các bác-sĩ thăm viếng liên miên, họ đầy kinh-sợ và tự nói với mình: *“Than ôi! giờ chết của tôi đã gần!”*

Họ lại kinh-sợ hơn khi nghe tiếng loan báo: *“Hãy lo sắp xếp việc gia đình, vì người sắp chết, chứ không còn sống được nữa đâu.” (I-sai-a 38:1)*

Trăm ngàn thứ làm bệnh-nhân rối trí: Nhà cửa, đồ đạc, tài-sản, thú vui, bạn bè v.v...Luật-sư đã đến và sẵn sàng làm chúc-thư, rồi trăm ngàn thứ phải nhớ đến, cái này cho ai, cái kia dùng vào việc gì. Sao không lo chuẩn-bị những việc đó từ trước đi, để giờ chết chỉ lo phần rỗi? Lo hết các thứ của cải vật chất, nhưng chết rồi mang theo được những gì? Vón vện chỉ một bộ đồ che thân, rồi cũng mục nát với thân xác trong mồ.

II. Trở lại ngay, đừng trì hoãn

Điều đau đớn nhất cho những kẻ liệt là tiếng lương-tâm cắn rứt, khi nghĩ đến trong cuộc đời bê-bối của mình, đã được nghe bao lời mời gọi của Chúa qua sách vở, bạn hữu, thân nhân, vị linh-hướng. Nhưng nghe rồi để đó, hoặc có những ý-định, nhưng không bao giờ đem thực-hành. Họ tự rủa mình: *“Thật bất hạnh cho tôi! Đã bao phen Chúa soi sáng cho tôi, khuyên nài tôi tính sổ lương-tâm, nhưng tôi giả điếc làm ngơ, nay giờ chết của tôi đã gần kề! Sao từ trước đến nay tôi không tránh xa các bạn bè xấu nết, những dịp xấu xa nọ, để đi xưng tội hàng tuần, hay ít ra là hàng tháng?”*

Thực hành những điều đó phải cố gắng thật, nhưng để được cứu rỗi, hỏi còn việc nào quan-trọng hơn, đáng cho ta bỏ thì giờ và công sức để lo lắng hơn? Nghe những

điều phải, điều nên làm, tôi đã có những quyết-tâm, nhưng có bao giờ tôi đem thực hành đâu: Nếu tôi làm thì bây giờ tôi hạnh-phúc biết bao!”

Hiện giờ, Chúa đang cho chúng ta nhiều thì giờ quý báu đó, hãy dùng thời giờ đó vào việc cứu-rỗi chúng ta, đừng để đến giờ chết, vừa đau đớn và than phiền đủ thứ. Cũng đừng làm như những kẻ phải sa hỏa-ngục, rồi mới tự than trách tội-lỗi mình, đã làm cố cho mình phải án phạt. Nhưng than trách lúc đó không còn cứu vãn được gì, không lợi ích gì!

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa đã soi sáng cho con biết giờ chết của con đã gần. Con cảm tạ Chúa đã cho con đủ thời giờ để sám-hối tội-lỗi con. Từ nay, con không dám rời xa Chúa nữa. Con không dám khinh thường lời mời gọi của Chúa.

Thật đáng kinh sợ cho con, nếu con cứ tiếp tục chống lại ơn Chúa, Chúa sẽ bỏ con. Con lo buồn, vì con đã yêu trần thế, và không yêu Chúa là Đáng đáng mến yêu.

Lạy Đấng đã tạo dựng nên con và là Đấng cứu-chuộc con! Thay vì yêu mến Chúa để đáp lại tình Chúa yêu con, con lại phản nghịch và quay lưng lại với Chúa! Lạy Chúa Giêsu! Chúa của lòng con, con xin canh-tân đời sống con. Con xin từ bỏ các thú vui đê-hèn trần thế, và chỉ yêu một mình Chúa mà thôi.

Từ nay con xin vui lòng chấp nhận bệnh tật, đau yếu và tất cả các nỗi khổ-cực khác Chúa gửi đến để đền tội con và tỏ lòng mến Chúa. Lạy Đấng tốt lành vô biên! Con xin yêu mến Chúa trên hết mọi sự. Xin Chúa cho con ơn bền-đỗ và ngày càng yêu mến Chúa hơn.

Bài gẫm 20: ĐỪNG TRÌ HOÃN NGÀY MAI

I. Sao lại để đến phút chót mới sửa soạn cho số phận đời đời

Đến giờ chết, đức tin của mọi người được thể hiện cách rõ ràng. Những người suốt đời đã sống bê-tha sẽ phải đau khổ khôn lường. Họ sẽ suy nghĩ và thốt lên: *“Lạy Chúa, bao lần tôi đã được các kẻ khác cảnh-cáo, nhưng cuộc sống của tôi ngày càng tệ hơn. Tôi sẽ lìa khỏi thế gian này mang theo lòng kiêu-ngạo, các vui thú giả trá và lòng mê tham trần thế!”*

Càng nghĩ, họ càng bị lương-tâm dày vò, vì đã lãng-phí bao cơ-hội tốt đẹp để làm tôi thờ phượng Chúa. *“Điều ác nhân mong muốn sẽ phải tiêu ma. (Thánh-vịnh 112: 10).*

Làm sao họ lấy lại được các thì giờ đã hoang phí! Thánh Grêgoriô đã kể lại chuyện một nhà phú-hộ kia tên là Chri-dăng-tiô, sống cuộc đời truy-lạc, lúc gần chết đã kêu lên: *“Hãy đợi tôi, hãy đợi tôi với, cho đến ngày mai!”*

Nhưng nào đâu có thì giờ chờ đợi nữa, ông ta đã lãng phí biết bao thì giờ để ăn chơi trác-táng. Ông van nài đứa con trai ông, một vị ẩn-tu tên Mat-xi-nô giúp. Trong lúc đó, mặt ông nóng bừng như lửa, lăn lộn khắp giường với những lời thất vọng cho đến chết.

Than ôi! Bao người đã lao đầu vào các thú vui trần thế, lúc gần chết mới mở mắt nhìn thấy sự thật phũ-phàng, nỗi lo sợ càng lâu càng tăng và chết đi trong nỗi lo sợ đó. Phần rồi họ thật đáng ngại!

Này bạn, nếu bạn lúc đọc những giòng chữ này, bạn cũng kêu lên: *“Tôi cũng vậy.”* Tất nhiên bạn không muốn những nỗi lo-lắng, u-buồn trong giờ chết về số phận đời đời của bạn. Điều tốt nhất là bạn hãy hối-cải, làm lại cuộc đời ngay, đừng trấn-át lương-tâm, trì-hoãn đến giờ chết mới làm.

II. Cần có quăng thời giờ tĩnh tâm cầu nguyện

Can đảm lên, hỡi bạn! Khi bạn còn có đủ thời giờ để tránh cho bạn một giờ chết đau buồn khổ-nảo, bạn hãy làm lại ngay cuộc đời, kéo lờ ra sau này không còn đủ thời giờ hối-cải chẳng? Đừng đợi đến tháng sau, tuần sau. Biết đâu ánh sáng của Chúa chiếu đời này, tiếng Chúa kêu gọi lần này là lần sau cùng? Thật đại-dột biết bao, số phận đời đời của mình lại để đến phút chót là giờ chết mới lo, không kịp thì sao? Hãy lo chuẩn-bị ngay từ bây giờ, vì sống lành sẽ chết thánh.

Một viên-chức đệ đơn từ chức trong triều đình vua Charles V. Ngạc nhiên, nhà vua vặn hỏi, viên-chức đó trả lời: *“Muốn được cứu-rỗi, cần phải có thời gian cầu-nguyện, hãm-mình đền-tội, sống ăn-dật kết hợp với Chúa giữa khoảng đời bê-tha và giờ chết.”*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa! Con không dám lạm-dụng lòng từ-bi của Chúa. Con cảm tạ Chúa đã soi dẫn cho con con đường theo Chúa. Con thề hứa sẽ làm lại cuộc đời.

Con biết rằng Chúa không thể chịu-đựng con lâu hơn nữa. Con có thể đợi đến lúc sa hỏa-ngục mới nghĩ đến việc trở lại với Chúa sao? Để đến lúc Chúa bỏ rơi và con kéo lê cuộc sống bê tha, đó là một hình phạt nặng nề đối với con, hơn cả chính sự chết.

Lạy Chúa! Con sấp mình xuống dưới chân Chúa, xin Chúa đoái nhận lòng thống-hối của con. Xưa Chúa đã phán: *“Tội ác của con người tội-lỗi không làm cho chúng ngã quy vào ngày chúng bỏ đàng tội-lỗi mà trở lại.” (Ê-dê-ki-en 33:12).*

Lạy Chúa! Con đã sống những ngày xúc phạm đến Chúa, con hết lòng thống-hối và con hy-vọng được Chúa thứ tha. Con sẽ nói như thánh An-Xem xưa: *“Xin Chúa đừng để linh hồn con phải hư mất, vì Chúa đã dùng giá máu Chúa mà chuộc lại.”*

Xin Chúa đừng nhìn đến những bất nhân của con, một nhìn đến tình yêu bao la của Chúa, đến nỗi Chúa đã chết vì con.

Nếu con có mất ơn Chúa đi nữa, thì Chúa có bao giờ mất uy quyền để sửa chữa cho con. Lạy Đấng cứu-chuộc con! Xin đủ lòng thương xót con. Từ này về sau, con chỉ yêu một mình Chúa mà thôi.

Chúa đã chọn con giữa muôn vạn tạo vật khác, để con yêu Chúa. Vì thế, con xin chọn Chúa, dâng tốt lành của con, để con yêu Chúa trên hết mọi sự. Chúa vắc thánh-giá đi trước con, con xin tiếp tục vắc thánh-giá theo Chúa, không mất ơn Chúa là đủ cho con lắm rồi.

Lạy Mẹ Maria, nguồn hy-vọng của con, xin ban cho con ơn bền-đỗ và tình yêu Chúa, con không còn ước mong gì hơn.

Bài gẫm 21: GIỜ CHẾT CỦA KẺ CÓ TỘI

I. Nỗi luyến tiếc của kẻ có tội

Với những người suốt đời không lo nghĩ gì đến phần hồn, thì cái gì cũng trở thành gai góc sần-khổ cả. Họ sần-khổ khi nghĩ đến những cuộc vui chơi đã qua. Họ sần khổ khi vị linh-mục thăm viếng họ, khuyên bảo họ chịu phép Giải-tội, phép Minh Thánh Chúa, phép Xức-dầu. Họ đau khổ nhìn lên ảnh Chuộc-tội đặt trước mặt họ, vì họ thấy rõ hình ảnh bội bạc của họ đáp lại tình yêu tuyệt vời của Chúa, vì Ngài đã chết để cứu-chuộc họ.

Họ than thở: *“Ôi, tôi đại dột biết bao! Với ánh sáng của Chúa và những cơ-hội Chúa dành cho tôi, tôi phải trở nên vị thánh với cuộc đời no thoả trong ơn Thánh Chúa. Nhưng với những năm sống bê-bối, tôi chỉ còn lại bây giờ nỗi kinh-sợ, chán-chường, nỗi cắn-rứt lương-tâm khi phải tính sổ với Chúa. Tôi thật khó mà hy-vọng được cứu-rỗi.”*

II. Nỗi run sợ trước giờ chết

Khi đang suy nghĩ miên man như thế, thì dầu trong hạnh đèn cháy sắp hết, buổi tuồng kịch trần thế của họ sắp hạ màn. Họ nhìn thấy trong tâm tư hai cảnh đời đời hoàn toàn trái ngược nhau:

- Hoặc đời đời vui sướng.
- Hoặc cực kỳ đau khổ vô cùng tận.

Họ đang thở hơi cuối cùng để đi vào cõi vui sướng hay khổ não đời đời. Trong giờ phút đau khổ thể xác chùng chất, trí khôn rối bù, họ ước muốn có thêm nhiều giờ để chuẩn-bị, nhưng có tiếng gọi: *“Mau lên, hãy tính số lương-tâm trong khoảng thời gian thật ngắn ngủi này và ra đi. Thần chết không chờ đợi hay kính nể bất cứ ai.”*

Người tội-lỗi run sợ ngàn nào khi tự nói với mình: *“Sáng nay tôi đang sống; Chiều nay rất có thể tôi sẽ chết! Hôm nay tôi đang ở trong phòng này; ngày mai tôi sẽ nằm trong mồ! Và linh hồn tôi sẽ ở đâu?”*

Người tội lỗi run lấy bầy: Khi thấy một cây nến đã chuẩn-bị sẵn sàng để thắp bên giường kẻ chết, khi cảm thấy lạnh toát xuất hiện, khi nghe tiếng thân-nhân bảo mọi người ra khỏi phòng và dừng vào nữa, khi màn đen dần dần bao phủ con mắt và ánh sáng mờ dần. Sau cùng, cái đèn bên giường kẻ liệt được thắp sáng, dấu chỉ trong nháy mắt thần chết đến!

Ôi! bao sự thật được phơi bày với giá trị thực chất của nó: Những gì trần gian ưa chuộng không gì khác hơn là kiêu-hãnh, đại-dột và lừa-dối! Sao chúng ta không tìm hiểu ngay từ bây giờ những sự thật phũ-phàng đó, để biết dùng thì giờ hiện có sinh lợi ích cho phần rỗi chúng ta?

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, không bao giờ Chúa muốn con hư mất đời đời. Trái lại, Chúa muốn con ăn-năn trở lại để được sống. Con cảm ơn Chúa đã chờ đợi con đến nay, và chiếu dãi ánh sáng trên con. Con thú nhận những lỗi-làm của con đã làm mất lòng Chúa.

Con xin thống-hối ăn-năn. Trong quăng đời còn lại của con, xin Chúa luôn chiếu dãi ánh sáng trên con và mưa hồng-ân xuống nơi con, để con biết làm những gì đáng phải làm.

Khi cơn cám-dỗ đến quấy-rũ con phạm tội, xin vì công-nghiệp của Chúa Cứu-thế, cho con đủ sức mạnh chống trả, đừng phạm tội nữa, hầu con đừng làm nô-lệ cho các kẻ thù con. Máu Chúa đổ ra là nguồn hy-vọng của con.

Lạy Chúa! Con xin yêu Chúa mãi mãi, vì Chúa là Đấng muôn đời đáng mến yêu. Xin Chúa cho con đủ sáng suốt để lánh xa những gì làm con xa rời Chúa, và cho con đủ sức mạnh để con thi hành những gì tốt đẹp mà con mong muốn.

Lạy Mẹ Thiên-Chúa, Nữ-vương trời đất, xin cầu cho con là kẻ có tội. Xin cầu-bầu với Chúa Giêsu con Mẹ, giúp con thắng lướt các chước cám dỗ, để đừng bao giờ con xa lìa Chúa nữa.

CHƯƠNG VIII: SỰ CHẾT CỦA KẺ LÀNH

*“Cao quý thay trước mặt Gia-vê,
cái chết của những ai thành kính
với Người”. (Thánh Vịnh 116:15)*

Bài gẫm 22: CHẤM DỨT LAO TÁC

I. Sự chết đưa người lành đến chốn nghỉ ngơi

Với con mắt trần thế, sự chết là một cái gì đáng kinh sợ. Nhưng với con mắt đức tin, sự chết là nguồn an-ủi đáng cho ta mong ước. Sự chết thật khủng-khiếp cho những người tội-lỗi, nhưng lại rất quý-giá cho những người lành thánh. Thánh Bênađô nói: *“Sự chết cao quý vì nó chấm dứt những lao công vất vả, nó là cửa dẫn đưa đến cuộc sống khải-hoàn.”*

Thật đúng, sự chết chấm dứt lao-công khổ-hạnh: *“Con cái của người nữ sống chẳng bao lâu, nhưng chứa đầy phiền muộn.” (Gióp 14:1)*

Đời sống chúng ta thật ngắn ngủi, nhưng đầy dẫy khổ đau, tàn-tật, sợ-hãi.

Thánh Am-brô-si-ô nói: *“Cuộc sống ở trần gian không cho phép chúng ta nghỉ ngơi, nhưng để làm việc. Và nhờ việc làm mà chúng ta được hưởng phúc đời đời.”*

Tec-tu-li-ăng cũng tán-đồng quan-điểm ghi trên khi ông nói: *“Chúa cho ai cuộc sống ngắn ngủi ở trần gian, tức là Ngài cất đi cho người đó những đau khổ dày xéo.”*

Thánh Am-brô-si-ô nhận thấy: *“Sự chết xảy đến cho chúng ta là một sự giảm thiểu hình khổ hơn là một sự trừng phạt.”*

Chúa gọi những kẻ lành thánh ra khỏi trần gian, vì công việc họ đã đầy đủ, nên họ được nghỉ ngơi: *“Phúc thay cho những ai chết trong Chúa, họ được an nghỉ sau những giờ lao tác nhọc nhằn.”* (Apoc. 14: 13).

II. Không luyến tiếc trần thế

Khi những kẻ tội-lỗi lương tâm bị cắn rứt, dày xéo, thì trái lại người lành được an vui: *“Linh hồn kẻ lành thánh trong tay Chúa và khổ-hình không hề đụng tới họ.”* (Khôn-ngoan 3: 1).

Nhờ bỏ lòng ham mê trần thế, nên người lành không hề luyến-tiếc khi lìa trần. Thánh Phao-lô đã ghi: *“Anh chị em đã vui lòng để người ta bóc-lột của cải anh chị em, vì biết rằng mình có của cải khác quý trọng và bền vững hơn.”* (Do-Thái 10 - 34).

Những người lành từ bỏ danh-vọng, vì họ đã khinh chê chúng, nhận chân được thực chất chúng chỉ là mây khói, hão-huyền. Yêu Chúa và được Chúa yêu là niềm danh-dự lớn lao đối với họ. Họ không buồn phiền khi phải lìa xa bà con thân thích, vì họ đã yêu thân nhân trong Chúa. Họ ký-thác các thân nhân cho Chúa, vì chính Chúa đã yêu thân nhân họ hơn họ yêu.

Trong niềm hân-hoan được cứu-rỗi, họ tin tưởng chắc chắn sẽ phù giúp thân nhân ở cạnh Chúa hơn là lúc còn ở trần thế. Tóm lại, suốt đời họ đã kêu lên: *“Lạy Chúa, Chúa là tất cả của con”*, họ sẽ lập lại lời đó với nguồn an-ủi lớn lao.

Những kẻ lành thánh vui lòng chịu đau khổ, vì biết rằng không bao lâu nữa họ sẽ chết, và chết rồi họ không còn cơ-hội chịu đau khổ để đền tội, nhất là để tỏ lòng mến Chúa. Họ ý thức rằng vui lòng chịu đau khổ trước lúc chết, tức là dịp dâng lên Chúa những nỗi đau khổ, như Chúa Giêsu trên thánh-giá đã hiến dâng lên Chúa Cha. Những kẻ lành thánh vui vẻ kêu lên: *“Tôi sẽ nghỉ yên trong Chúa.”* (Thánh Vịnh 4 - 8)

Chúa đã chết trên thánh-giá vì lòng yêu ta. Hỏi còn hạnh-phúc nào hơn là yên nghỉ trong cánh tay Người.

LỜI NGUYỆN TRÔNG CẬY

Lạy Chúa, Chúa đã chết tất-tưởi trên đồi Canvariô để cho chúng con được chết bình an. Lần đầu tiên, con được thấy Chúa đến phán xét con, con sẽ nói gì với Chúa? Và Chúa sẽ nói gì với con? Con sẽ thưa với Chúa: *“Lạy Chúa, Đấng Cứu-chuộc rất đáng mến yêu của con, Chúa đã chết để cứu-chuộc con. Con đã phản nghịch với Chúa, nhưng nhờ ơn Chúa, con đã thống-hối ăn-năn. Nay một lần nữa, con sắp mình dưới chân Chúa, xin Chúa thứ tha các lỗi-làm cho con.*

Nay con xin mến Chúa hết lòng. Con biết rằng con chưa xứng đáng vào thiên-đàng, vì trong thiên-đàng không chút bợn-nhơ. Con bằng lòng xuống tẩy rửa ở chốn luyện-hình, để một ngày nào đó, con sẽ nên thanh-sạch và về hưởng mặt Chúa.”

“Lạy Đấng phán xét thân yêu của con! Xin giơ tay chúc lành cho con. Con sung sướng được nghe lời Chúa phán diệu dàng rằng con là đứa con thân yêu của Chúa, và Chúa luôn luôn là của con. Tạm thời con phải xa Chúa, con phải vào lửa luyện-tội nóng cháy, đau khổ. Nhưng con vui lòng đi tinh-luyện, để một ngày không xa con được hạnh-phúc viên-mãn đời đời với Chúa. Xin Chúa thương xót con, đứa con luôn yêu mến Chúa.”

Trong lúc đang sống ở trần gian chờ đợi ngày ra trước tòa Chúa, xin Chúa xuống muôn ơn lành cho con, để con sống làm sao cho sau này có thể thừa với Chúa như trên.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ Thiên Chúa, xin Mẹ cầu cùng Chúa Giêsu cho con.

Bài gẫm 23: NGUỒN AN ỦI LỚN NHẤT CHO LINH HỒN KẺ LÀNH

I. Không còn sợ phản nghịch hơn nữa

“Chúa sẽ lau sạch nước mắt và sự chết sẽ không còn nữa.” (Apoc. 21, 4).

Nguồn an ủi lớn nhất cho linh hồn kẻ lành là khi thần chết đến, họ biết rằng không bao lâu nữa họ sẽ thoát khỏi bao hiểm nghèo, bao cơn cám-dỗ. Cuộc sống hiện tại là cả một cuộc chiến-đấu liên tục với ba thù. Do đó, họ luôn nơm nớp lo sợ mất tình yêu của Chúa. Thánh Ambrôsiô nói rằng sống giữa trần thế *“chúng ta luôn đi giữa nọc độc của các địch thù”* chúng sẵn sàng mai phục để làm cho chúng ta mất ơn Thánh của Chúa.

Với nỗi lo sợ mất ơn Thánh, Thánh nữ Têrêxa đã kêu lên: *“Mỗi giờ mỗi phút trong cuộc sống, tôi có thể phạm tội và mất ơn Thánh Chúa.”*

Khi nghe tiếng chuông đồng hồ, thánh nữ nói với mình rằng giờ chiến-đấu kế tiếp đã đến. Các thánh đầy an-ủi khi được loan báo giờ chết đến, đã sung sướng reo lên khi nghĩ đến các giờ chiến-đấu sắp qua, và không còn lo mất tình yêu Chúa nữa.

II. Vui mừng khi giờ chết đến

Một vị linh-mục đã cao niên ở Xy-thi-a (Scythia) đã cười lúc sắp chết, trong lúc các con cái và thân nhân Ngài khóc rờn. Hỏi cha sao lại cười, cha trả lời: *“Sao*

các con lại khóc khi cha đi đến chỗ an nghỉ đời đời? Qua thời gian lao-tác nhọc nhằn, đến nơi nghỉ yên, sao lại khóc?”

Thánh nữ Catharina thành Sienna lúc sắp chết đã nói: *“Mọi người hãy vui mừng với tôi, vì tôi sắp lìa chốn sầu-khổ đến nơi an vui.”*

Thánh Xi-pờ-ri-ăng (Cyprian) đã nói: *“Những ai đã sống trong cái nhà ọp-ẹp, mái sập đổ, tường đã xiêu, họ mong ước biết bao để thoát khỏi cái nhà xiêu vẹo đó!”*

Sống trên trần thế, cái gì cũng có thể làm hại linh hồn: Lòng ham muốn, ngu-quan hay dấy loạn, tất cả muốn lôi cuốn chúng ta về sự dữ đưa đến cõi chết đời đời. *“Khốn thân tôi! Ai sẽ cứu tôi thoát khỏi thân xác hay chết này.”* (Rô-ma 7 : 24)

Vui sướng biết bao khi được nghe những lời êm ái: *“Hiền-thê hỡi, em sẽ đến với anh từ dãy Liban, từ ổ sư-tử.”* (Diệu-ca 4,8).

Này bạn, bạn hãy đến từ đất đầy nước mắt, từ hang sư-tử. Chúng sẵn sàng xé nát bạn và làm bạn mất ơn nghĩa Chúa. Thánh Phao-lô, khi thấy sự chết đến, đã thưa rằng chính Chúa Giêsu là sức sống của Thánh nhân, và chết là nguồn lợi lớn, vì qua sự chết, thánh nhân sẽ vào cõi sống đời đời: *“Đời sống của tôi là Đức Kitô và sự chết đối với tôi là ngày linh công.”*(Phi-líp-phê 1:21)*“Người đức nghĩa, dầu chết sớm, cũng được nghỉ an.”* (Khôn ngoan 4:7).

Hạnh-phúc cho những ai sống kết-hợp với Chúa. Như các thủy thủ chỉ biết chắc được an toàn, khi đã vượt qua bao sóng gió vào hải-cảng, một linh hồn chỉ có thể vui thoả hoàn toàn khi lìa trần trong ơn thánh của Chúa. Vượt trùng-dương với bao sóng gió, người thủy-thủ vui mừng khi tiến tới hải cảng; người lành thánh càng vui mừng biết bao, khi họ sắp sửa được hạnh-phúc viên-mãn đời đời.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

“Con xin phó dâng linh hồn con trong tay Chúa. Lạy Chúa, Chúa là Đấng cứu thoát con, là thần chân-lý.”

Số phận đời đời của con ra sao, nếu con chết đang khi đang lạc xa Chúa? Con đã phải chìm ngập trong biển lửa và đời đời con không thể yêu Chúa! Con cảm tạ Chúa, vì Chúa không từ bỏ con, trái lại đã đổ muôn hồng-ân xuống trên con, để con chiêm được Chúa.

Con đau buồn ăn-năn, con yêu Chúa hết lòng. Con khăng xin Chúa giúp con ngày càng hiểu rõ hơn về sự xấu xa của tội-lỗi, để con đừng xúc-phạm đến Chúa thêm nữa. Xin cho con hiểu rõ thêm lòng từ-bi Chúa bao la, để con ngày càng yêu mến Chúa hơn.

Lạy Chúa Giêsu đáng mến của con. Trong suốt cuộc đời còn lại của con, xin ban cho con sức mạnh, để con làm được những gì cho Chúa trước khi giờ chết đến. Xin cho con sức mạnh, để con chống trả các chước cám dỗ, những thói hư tật xấu, làm cố cho con sa ngã. Xin cho con lòng nhẫn-nại chịu-đựng những lời nguyên-rủa, mà người khác có thể xúc-phạm đến con.

Vì lòng mến Chúa, con xin tha thứ những lỗi lầm của anh chị em con đối với con, và xin Chúa đổ muôn ơn cho họ như họ mong ước. Xin cho con biết xa lánh các tội nhẹ.

Lạy Đấng Cứu-chuộc con! Xin giúp con, vì công-nghiệp của Chúa Giêsu, con xin đặt hết tin-tưởng vào lời cầu-bầu của Mẹ Maria, Mẹ con và là nguồn hy-vọng của con.

Bài gẫm 24: HẠNH PHÚC CHO NHỮNG NGƯỜI CHẾT LÀNH

I. Ước ao chết

Thánh Bê-na-đô nói: *“Sự chết không phải chỉ hết lao tác, mà còn là cửa vào kiếp hằng sống.”*

Ai muốn hưởng nhan Thánh Chúa đều phải qua đó. *“Này đây cửa nhà Giavê, những kẻ công-chính sẽ được bước vào.”* (Thánh Vịnh 118: 20).

Thánh Giê-rô-ni-mô (Jérôme) gọi sự chết và nói: *“Này chị, hãy mở cho tôi vào.”*

Sự chết, chị tôi ơi, nếu chị không mở cửa cho tôi, tôi không thể nào vào hưởng hoan-lạc với Chúa được. Thánh Bo-ro-mê-ô, lúc thấy trên nhà mình có một bức tranh vẽ một bộ xương người và một cái lưỡi hái, đã cho gọi hoa-sĩ bảo bôi bỏ hình lưỡi hái, và vẽ thay vào đó hình chìa khoá bằng vàng, để thánh nhân ngày càng ước ao sự chết, vì qua sự chết, ngài được vào với Chúa.

Thánh Gioan Cờ-rit-dô-tôm đã nói: *“Đặt giá-thuyết một ông vua đã sửa-soạn mấy căn phòng sang trọng cho một người trong cung điện nhà vua, nhưng hiện nay nhà vua bắt người ấy sống tạm chờ đợi trong một túp lều xiêu vẹo, hỏi người đó ao ước biết bao được rời bỏ túp lều để vào toạ-hưởng cung-điện nhà vua!”*

Vua Thánh David đã than thở: *“Xin đưa hồn con ra khỏi cảnh tù đày này.”* (Thánh Vịnh 141: 10)

Ông già Simêông, khi ẵm Chúa Hài-Đồng trong tay, đã không xin đặc-ân nào khác ngoài việc xin được ra khỏi cuộc sống trần gian: *“Lạy Chúa, bây giờ xin Chúa cho tôi tớ Chúa chết bằng an.”* (Luca 2: 29).

Thánh Am-brô-si-ô giải thích: *“Ông già Xi-mê-ong nài xin được chết, nếu không quá cần thiết phải giữ ông lại nữa.”*

Thánh Phao-lô cũng ước muốn đặc ân đó khi ông than thở: *“Tôi ước ao chết để được ở với Chúa Kitô.”* (Phi-lip-phê. 1: 23)

Ông quan hầu cận vua Pha-ra-ông đã vui mừng biết bao, khi ông Giuse giải cơn mộng cho ông và nói rằng nay mai ông sẽ rời khỏi cảnh tù đày này và được phục chức! Sao một linh hồn hằng mến Chúa lại không hơn hờ khi hay tin

không bao lâu nữa sẽ được lìa khỏi thế gian này về hưởng dung nhan Chúa?
“Chúng ta hãy vững lòng tin tưởng, vì chúng ta biết rằng, bao lâu chúng ta còn sống trong thân xác, chúng ta còn xa cách Chúa.” (2 Cô-rin-tô 5:6)

II. Qua sự chết vào cõi hằng sống

Bao lâu hồn chúng ta còn ở trong thân xác, chúng ta còn sống xa cách Chúa, trong một miền đất lạ, chưa được vào quê thật. Vì thế, thánh Brunô nói: “Không được gọi là chết, mà chính là bắt đầu cuộc sống mới.”

Cái chết của các Thánh gọi là ngày giờ khai-sinh, vì qua cái chết, các Ngài được sinh lại trong cuộc sống hạnh-phúc muôn đời bất diệt. Thánh Athanasiô nói: “Người công-chính không chết, nhưng được hoán chuyển.”

Cái chết của người công-chính chỉ là một cuộc chuyển qua cuộc sống đời đời. Thánh Augustinô nói: “Cái chết đáng yêu quý biết bao, vì chết là hết nỗi âu-lo, hết lao-tác và bắt đầu cuộc an nghỉ đời đời.”

Vì thế, Thánh nhân nguyện cầu: “Lạy Chúa, xin cho con chết để hưởng nhan thánh Chúa!”

Thánh Xi-pê-ri-ăng nói: “Người tội-lỗi kinh hãi sự chết, vì họ qua cái chết họ phải hư mất đời đời.”

Trái lại, người lành thánh lại qua cái chết vào cõi hằng sống. Thánh Gioan Almonê kể chuyện một nhà phú-hộ kia bảo đứa con trai một cầu nguyện với các Thánh cho con ông được sống lâu trong ơn nghĩa Chúa, nhưng rủi thay, đứa con trai yêu quý của ông chết sớm. Khi đang than khóc về cái chết bất hạnh của con, Chúa cho một thiên-thần đến nói với ông: “Ông xin cho con được sống lâu, nhưng ông hãy vui lên vì con ông đang được hưởng hạnh-phúc đời đời trên Thiên-đàng.”

Đó cũng là hồng-ân Chúa đã dành cho chúng ta khi Ngài đã hứa với Ôsê: “Ta sẽ chuộc chúng khỏi tay âm phủ.” (Hô-sê 13.14).

Chúa Giêsu chết vì chúng ta, để ban cho chúng ta sự sống. Khi bị lôi đi hành quyết, thánh tử đạo Piôniô vui mừng hơn hở. Tên đao-phủ hỏi ông về thái-độ khác thường đó, Thánh nhân trả lời: *“Ông làm to. Tôi không đi đến chỗ chết, nhưng tôi đang đi đến cõi sống.”*

Thánh trẻ Xim-phô-ri-ăng được bà mẹ khuyến-khích đi đến giờ tử hình: *“Con yêu quý của mẹ, sự sống của con không mất đâu, nó chỉ biến đổi sang sự sống khác tốt đẹp hơn mà thôi.”*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa! Con đã xúc phạm đến Chúa bằng cách quay lưng lại với Chúa, nhưng Con Chúa lại làm vinh-danh Chúa bằng hy-sinh cuộc sống trên thập-giá. Vì Đức Giêsu, con yêu dấu Chúa, xin Chúa thứ tha các lỗi lầm cho con. Con xin hứa từ rày về sau sẽ yêu một mình Chúa mà thôi.

Con biết rằng những sự tốt lành con có bây giờ là do lòng thương yêu vô cùng của Chúa. Trước đây con đã làm cực lòng Chúa, nay con xin làm vui lòng Chúa mãi mãi.

Xin Chúa cứ tiếp tục thương giúp con, và con hy-vọng rằng từ đây con hoàn-toàn thuộc về Chúa. Con xin khước-từ các cuộc vui giả-trá trần gian và chỉ chú tâm vào việc làm đẹp lòng Chúa, Đấng rất đáng mến yêu và đã thương yêu con vô vàn. Con chỉ xin Chúa tình yêu, và được yêu Chúa mãi mãi cho đến khi chiếm được nước tình yêu.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ con, Mẹ đã yêu Chúa thật nhiều, và Mẹ cũng muốn loài người kính mến Chúa, xin Mẹ giúp con mến Chúa thật nhiều ở đời này, để sau này con cũng yêu mến Chúa thật nhiều trên Thiên đàng.

CHƯƠNG IX: SỰ BÌNH AN TÂM HỒN CỦA NGƯỜI CÔNG CHÍNH TRONG GIỜ CHẾT

“Linh hồn những người công-chính ở trong tay Chúa và các khổ hình không đụng tới họ. Trước mặt những phường gian-ác, dường như họ đã chết...nhưng kỳ thực họ ở trong an-bình.” (Khôn-ngoan 3:1-3)

Bài gẫm 25: CHẾT VỚI NIỆM CẬY TRÔNG

I. Tin tưởng vào ơn phù trợ

“Linh hồn người công-chính ở trong tay Thiên-Chúa.”

Chúa đã bồng ẵm người công-chính trong tay, ai có thể cất họ ra khỏi tay Chúa? Đành rằng cả hỏa ngục đều dấy lên căm-dỗ những người lành thánh trong giờ chết, nhưng Chúa không ngừng hỗ-trợ họ, như lời Thánh Ambrôsiô nói: *“Ở đâu nguy-hiểm càng nhiều thì ơn phù-trợ càng tăng; Vì Chúa là Đấng trợ-phù trong những lúc cần thiết.”*

Người thuộc hạ của ông Ê-li-sê-ô run lấy-bấy khi thấy quân địch bao vây thành, Thánh nhân trấn-an người đó và bảo: *“Đừng sợ, thế lực hỗ-trợ chúng ta vượt hẳn trên chúng.”*

Vừa nói Thánh-nhân vừa chỉ cho thấy một đội binh Thiên-thần được Chúa sai đến để phòng giữ thành. Cũng vậy, thần dữ đến cám dỗ kẻ liệt, thì Thiên-thần Bản-mệnh cũng đến khuyến khích, bảo-vệ kẻ liệt; Các Thánh cũng đến bênh-đỡ. Đức Tổng-lãnh-Thiên-Thần Micae được Chúa sai đến chiến-đấu với các thần dữ bênh đỡ kẻ liệt.

Mẹ Maria sẽ đến đánh đuổi các thần dữ và bao bọc kẻ liệt dưới cánh tay Người. Nhưng quan trọng hơn cả là chính Chúa Giêsu sẽ đến bênh đỡ chống lại với các chước cám-dỗ cho con chiên, mà Chúa đã hy-sinh mạng sống để chuộc lại. Chúa sẽ đổ xuống đầy đủ sức mạnh để bệnh-nhân thắng lướt kẻ thù: *“Chúa là Đấng bảo vệ tôi.”* (Thánh Vịnh 29: 10) *“Chúa là ánh sáng và là ơn cứu-độ tôi, tôi còn sợ chi ai?”* (Thánh Vịnh 26:1)

Thánh Ô-ri-rên nói rằng Chúa yêu chúng ta hơn là các quỷ dữ ghét chúng ta: *“Quyền-lực của Chúa để dẫn dắt chúng ta đến ơn cứu-rỗi còn to tát hơn là sức mạnh hỏa ngục.”*

Chúa không bao giờ để ta phải cám-dỗ quá sức đâu, như lời thánh Phaolô: *“Chúa không để anh chị em bị cám dỗ quá sức. Ngài còn giúp anh chị em chịu-đựng và chống trả khi bị cám-dỗ.”* (1/Cô-rin-tô 10 - 13).

Có thể bạn nói: *“Nhiều đấng Thánh đã nom nớp lo sợ mất ơn cứu-rỗi trong giờ chết!”*

Tôi xin trả lời rằng kinh-nghiệm cho thấy ít người lành thánh đã chết với sự sợ-hãi như thế.

Ben-lu-xen-xit (Belluacensis) đã nói: *“Đôi khi những người lành thánh được thanh-tẩy ở trần gian bằng những cuộc chiến-đấu gay go trước giờ lâm-chung.”*

Nhưng hầu hết những người lành thánh đã từ-giả cõi trần nụ cười vẫn tươi nở trên môi. Cuộc phán xét của Chúa làm cho mọi người đều phải sợ; nhưng những kẻ tội-lỗi đi từ trạng-thái kinh-sợ đến thất-vọng, còn người lành thánh lại từ trạng-thái lo sợ đến niềm cậy trông.

II. Tin tưởng, cậy trông

Thánh Antoninus kể rằng: Thánh Bênadô bị đau nặng, kinh sợ khi thần dữ cảm-đỗ Ngài mất niềm cậy trông. Sực nhớ đến công-nghiệp của Chúa Kitô, Ngài liền xua đuổi ngay nỗi kinh-sợ và kêu lên: “*Các thương-tích của Chúa là niềm cậy-trông của tôi.*” Đang run rẩy lo sợ, Thánh Hilariông bỗng hớn-hở reo lên: “*Hôn tôi ơi! Mà lo sợ gì? Gần 70 năm qua, mà làm tôi thờ phượng Chúa, và bây giờ mà lo sợ chết sao?*”

Rồi Thánh nhân tự trả lời: “*Hôn tôi ơi! mà lo sợ nỗi gì? Thiên-Chúa là Đấng trung-tín. Bao năm qua mà đã phục-vụ Ngài. Ngài quên mà sao?*”

Có người hỏi cha Giuse Ca-ma-ca rằng Ngài có đặt tin-tưởng nơi Chúa vào giờ chết không? Ngài trả lời: “*Cha phục-vụ Chúa, nên làm sao cha có thể nghi ngờ lòng nhân-hậu Chúa và Chúa không cứu cha sao?*”

Trước giờ chết, có thể chúng ta lo âu về một quãng thời gian nào đó trong đời ta đã phạm tội mất lòng Chúa, chúng ta hãy yên tâm, vì Chúa đã tuyên-bố Người sẽ quên hết các tội-lỗi kẻ thật lòng thống-hối: “*Nếu kẻ tội lỗi ăn-năn hối-cải, Ta sẽ quên hết các tội-lỗi của chúng.* (Ê-dê-ki-en 18: 21).

Nhưng có thể chúng ta tự hỏi làm sao chắc chắn được rằng Chúa đã thứ tha hết mọi tội-lỗi chúng ta? Thánh Basiliô đã hỏi những câu tương tự và Ngài tự trả lời: “*Tôi có thể tin chắc chắn rằng tôi đã góm-ghét tội-lỗi, và các lỗi lầm của tôi đã được tha thứ tất cả.*”

Làm sao biết được như thế? Đây đây câu trả lời: Quả tim con người không thể không yêu: Hoặc yêu tội-lỗi hoặc yêu Chúa. Đã yêu Chúa thì không yêu tội-lỗi được nữa. Yêu Thiên-Chúa bằng cách tuân-giữ giới răn Ngài: “*Ai yêu Ta thì tuân-giữ các giới răn của Ta.*” (Gioan 14,21).

Ai chết lúc đang giữ giới răn Chúa, tức là chết khi đang yêu Chúa.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giêsu, khi nào đến ngày, mà con có thể thưa với Chúa: *“Lạy Chúa, không bao giờ con mất Chúa nữa. Ngày đó, diện đối diện, con chắc chắn muôn đời được yêu-mến Chúa với tất cả tâm hồn con. Lạy Chúa là nguồn tình-yêu độc nhất của con, bao lâu con còn sống ở dưới thế, con luôn lo sợ phản nghịch lại Chúa và làm mất tình-yêu và hồng-ân của Chúa. Thời gian sống xa Chúa là thời gian sống trong đen tối. Nhưng nay con hối lỗi và Chúa đã thứ tha cho con.”*

Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, vì công-nghiệp Chúa Giêsu, xin đừng bỏ rơi con trong cõi diệt-vong. Lạy Chúa Giêsu, xin cầu thay cho con trước tòa Đức Chúa Cha.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của con, xin Mẹ ký-thác con nơi Chúa Giêsu, Con Mẹ. Xin giúp con giữ được ơn nghĩa thiết với Con Mẹ, để Ngài làm nơi con những gì đẹp lòng Ngài.

Bài gẫm 26: YÊU MẾN SỰ CHẾT

I. Chết an vui

“Linh hồn những người công-chính ở trong tay Thiên-Chúa và các khổ hình không đung đến họ. Trước mặt những phường gian-ác, dường như họ đã chết... Nhưng kỳ thực họ ở trong sự an-bình.” (Khôn ngoan 3:1-3).

Trước mặt kẻ gian-ác, người lành thánh hình như chết tức-tưởi. Nhưng không, Thiên-Chúa biết rõ sẽ nâng- đỡ các con cái Người ra sao trong giờ chết. Dầu phải chịu những đau khổ lúc chết, nhưng Người cũng làm cho họ thấy một ít sự ngọt ngào không thể so sánh được, như được nếm trước hạnh-phúc Thiên-đàng, mà họ sẽ được đời đời vui hưởng.

Khi mà những người dữ chết trong tội-lỗi, đang ném thủ trên giường chết một số hình khổ hoả-ngục như sự khiếp-sợ, nổi lương-tâm bị cắn rứt, thì người lành thánh được an-ủi, được yên vui ném cảnh thiên-đàng. Đối với người lành, chết không phải là một hình phạt, mà là một phần thưởng. Cái chết của người lành không gọi là chết, mà là yên nghỉ.

II. Gương các Thánh

Cha Su-a-rê từ trần an lành đến nỗi, ngay chính giờ chết, Ngài thốt lên: *“Không bao giờ tôi có thể tưởng tượng giờ chết đến với tôi quá ngọt ngào!”*

Đức Hồng y Ba-rô-ni-ô được bác-sĩ căn-dặn đừng nghĩ quá nhiều về sự chết, đã kêu lên: *“Sao lại không? Tôi không sợ chết. Trái lại, tôi yêu mến sự chết.”*

Ông Sôndơ kể lại: “Đức Hồng y Phit-Sơ (Fisher) đã mặc bộ đồ đẹp nhất trong giờ chết, như khi Ngài đi dự tiệc. Trên đường đi đến nơi hành quyết, khi thấy đoạn đầu đài, Ngài liệng ngay chiếc gậy và nói: *“Nhanh lên, nhanh lên, chúng ta không còn xa thiên-đàng bao nhiêu nữa.”*

Trước lúc chết Ngài ca lên bài Tạ Ơn Chúa (Te Deum) đã cho Ngài được chết tử vì đạo làm chứng đức tin.

Thánh Phanxicô thành At-xi-di đã ca hát và mời mọi người cùng hát. Sư-huynh Ê-li-a thưa với Thánh nhân: *“Thưa cha, chúng ta phải sầu-khổ lúc từ trần, sao lại hát?”*

Thánh-nhân trả lời: *“Cha không thể không reo mừng ca hát lên, khi cha biết rằng, trong chốc lát nữa, cha sẽ được vui mừng với Chúa.”*

Nữ tu Têrêsi-an chết lúc còn thanh xuân, đã nói với các nữ-tu bạn đang sầu-khổ khóc than quanh chị: *“Lạy Chúa tôi! Sao các chị lại khóc? Em đi tìm Chúa Giê-su, bạn trăm năm của em. Các chị hãy vui mừng với em, nếu các chị cũng yêu mến Người.”*

Cha Gờ-ra-na- đa kể rằng, một người đi săn gặp một vị ẩn tu phung cùi, sống cô-độc đang ca hát khi sắp sinh thì, bèn hỏi: “*Này bạn, bạn có thể ca hát khi bạn đang ở trong tình trạng quá tồi-tệ đó sao?*”

Vị ẩn-tu trả lời: “*Bạn ạ, giữa tôi và Thiên-Chúa chỉ cách nhau vòn vẹn có một bức tường, đó là thân xác tôi. Bây giờ tôi nhìn thấy bức tường đó đổ nát ra từng mảnh. Cái nhà tù tôi đang bị giam-hãm sắp bị tiêu-tan và tôi sẽ thấy tận mắt Thiên-Chúa. Tôi không vui mừng và ca hát lên hay sao?*”

Lửa ước muốn được hưởng nhan thánh Chúa bùng cháy đến nỗi thánh tử đạo I-nha-ti-ô đã kêu lên rằng: “*Nếu các dã thú không giết chết thánh nhân, thì thánh nhân cũng khiêu-khích chúng, để chúng xé nát thánh nhân ra từng mảnh.*”

Thánh nữ Ca-tha-ri-na thành Gờ-noa không thể chịu được, nếu ai cho rằng chết là một bất hạnh. Thánh nhân nói: “*Cái chết đáng yêu quý dường nào! Sao bạn có cái nhìn sai lạc thế? Tôi mời gọi đêm ngày, sao sự chết lại không đến với tôi?*”

Thánh nữ Têrêxa ước ao chết đến nỗi bà không gọi sự chết là chết nữa. Trong ý tưởng phấn-khởi đó, bà đã sáng tác bài ca nổi danh: “*Tôi chết, nhưng tôi không chết.*”

Các quan niệm về sự chết của các thánh như thế đó.

LỜI NGUYỆN YÊU THƯƠNG

Lạy Chúa toàn năng hằng hữu, đã có lúc con không yêu Chúa, nay con xin yêu Chúa hết lòng. Con đã xem xét các tạo vật, và con xin chọn Chúa và chỉ yêu mến Chúa mà thôi, vì Chúa là đáng rất đáng mến yêu.

Lạy Chúa, xin Chúa cho con biết Chúa muốn con làm gì, con sẽ làm tất cả theo ý Chúa.

Con đã xúc-phạm đến Chúa quá nhiều. Để đền bù lại, con xin dành cuộc đời còn lại của con để làm đẹp lòng Chúa. Đã bao năm qua, con đáng chịu cực hình

trong biển lửa hỏa-ngục, nhưng vì lòng thương, Chúa đã cứu thoát con. Nay xin Chúa cho con được bùng cháy lửa tình yêu.

Lạy Chúa, con mến Chúa vì Chúa tốt lành vô biên. Con sẽ làm tất cả những gì Chúa muốn con làm. Được yêu Chúa và được Chúa yêu là thoả mãn cho con lắm rồi.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của con, xin Mẹ giúp con và bầu-cử với Chúa Giêsu cho con.

Bài gẫm 27: HẠNH PHÚC CHO NHỮNG AI CHẾT TRONG ƠN NGHĨA CHÚA

I. Hưởng dùng công quả làm nên

Thánh Xi-pê-ri-ăng nói: *“Chúng ta đừng sợ chết, lúc biết chắc chắn rằng, sau khi chết, chúng ta sẽ được triều-thiên vinh hiển.”*

Sao lại sợ chết khi chúng ta biết rằng, chết trong ơn nghĩa Chúa, chúng ta sẽ được sống trường cửu. *“Thân xác hư nát này sẽ mặc lấy sự không hư nát, và thân xác hay chết này sẽ trở nên bất tử.”* (Cô-rin-tô 15: 53)

Thánh Au-gus-ti-nô đã nói: *“Ai sống nhẫn-nại sẽ chết trong hân-hoan.”*

Như thế cuộc sống ở trần gian này phải kể là cuộc sống tạm bợ, còn sự chết lại là nỗi vui mừng, Thánh Tôma thành Villanova nói rằng: *“Nếu thần chết thấy một người đang ngủ, nó như kẻ cướp đến chụp lấy, giết chết và bỏ xuống hố sâu hỏa ngục. Nếu nó thấy người đó đang tỉnh thức lành thánh như một đặc-sứ của Thiên-Chúa, nó kính chào và dẫn đưa đến tiệc cưới linh đình và nói: ‘Thiên-Chúa cho gọi ông (bà) đến tiệc cưới.’ Hãy đến và tôi sẽ dẫn ông (bà) đến nơi mong ước.”*

Những ai sống trong ơn thánh vui vẻ chờ mong giờ chết đến, để sớm được hưởng nhan thánh Chúa và được nghe những lời dịu dàng của Chúa: *“Hỡi đây tớ*

*trung-tín, vì con đã trung-tín trong các việc nhỏ, Cha sẽ đặt con vào các việc lớn.
(Mat-thêu 25:21)*

Ôi, cao quý thay giá trị các việc đền-tội, lời cầu nguyện, lòng từ bỏ những sự giả-trá thế gian! Hãy nói với những người công-chính: *"Phần thưởng đang dành cho họ, vì họ sẽ được hưởng dùng hoa quả công việc họ làm."* (I-sai-a. 3:10).

Ai yêu Chúa được hưởng dùng các việc lành mình làm. Chẳng những không buồn rầu, cha Hip-pô-li-tô Duradô đã hơn hở vui mừng khi thấy một tu-sĩ chết với những dấu-hiệu được cứu-rỗi. Thật là một niềm khích-lệ lớn lao đối với Đức Mẹ, khi chúng ta lần chuỗi Mân-côi, ăn chay các ngày thứ bảy, thăm viếng các hội kính Đức Mẹ! Mẹ Maria sẽ an-ủi thật nhiều những con cái Mẹ trong giờ lâm-chung.

Một người đạo đức có lòng kính mến Đức Mẹ cách riêng đã tâm-sự với cha Binetti: *"Thưa cha, con không thể nào diễn-tả được nỗi vui mừng con đã được khi con kính mến Đức Mẹ."*

Hạnh phúc biết bao cho những ai yêu mến Chúa, thường thăm viếng Minh-Thánh Chúa ngự trong nhà Tạm, và được rước Chúa như của Ăn Đường khi qua kiếp sau.

II. Sống lành thánh không thể chết dữ

Có lúc bạn phân vân tự hỏi: *"Có thể tôi sẽ chết dữ vào cuối đời chăng?"*

Xin phép cho tôi được hỏi lại bạn: Cái gì làm bạn mất hạnh phúc? Chỉ sự tội mà thôi, bạn phải sợ tội, chứ không phải sợ chết. Thánh Ambrôsiô nói: *"Điều rõ ràng nhất là không phải cái chết làm ta đau khổ, mà chính là các tội-lỗi. Vì thế, chúng ta không phải sợ chết, mà phải sợ sự sống đắm mình trong tội lỗi."*

Bạn còn sợ chết nữa không? Hãy sống thánh thiện. *"Ai kính sợ Chúa sẽ không chết dữ"*.

Cha Cô-lông-bi-e-rơ quả quyết rằng hễ ai suốt đời trung-tín với Chúa không thể chết bất hạnh được. Thánh Au-gus-ti-nô cũng không nói khác hơn: *“Ai sống lành thánh sẽ không thể chết dữ được.”*

Những ai đã chuẩn-bị chu đáo cho sự chết sẽ không sợ chết, ngay cả khi phải chết bất thành linh: *“Hạnh-phúc cho những người công-chính, họ đã chuẩn-bị chu đáo cho sự chết, sẽ được an nghỉ.”* (Khôn ngoan 4:7)

Qua cái chết, chúng ta mới được hạnh-phúc với Chúa. Thánh Gio-an Cờ-ry-dô-tôm khuyến-khích: *“Chúng ta hãy dâng lại cho Chúa những gì chúng ta bắt buộc phải trả lại cho Ngài.”*

Chúng ta tin tưởng chắc chắn rằng hiến-dâng cái chết cho Chúa là một hành động biểu-lộ tình yêu hoàn-hảo nhất đối với Chúa. Sẵn sàng chấp nhận cái chết, mà Chúa gọi đến cho ta, theo ngày giờ và cách thức Chúa muốn là bắt chước các thánh tử đạo.

Ai yêu Chúa sẽ ước ao sự chết, vì qua sự chết họ được đời đời kết-hợp với Chúa và không bao giờ sợ mất Ngài nữa. Trong lúc chờ đợi, chúng ta hãy yêu mến Chúa hết lòng, và chỉ dùng cuộc sống đời này để tiến lên ngày càng gần đến tình yêu của Chúa. Mức độ yêu đương mà chúng ta có thể biểu-lộ trong giờ chết, là thước đo tình yêu chúng ta, trong cuộc sống viên-mãn đời sau.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giê-su, xin Chúa kết hợp con với Chúa, để đừng bao giờ con lìa xa Chúa nữa. Con hoàn toàn thuộc về Chúa ngay cả trong giờ chết, ngay cả khi con lìa Chúa, Chúa cũng kêu gọi con.

Con đang tìm kiếm Chúa, xin Chúa đừng tránh xa con. Xin Chúa thứ tha các lỗi lầm của con. Từ nay về sau, con chỉ phụng sự và yêu mến một mình Chúa mà thôi.

Tội lỗi con thật nhiều, nhưng Chúa đã đổ máu và hiến dâng cuộc sống vì yêu mến con. Lạy Chúa, con muốn yêu Chúa thật nhiều trong cuộc sống này, để con được yêu Chúa nhiều hơn nữa ở thiên cung.

Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, xin cho con được kết hợp chặt chẽ với Chúa. Xin giúp con để con dứt bỏ những thú vui trần thế. Xin cho lửa tình yêu bùng cháy trong con. Nhờ công nghiệp của Chúa Giêsu, xin nghe lời con khẩn nguyện. Xin cho con ơn bền-đỡ mà con luôn khẩn cầu Chúa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của con, xin giúp con đạt được ơn bền-đỡ đến cùng.

CHƯƠNG X: Ý NGHĨA VIỆC DỌN MÌNH CHẾT LÀNH

“Hãy nhớ đến ngày tận cùng đời mình và chúng ta sẽ không bao giờ phạm tội.”

Bài gẫm 28: ĐỪNG TRÌ HOÃN NGÀY MAI.

I. Nguy hiểm biết bao khi chỉ chuẩn bị cho số phận đời đời trong chốc lát

Nên nhớ kỹ rằng mọi người đều phải chết, và chỉ chết một lần mà thôi. Vì thế, không có gì quan-trọng bằng sự chết, vì là lúc định đoạt số phận đời đời của mình: Hoặc đời đời vui sướng, hoặc đời đời khổ-cực. Hơn nữa, chúng ta biết rằng: Sống lành chết thánh, sống dữ chết khốn-nạn. Thế mà không thiếu gì tín-hữu hành-động như không bao giờ chết, hoặc chết lành chết dữ cũng chả sao?

Sở dĩ họ có cuộc sống xấu xa, vì họ không nghĩ đến sự chết: *“Hãy nhớ đến ngày tận cùng của đời mình và chúng ta sẽ không bao giờ dám phạm tội.”*

Nên nhớ rằng đừng để đến giờ chết mới chuẩn bị tính sổ sách, mà phải chuẩn bị một thời gian thật lâu, để đảm-bảo cho việc trọng đại là số phận đời đời. Những công việc tạm thời ở trần thế mà ta còn phải chuẩn-bị thật chu đáo, trong thời gian khá dài như việc cưới hỏi, nghề nghiệp .v.v.. Sức khoẻ con người cũng đòi hỏi thời gian mới bình-phục, không thể trong chốc lát lành mạnh ngay.

Một người có thể chỉ chuẩn-bị trong chốc lát cho một cuộc thi thật quan trọng được sao?

- Có thể để quân thù vây kín tứ bề, sẵn-sàng trong chốc lát tấn công, nhà chức trách mới ra lệnh động-viên quân đội và sửa soạn súng ống, đạn dược trong khoảng khắc để chống với quân thù được chăng?

- Có thể để đến lúc giông-tổ ào-ạt nổi lên, rồi thủy-thủ mới chuẩn-bị giây và neo tàu sao? Cũng vậy, người tín-hữu cứ trì hoãn ngày mai, đợi đến giờ hấp-hối với bao đau khổ thể xác và tinh thần, mới sửa-soạn lương-tâm để hối-hả quyết-định số phận đời đời thật nguy-hiểm dường nào?

II. Hãy chuẩn bị sẵn sàng trước

Không phải chỉ vội vả lãnh các phép Bí-tích là được, cần hối-cải ăn-năn và yêu Chúa trên hết mọi sự. Mấy người trinh-nữ, mà Chúa chê là dại khờ, vì không lo chuẩn-bị trước, không biết mang theo dầu, khi chàng rể đến mới hốt-hả đi tìm dầu, làm sao tìm kịp? Chàng rể đến, cửa phòng đóng lại rồi, mới gõ cửa van nài thì đã quá muộn!

Các Thánh thật khôn ngoan, vì biết tính-toán lo-liệu từ bao năm qua, khi giờ chết đến thì mọi sự đã sẵn sàng. Phần chúng ta, chúng ta phải làm gì đây? Chúng ta có nên mạo-hiểm để đến giờ chết cận kề mới sửa-soạn, rủi không kịp thì sao?

Điều khôn ngoan hơn cả là chúng ta hãy sửa soạn sẵn sàng ngay từ bây giờ, để yên-trí, khỏi lo giờ chết đến bất kỳ lúc nào. Ôi! Chúng con sẽ buồn rầu biết bao khi nghĩ đến số thì giờ đã lãng phí, khi nghe câu: *"Từ nay, anh không còn được làm quản-ly nữa!"*.

Từ nay không còn thì giờ để thống-hối, để lãnh các phép Bí-tích, để nghe giảng, để viếng Minh-Thánh, để cầu nguyện nữa. Những gì qua đi là qua luôn.

Chúng ta cần có thêm thì giờ yên-tĩnh để xưng tội, để giải-quyết một ít vấn đề rắc-rối, cho lương-tâm được yên ổn, nhưng “đâu còn thời giờ nữa!”

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, Chúa biết rõ: nếu con chết trong một ít đêm nay, số phận đời đời con sẽ ra sao? Con cảm ơn Chúa đã chờ đợi con đến nay. Xin Chúa soi sáng giúp sức cho con, để con nhận biết những lỗi-lầm của con, khi con phí-phạm ơn Chúa.

Chúa đã chết trên thánh-giá để chuộc tội cho con. Xin Chúa thứ tha cho con, để đừng bao giờ con lạc xa Chúa nữa. Vì công-nghiệp và máu cực châu báu Chúa đã đổ ra, xin cho con được ơn bền-đỗ và tình yêu Chúa mãi mãi.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ thương giúp con. Mẹ yêu Chúa hết lòng, nên Chúa không nỡ từ-bỏ những lời Mẹ nguyện cầu cho con.

Bài gẫm 29: NHỮNG PHƯƠNG THỂ GIÚP TA CHẾT AN VUI

Này bạn, bạn biết rõ bạn sẽ chết, nên bạn hãy mau mau sắp mình xuống dưới chân Chúa Cứu-Thế, cảm ơn Chúa về những thì giờ Chúa ban cho bạn, để bạn thanh-toán việc lương-tâm, sửa lại những lỗi-lầm cuộc đời đã qua, nhất là trong thời thanh-xuân. Hãy để mắt nhìn đến các lề luật Chúa, xem lại nghề nghiệp đã làm, những nơi thường hay lui tới, ghi lên những sa-ngã và xưng tội chung, nếu bạn chưa làm. Xưng tội chung ích lợi cho đời sống người tín-hữu biết bao!

Hãy nghĩ rằng đây là lúc bạn tính sổ đời đời, để bạn sắp sửa ra trước quan tòa là Chúa Giêsu Kitô. Hãy xoá bỏ hết mọi hành-vi, mọi ý-tưởng xấu xa và tránh xa mọi cơ-hội làm bạn xa lìa Chúa. Bây giờ bạn cảm thấy khó, hãy cố gắng làm đi, vì để đến giờ chết thì vấn đề hầu như không giải-quyết nổi.

Điều quan trọng hơn cả là sống trong ơn nghĩa Chúa. Muốn được vậy, ta nên năng tham dự thánh-lễ, tốt nhất là hằng ngày suy-gẫm những chân-lý đời đời, năng xưng tội rước lễ, viếng Minh-Thánh Chúa, đọc sách thiêng-liêng, xét mình, nhưng quan-hệ hơn cả là sống ký-thác vào Chúa và Đức Trinh Nữ nhất là khi bị cám dỗ. Đó là những phương-thế giúp ta chiếm được giờ chết hạnh-phúc và được cứu-rỗi đời đời.

Bạn đọc thân mến, thực hành các điều ghi trên là dấu-chỉ bạn được cứu-rỗi. Lạy Chúa, Chúa không muốn người nào phải hư đi, Chúa muốn mọi người được cứu-rỗi, nên Chúa đã đổ máu ra trên thập-giá, xin Chúa chiếu-sáng tâm-hồn chúng con bằng ngọn lửa yêu mến.

Bạn đọc thân mến, mau lên! Chúa đang mời gọi bạn, hãy mau ký-thác vào Chúa và bắt đầu hưởng sự an bình của Chúa, mà lâu nay có thể bạn đã làm mất đi vì tội-lỗi mình. Sung sướng biết bao khi tâm hồn an vui trong Chúa và có thể nói với mình rằng: *“Có thể tôi chết đêm nay, nhưng khỏi lo sợ gì, tôi sẽ chết trong ơn-nghĩa Chúa.”*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, muôn đời con phải cảm tạ Chúa về ánh sáng Chúa đã chiếu-dõi trên con. Ngay cả những khi con quay lưng lại với Chúa, Chúa cũng không nỡ bỏ con.

Chúa đã soi sáng cho con, nên con không còn sống trong cảnh đen tối của tội-lỗi. Bây giờ, con cảm thấy đau buồn vì đã xúc phạm đến Chúa, và ước ao khao-khát các hồng-ân của Chúa.

Những ơn thánh Chúa đổ xuống trên con làm con đặt hết lòng cậy trông vào Chúa, và biết chắc Chúa đã tha tội cho con và cứu con. Con thà chết trăm ngàn lần còn hơn là mất ơn-nghĩa với Chúa. Con không bao giờ dám lìa xa Chúa nữa.

Con yêu Chúa suốt đời con và con sẽ được yêu Chúa ngay cả giờ hấp-hối và mãi mãi trên Thiên đàng.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ bầu cử với Chúa Giêsu cho con.

Bài gẫm 30: ĐỂ ĐƯỢC CHẾT AN LÀNH

I. Từ bỏ trần thế sẽ được sống an vui

“Hạnh phúc cho những ai chết trong ơn-nghĩa Chúa.” (Apoc. 14,13).

Thánh Âm-brô-si-ô nói rằng những người nào đã chết với trần thế, tức là đã từ-bỏ những gì là của-cải, chức-quyền, thú vui giả trá trần thế sẽ được chết lành. Không từ-bỏ những gì quyến-rũ trong cuộc sống, thì đến giờ chết cũng phải từ bỏ chúng với bao sầu khổ.

Thánh Au-gus-ti-nô đã cảnh cáo chúng ta rằng, muốn chết bình-an, chúng ta suy nghĩ để biết từ-bỏ trước những gì thuộc về trần thế, để đến lúc chết được kết-hợp mật-thiết với Chúa. Biết từ-bỏ trước những gì là trần thế, lúc chết sẽ được an vui. Triều thiên vinh-hiển đã dành cho những ai gạt hái được mùa màng tốt tươi, vì đã biết vui lòng chịu đựng đau khổ và cái chết trong nhẫn-nại và yêu thương.

Chúng ta không thể có được những ý tưởng tốt lành lúc chết, nếu chúng ta không thực-tập ngay trong cuộc sống. Một số người nhân-đức đã tập thành thói quen, cứ hàng tháng, xưng tội, rước lễ và nằm trên giường tưởng tượng như mình đang nằm trên giường sắp chết và sắp lìa cõi trần. Những buổi tập-luyện đó đem lại cho họ lợi-ích đáng kể, vì nếu không tập-luyện từ trước thì lúc chết khó giữ được tinh-thần bình-tĩnh để dọn mình chết lành.

Chị Catharina dòng An-bec-tô, lúc rình sinh thì đã nói với các nữ-tu bạn: *“Các chị ạ, em không sợ chết, vì từ hai mươi lăm năm qua, em đã ước ao chết. Em đã*

thấy nhiều người tội lỗi, giờ chết bối-rối đến nỗi khó mà kêu được danh thánh Chúa Giêsu.”

II. Kể các việc làm như những việc sau cùng của đời mình

Này các bạn đọc, các bạn hãy thử xét mình xem bạn có quá dính-bén với trần thế, với người này hoặc các cửa-cải ruộng vườn hay các thú vui, đến nỗi nghĩ mình không chết. Nhưng có thể một ngày rất gần đây bạn sẽ phải lia bỏ tất cả, thế thì bạn để lòng mê chuộng chúng làm gì, để đến nỗi mạo-hiểm làm cho giờ chết bối-rối? Ngay từ bây giờ, bạn nên từ bỏ tất cả mọi sự để làm đẹp lòng Chúa. Hãy tưởng tượng giờ chết đến, để bạn khinh chê mọi sự. Thánh Giêrôme nói: *“Nhớ luôn đến sự chết giúp ta từ-bỏ dễ dàng mọi sự trần thế.”*

Bạn nên chọn cuộc sống thế nào, để lúc chết, bạn được thoả-mãn nhất. Bạn hãy sống ngày nào cũng như ngày cuối cùng đời bạn. Mỗi lời cầu nguyện, mỗi lần xưng tội, mỗi lần rước lễ đều là những lần cuối cùng. Hãy tưởng tượng mỗi giờ như giờ bạn nằm trên giường, thở hắt ra và nghe tiếng: *“Hãy từ giã cõi trần.”*

Những ý tưởng đó giúp bạn sống lành thánh ở trần gian và không dính bén trần thế: *“Phúc cho đầy tớ nào, khi chủ về, mà thấy đang làm như vậy.” (Mat-tthêu 24:46)*

Ai chuẩn-bị sẵn sàng chết mỗi giờ sẽ được chết an lành ngay cả khi phải chết bất ngờ.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Mọi tín hữu hãy sửa-soạn sẵn sàng như là chỉ còn sống được một ít giờ nữa thôi. Trong một ít giờ còn lại, tôi muốn yêu mến Chúa càng nhiều càng tốt, để tôi có thể yêu mến Chúa nhiều hơn nữa sau này.

Tôi còn sống thêm được ít giờ nữa thôi, nên tôi xin dâng lên Chúa những đau khổ, những hy-sinh trong đời sống còn lại của tôi, để kết-hợp với những hy-sinh, mà Chúa xưa đã hiến-dâng trên thánh-giá.

Lạy Chúa, những đau khổ của con hiện nay đang ít oi và nhẹ nhàng so với những gì con đáng chịu. Các đau khổ đó đâu thế nào đi nữa, con cũng xin vui lòng chịu đựng vì lòng mến Chúa.

Xin Chúa cho con được yêu Chúa mãi mãi, xin Chúa cứ phạt con những gì vừa ý Chúa, nhưng đừng cắt khỏi con tình yêu Chúa.

Lạy Chúa, con yêu Chúa hết lòng và con đặt hết tin tưởng vào Chúa. Lạy Đấng Cứu-chuộc con, cái chết của Chúa là nguồn hy-vọng của con. Trong tay đầy thương-tích của Chúa, con phú-dâng hồn con cho Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, máu Chúa đã đổ ra để cứu-chuộc con, xin cho con đừng bao giờ xa cách Chúa. Lạy Chúa, con hy-vọng được yêu Chúa mãi mãi.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ phù-giúp con nhất là trong giờ lâm-tử. Con phú-dâng hồn xác con trong tay Chúa. Xin Mẹ bầu-cử với Chúa Giêsu, con mẹ, để con thoát khỏi biển lửa hỏa ngục.

CHƯƠNG XI: HAI CUỘC SỐNG HOÀN TOÀN TRÁI NGƯỢC

- Cuộc sống bất hạnh của người tội-lỗi.

- Cuộc sống hạnh-phúc của người lành thánh.

Chúa phán: *“Người gian-ác không thể có sự bằng an.”* (I-sai-a 48 : 22).

“Bình an chan chứa trên kẻ yêu mến lề luật Người.” (Thánh Vịnh 119: 165).

Bài gẫm 31: CÁC THỨ VUI TRẦN GIAN

I. Càng có càng đòi hỏi thêm

Con người sống ở trần gian làm việc để kiếm sự an vui. Người lái buôn, quân đội v.v.. làm việc để kiếm tìm của-cải, chức-quyền, tức là tìm những gì thoả-mãn cho họ. Nhưng những người chỉ tìm những thú vui trần gian không thể có an vui tâm-hồn.

Mọi sự giàu-sang, chức-quyền ở trần gian không thể làm thoả-mãn lòng mọi người, vì con người sinh ra không phải để tìm kiếm các thứ đó, mà để tìm kiếm Chúa, và chỉ có Chúa mới thoả-mãn được con người mà thôi.

Loài vật tìm những gì thoả-mãn thể xác chúng, và chúng thoả-mãn khi đạt được các đòi hỏi đó. Cho con ngựa một bó cỏ, cho con chó một miếng thịt, chúng lấy làm thoả-mãn và không đòi hỏi gì thêm. Nhưng linh hồn con người

được dựng nên chỉ để yêu-mến và kết hợp với Chúa, nên không bao giờ thỏa-mãn và an vui với những thú vui thế-tục; chỉ một mình Chúa mới làm họ hoàn toàn thỏa-mãn mà thôi.

Nhà phú-hộ mà Thánh Luca đã nhắc đến trong Phúc-âm (Luca 12:19), sau khi thu lượm được mùa màng dư dật, kho lẫm đầy ắp, nói với mình rằng: *“Hồn tôi ơi, mày có của cải để dự phòng nhiều năm, mày hãy nghỉ ngơi, ăn uống và vui chơi cho thỏa?”*

Nhưng Thiên-Chúa bảo ông: *“Hỡi kẻ dại dột, chính hôm nay linh hồn ông bị đòi lại, thì những của-cải ông sắm sẽ về tay ai?”*

Vì thế, Thánh Ba-li-xi-ô tự nói với mình: *“Đồ khốn nạn! Mày tưởng hồn mày có thể thỏa-mãn được với các thức ăn uống và các thú vui thế-tục sao?”*

II. Không thể thỏa mãn được

Thánh Bê-na-đô nói: *“Mọi người, dầu được của-cải, chức quyền cũng không bao giờ thỏa-mãn hoàn toàn.”*

Vì con người bao giờ cũng khao-khát tìm kiếm thêm: Kẻ tìm tiền của, người tìm chức-quyền, kẻ khác tìm thú vui thế xác. Thánh nhân giải thích thêm: Càng có càng đòi hỏi thêm, vì lòng người không bao giờ thoả mãn cả.

Thánh Au-gus-ti-nô nói: *“Bình chứa các người tham lam, không bao giờ đầy, càng đổ vào càng thấy vơi.”*

Càng tìm thoả mãn những thú vui đê hèn, càng khao khát thêm. Vua Alexander Đại-Đế, sau khi chiếm-cứ thật nhiều nước, vẫn cảm thấy buồn sầu, vì không còn nước khác để chiếm-cứ nữa.

Nếu của-cải, chức-quyền ở trần gian làm thỏa-mãn con người, thì những nhà phú-hộ, những vua chúa đã hoàn toàn hạnh-phúc, nhưng kinh-nghiệm cho

thấy trái ngược. Vua Sôlômon tuyên bố: *“Tôi đã không từ-chối những gì mắt tôi đòi hỏi. Tôi đã không để mất một thú vui nào.”* (Giăng-viên 2:10).

Nhưng, sau khi hưởng đủ mọi thứ, vua đã kêu lên: *“Phù-vân, rất mực phù-vân, tất cả là phù-vân!”* (Giăng-viên 1: 2)

Tất cả của-cải, chức-quyền, thú vui trần gian là thế đó.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, chạy theo trần gian, con xúc phạm đến Chúa và chuốc lấy khổ đau, con đáng phải phạt trong hỏa ngục. Con đau buồn vì những tội-lỗi đã phạm. Nhưng trái lại, con cảm thấy an-ủi vì Chúa đã tha thứ cho con, và đổ hồng-ân xuống trên con.

Điều đáng phàn-nàn là con đã xúc-phạm đến Đấng Cứu-chuộc con, là Đấng rất đáng mến yêu. Nhưng Chúa đã không từ bỏ con, trái lại đã tìm kiếm con và tha thứ cho con.

Lạy Chúa Giêsu, con tìm kiếm sự an vui tâm hồn và khao khát ơn lành của Chúa. Chúa chết khổ-nhục trên thập-giá để cứu-chuộc con, và cho con ẩn náu trong Trái Tim Chúa.

Xin Chúa thay đổi lòng con, để con yêu Chúa thật nhiều bù vào những xúc-phạm của con đối với Chúa. Để tỏ lòng yêu Chúa, con xin từ-bỏ mọi thú vui giả trá trần gian, con thà chết chẳng thà mất ơn nghĩa với Chúa.

Xin Chúa cho con biết: con phải làm những gì để đẹp lòng Chúa. Con chỉ ước muốn Chúa mà thôi, vì Chúa là nguồn vui, nguồn vinh-hiến, là nguồn tình yêu, là tất cả của con.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ con, xin Mẹ che chở con và hiến-dâng con lên Chúa Giêsu, con Mẹ.

Bài găng 32: NGƯỜI TỘI LỖI KHÔNG THỂ CÓ SỰ BẢNG AN

I. Nỗi khốn khổ của những người tội lỗi

Những thú vui và của cải trần gian không phải chỉ là phù-vân giả-trá, chẳng những không thỏa mãn được lòng con người như lời vua Sôlômon đã nói, chúng còn gây phiền muộn đau khổ hơn nữa: *“Tất cả là phù-vân và mộng ảo.”* (Giăng-viên 1:14)

Những người tội lỗi đáng thương hại! Họ tưởng rằng sẽ gặt hái được vui sướng khi phạm tội, nhưng thực ra họ chỉ cảm thấy phiền muộn và lương tâm cắn rứt: *“Hết thảy đều làm lạc và hư đốn.”* (Thánh Vịnh 14:3).

Trước hết, tội-lỗi đưa đến cho họ nỗi kinh-sợ. Họ không thể ăn ngon, ngủ yên. Một người thù nghịch với Chúa sống bình an được sao? *“Đường Yavê là nơi ẩn náu cho người công chính, là điều tàn cho kẻ gian-ác.”* (Cách-ngôn 10: 29).

Khi xảy ra nạn động đất hay sấm sét, những người tội lỗi sẽ run sợ biết bao! Mỗi tiếng lá rụng cũng làm cho họ hãi-hùng: *“Những tiếng kêu khủng-khiếp văng vẳng bên tai họ.”* (Gióp 15:21)

Họ luôn phải chạy trốn dầu không có ai đuổi theo: *“Quân gian ác chạy trốn khi không có ai đuổi theo.”* (Cách-ngôn 28:1).

Ai đuổi họ? - Chính các tội ác của họ đuổi theo họ.

Sau khi giết em là Abel, Cain nói: *“Tôi vất vương chạy rong trên mặt đất. Ai bắt gặp tôi sẽ giết tôi.”* (Khởi-nguyên 4:14)

Thánh-kinh ghi lại: dầu Chúa đã bảo-đảm với hắn không ai nguyện rửa hắn, Cain vẫn chạy trốn lang thang khắp đó đây: *“Nó chạy trốn khắp mặt đất”* (Khởi-nguyên 4:16)

Người bách hại Cain chính là tội lỗi của hắn!

II. Lương tâm cắn rứt

Hơn nữa, tội lỗi mang theo hậu quả là tiếng cắn rứt lương tâm. Người tội lỗi đi hội hè, múa nhảy, nhưng luôn tiếng lương tâm kêu gào: *“Mày đang thù nghịch cùng Thiên Chúa, mày vui chơi được sao?”*

Tiếng lương tâm cắn rứt là nỗi dày vò kinh khủng nhất, kinh khủng đến nỗi một số người đã tự tử. Chính Giuđa cũng đã tự treo cổ.

Sau khi giết một em bé, một tội nhân nọ đã vào tu trong một tu viện để khỏi tiếng lương tâm cắn rứt. Nhưng người này vẫn không tìm được sự bằng an tâm hồn, đành phải đi thú nhận tội lỗi với quan tòa và bị án tử hình.

Một linh hồn tội-lỗi ra sao? Chúa Thánh-Linh đã sánh họ với biển cả đang nổi sóng: *“Các ác nhân sẽ như biển động, không sao yên lặng, sóng nước văng lên tứ tung.”* (I-sai-a 57: 20)

Thử hỏi một người đi dự buổi hoà nhạc hay một bữa tiệc, mà phải treo ngược hai chân lên cao, đầu xuống đất, hỏi người đó có vui đùa được không? Cũng vậy, một người sống với một linh hồn ở vào vị-thế đảo lộn, vì không có Chúa, thử hỏi người đó có thể vui chơi được không? Người đó cũng ăn uống, nhảy hát, mặc quần áo đẹp, trang sức lộng lẫy, nhưng không thể an vui được: *“Không có sự bằng an nơi người gian-ác.”*

Chúa là nguồn sự bằng an. Ngài chỉ ban bằng an cho các bạn hữu Ngài, chứ không ban cho các thù địch.

Các thú vui trần gian thật chóng qua và hời-hợt bên ngoài, chúng không ăn sâu vào tâm hồn, như lời Thánh Vin-xen-tê Fe-rơ: *“Chúng chỉ là các thứ nước không thể thấm vào nơi khô cằn.”*

Người giàu có có thể mặc gấm vóc lụa là, đeo nhẫn ngọc quý giá, ném đủ các thú ăn chơi, nhưng lòng họ vẫn chứa đầy bao nỗi cay đắng. Bạn có thể thấy họ

với tất cả vẻ giàu sang, phú quý bên ngoài, nhưng lòng họ luôn đầy dẫy lo âu, áy náy và những mâu thuẫn nội tâm làm họ đau buồn.

Những ai yêu mến Chúa từ bỏ những gì trái ý Chúa và hưởng niềm an vui tâm-hồn, vì họ không bao giờ sống trong cảnh nghịch thù với Chúa. Những người ác đức chỉ biết làm những việc bất hảo, phục vụ cho hạng người gian ác, đương nhiên họ được thừa hưởng những gì cay đắng, sầu muộn.

Chúa phán: *“Bởi vì người không làm tôi Yavê là Thiên Chúa người trong vui sướng hân hoan, thì người sẽ làm tôi quân thù Yavê trong đói khát, trần truồng và thiếu thốn đủ cách!”* (*Nhị luật 28: 44-48*)

Gieo giống nào, gặt giống ấy. Họ gieo báo thù, tham lam, như uế, nên họ gặt lấy những đau khổ và họ tự kết án họ.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, Chúa đã chịu đau khổ để cứu con, nhưng con đã đáp lại ơn Chúa bằng cách làm cho các thương tích của Chúa đau đớn hơn, vì cuộc đời hư đốn của con.

Con không thu tích được gì cho nước trời! Con bỏ Chúa, bỏ mất ơn Chúa để làm gì? Càng chạy theo thú vui trần gian, lòng con ngày càng tích lũy thêm đắng cay, chua xót.

Lạy Chúa, con xin gớm ghét tội lỗi con, xin Chúa thương xót con.

Lạy Đấng tác tạo và cứu chuộc con, Chúa đã chết để cứu chuộc con, con xin yêu mến Chúa hết lòng. Con thà chết chẳng thà phạm tội. Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, xin chiếu dãi ánh sáng trên con, để con nhận biết tội lỗi con xấu xa dường nào, và hồng-ân Chúa đáng quý biết bao! Con hy vọng những ơn đó vì công nghiệp Chúa Giêsu.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ con, con nài xin Mẹ giúp con, để con đủ sáng suốt và sức mạnh phục vụ Chúa và yêu mến đến hơi thở cuối cùng.

Bài gẫm 33: NHỮNG GÌ LÀM VUI THỎA CON NGƯỜI?

I. Thú vui trần thế chẳng?

Những gì là thú vui trần thế không thể làm thỏa-mãn con người được, chỉ một mình Chúa vui thỏa lòng con người mà thôi: *“Hãy yên vui trong Yavê, và người sẽ cho như lòng người mong ước.”* (Thánh Vịnh 37:4).

Con người thường tìm thú vui nơi sự giàu sang, phú quý, ăn chơi, nhưng không sao thỏa mãn được, chỉ có Chúa mới đem an vui cho con người mà thôi.

Không thể tìm được an vui trong quầng đời chạy theo lạc thú trần gian như Thánh Augustinô đã thú nhận: *“Lòng tôi hằng bối rối, lo âu cho tới khi tôi tìm gặp và an nghỉ trong Chúa”*.

Lạy Chúa, chỉ một mình Chúa là niềm an vui tâm hồn. Trên ngôi báu, Vua thánh Đavit đã hưởng các thú vui trần thế, nhưng vua đã than thở: *“Nước mắt chan hoà là bánh ngày đêm.”* (Thánh Vịnh 42:4)

II. Được vui thoả khi làm tôi thờ phượng Chúa

Trong khi những người chạy theo trần thế, chuốc lấy phiền-m uộn, thì những người lành thánh sống an vui. Thánh Phanxicô thành Assisi bỏ mọi sự vì Chúa, mình mặc vải thô, mệt lã vì khí lạnh và bụng đói, nhưng lòng đầy cảnh vui sướng thiên-đàng, đã reo lên: *“Lạy Chúa, Chúa là tất cả gia-nghiệp đời con.”*

Sau khi trở thành tu sĩ, Thánh Phanxicô Borgia đầy tràn niềm an vui, đến nỗi nhiều đêm Ngài trần trọc mãi không ngủ được. Bỏ mọi sự để theo Chúa, Thánh Philippê Nêri được Chúa cho hưởng niềm vui sướng đến nỗi mỗi lần đi ngủ, Ngài kêu lên: *“Lạy Chúa Giêsu, con vui sướng quá không ngủ được, xin Chúa đem giấc ngủ đến cho con với.”*

Cha Sác-lờ (Charles), một tu-sĩ dòng Tên và là ông hoàng thành Lô-ren (Lorraine), nhiều lần đã nhảy mào, mặc dầu đang sống trong một túp lều xiêu vẹo.

Thánh Phan-xi-cô Xa-vi-ê, lúc ngọn lửa yêu mến bùng cháy trong tâm hồn vừa mở cúc áo vừa kêu lên: *“Lạy Chúa, đủ rồi, nguồn an vui quá đủ cho con rồi, con không thể chịu đựng nhiều hơn nữa!”*

Thánh nữ Têrêxa cho rằng một chút an-ủi từ trời làm cho ta vui sướng hơn tất cả các thú vui trần gian. Và xưa Chúa đã hứa: *“Ai bỏ nhà cửa, anh chị em, cha mẹ, vợ con ruộng vườn vì danh Ta, sẽ được thưởng gấp trăm và sẽ được sống đời đời.”* (Mát-thêu 19:29)

Chúa không bao giờ sai lời hứa.

III. Nguồn an ủi ngọt ngào trong đau khổ

Chúng ta tìm kiếm gì? Hãy đến với Chúa, như lời Chúa đã hứa: *“Hỡi những ai khó nhọc và gánh vác nặng nề, hãy đến với Ta, Ta sẽ bổ sức cho.”* (Mát-thêu 11:28)

Những ai yêu mến Chúa sẽ tìm được nguồn an vui hơn mọi thú vui trần gian: *“Sự bình an của Chúa, không một ai hiểu biết được, sẽ gìn giữ lòng trí anh chị em trong Đức Kitô.”* (Phi-Lip-phê 4:7)

Thật ra ngay cả các thánh cũng chịu đau khổ, vì trần gian này là chỗ lập công đền tội, và không thể lập công đền tội mà không có đau khổ. Nhưng tình yêu Thiên-Chúa ngọt-ngào hơn mật ong, nên đã làm cho những nỗi đắng-cay nhất trở nên ngọt-ngào, như lời Thánh Bonaventura đã nói: *“Ai yêu Chúa thì yêu mến Thánh Ý Người,”* và tâm-hồn họ an vui ngay giữa những phiền-muộn, vì lúc hôn-ảm đau khổ, họ biết rằng họ làm vui lòng Chúa.

Lạy Chúa, những kẻ tội-lỗi chê ghét đời sống thiêng-liêng, nên họ không cố gắng tập-luyện, như lời Thánh Bênadô đã nói: *“Những người tội-lỗi chỉ thấy*

thánh-giá đau khổ, nhưng không cảm-nhận được hương-vị thơm tho của Thánh-giá. Họ thấy những hy-sinh hãm mình của những kẻ yêu mến Chúa và sự an vui họ đánh mất, nhưng họ không tiếp nhận được ánh sáng thiêng-liêng, mà Chúa đã chiếu-dõi trên họ.”

Ôi, những người tội-lỗi ước ao nếm sự bình-an, mà các linh hồn lành thánh đang được hưởng, nhưng đâu họ có để được hưởng. Vua Đavít đã nói: *“Bạn hãy ném thử và hãy nhìn xem, Chúa ngọt ngào dường bao.”* (Thánh vịnh 33 : 9)

Bạn thân mến, ngay từ hôm nay, bạn hãy bắt đầu cuộc suy-gẫm hàng ngày, viếng Thánh-Thể, từ bỏ trần gian và làm hoà với Chúa, bạn sẽ tìm được nguồn an vui Chúa ban cho, nhưng bạn không bao giờ tìm được một tý an vui nào trong các thú vui trần thế: *“Hãy ném thử và hãy nhìn xem”*.

Những ai không chịu ném thử, không bao giờ hiểu được nguồn an vui Chúa ban cho một linh-hồn yêu mến Người.

LỜI NGUYỆN MẾN YÊU

Lạy Đấng Cứu-Chuộc rất đáng mến của con, con thật ngu-muội khi xa lìa Chúa là Đấng tốt lành vô biên, là suối tình thương, để chạy theo những thú vui đê-hèn trần thế! Con thật ngạc nhiên về sự ngu-muội của con. Nhưng con lại ngạc nhiên hơn khi nghĩ đến lòng từ-bi hải-hà của Chúa, vì bao hồng-ân Chúa đã đổ xuống trên con.

Con cảm tạ Chúa vì Chúa đã soi sáng cho con, để con nhận-thức được sự đại dột của con, và tình yêu mà con phải dành cho Chúa.

Xin Chúa kết-hợp con trong tình yêu Chúa, vì Chúa đáng vô cùng mến yêu, vì Chúa luôn sưởi ấm con trong tình yêu Chúa, và Chúa luôn mong muốn tình yêu của con. Lạy Đấng Cứu-Chuộc con, xin Chúa thanh-tẩy khỏi tâm hồn con

những gì là nhơ-uế, nó ngăn cản con yêu Chúa. Xin Chúa đốt cháy trong con ngọn lửa mến yêu.

Xin Chúa tách rời xa con những gì không thuộc về Chúa. Con đau lòng vì đã làm mất lòng Chúa, và con dốc lòng dùng quãng đời còn lại của con vào tình yêu Chúa, vì Chúa đã chịu cực hình và đổ máu cực châu báu ra vì yêu con.

Trước kia, tâm hồn con đầy tràn sự yêu mến tràn thế, nay xin Chúa đốt cháy tâm hồn con với ngọn lửa tình yêu của Chúa, Đấng tốt lành vô biên.

Lạy Mẹ là nguồn tình yêu, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho con được đốt cháy trong ngọn lửa yêu đương của Chúa.

CHƯƠNG XII: THÓI QUEN PHẠM TỘI

Bài găng 34: NỖI HIỂM NGUY CỦA THÓI QUEN PHẠM TỘI

Tội nguyên-tổ A-dong đã làm cho chúng ta hướng chiều về đàng tội. Vì thế, Thánh Phaolô đã lo buồn khi thấy mình phải chạm trán với những ý-tưởng tội-lỗi: *“Tôi lại thấy xuất hiện trong mình tôi một lẽ-luật khác, chống đối lẽ-luật nơi lương-tâm tôi, và lôi-cuốn tôi sa vào cạm-bẫy của tội-lỗi ở trong mình tôi.”* (Rô-ma 7 : 23)

Điều tốt nhất là dứt khoát bỏ ngay đàng tội-lỗi, đừng tự lừa dối mình để trở thành một thói quen phạm tội.

Thật khó lòng đến được nước trời không mang tì-ố tội-lỗi, vì lòng chúng ta đã có những hướng chiều về xác thịt, và các thù nghịch luôn cám-dỗ chúng ta phạm tội.

Với bản chất yếu-ớt, chúng ta như một người lữ-hành phải qua biển đầy giông-tổ trên một chiếc thuyền mỏng dòn. Cũng vậy, những người đã có thói quen phạm tội, xác thịt luôn đẩy loạn xúi-dục phạm tội, khó lòng qua khỏi cuộc đời sóng gió này bằng yên. Họ khó được cứu-rỗi, vì những thói xấu làm họ mù-quáng và lòng họ ra chai đá.

I. Tội lỗi phát sinh sự mù quáng tâm hồn

Trước tiên, thói xấu làm họ mù-quáng. Vì thế, các thánh luôn cầu xin ánh sáng của Chúa, luôn run sợ mất ánh sáng chiếu dõi và trở thành người tội-lỗi nhất trần gian. Các thánh luôn tâm-niệm rằng, hễ khi nào mất ánh sáng của Chúa chiếu dõi, các ngài có thể phạm các tội-lỗi tày trời. Vì thế, một số tín-hữu đã sống đắm mình trong tội-lỗi cho đến khi bị đoán phạt. *“Lòng gian ác của chúng làm chúng mù-quáng.” (Khôn-ngoan 2,21).*

Chính tội-lỗi phát sinh ra sự mù quáng. Chúa là nguồn mạch mọi ánh sáng. Do đó, những ai tách rời khỏi Chúa sẽ bị bóng tối-tăm bao phủ: *“Xương cốt thanh xuân của họ nhuốm đầy thói xấu tội-lỗi.” (Gióp 20,11).*

Như một vực quá sâu thẳm, ánh sáng mặt trời không chiếu dõi vào được, lòng những người sống cố-chấp trong đàng tội-lỗi bị che kín, nên ánh sáng Chúa không thể chiếu sáng vào được. Vì thế, họ phạm hết tội này đến tội khác, hầu như không còn nghĩ gì đến hình phạt: *“Phường gian ác tung-hoành đây đó, và ô-trọc cứ dấy lên giữa hàng con cái loài người.” (Thánh vịnh 1: 9)*

Bị chôn vùi trong vực thẳm đen tối, phường gian-ác không làm được gì khác hơn là tội-lỗi. Từ ý nghĩ đến lời nói toàn là tội lỗi, họ khó nhận-thức được tội-lỗi tai hại dường nào. Theo lời Thánh Augustinô, thói quen phạm tội làm cho họ không nhận rõ được những việc xấu xa họ đang làm. Vì thế, họ sống hầu như họ không tin có Thiên-Chúa, tin có Thiên-đàng, hỏa-ngục và cuộc sống đời đời sau này.

II. Chai đá tâm hồn

Lúc đầu, tội-lỗi làm họ lo-lắng âu-sầu, nhưng khi thành thói quen phạm tội, họ không còn cảm-nhận được sự lo lắng nữa: *“Lạy Chúa, xin cho chúng ra như cọng rơm trước gió.” (Thánh vịnh 82:14)*

Theo Thánh Aselm, những tội-lỗi trói buộc các tội-nhân như con chim bị cột chân vào cành cây. Nó thử bay lên nhưng sợi dây dặt lại, nên con chim bị té nhào xuống đất.

Thánh Gioan Cờ-ry-sô-tôm nhận định: *“Thói quen không xót thương ai. Nó nài ép người ta, nhiều khi trái với ý muốn của họ, làm những hành-động trái luật.”*

Thánh Au-gus-ti-nô nói mạnh hơn: *“Khi người ta không còn chống được một thói quen, nó trở thành một điều cần thiết.”*

Thánh Bê-na-đi-nô thêm: *“Thói quen trở thành như bản-tính tự nhiên.”*

Như người ta phải thở để sống, những người có thói quen phạm tội trở thành nô-lệ tội-lỗi. Người tội-tớ làm việc còn được trả công, chứ người nô-lệ nai lưng làm việc, không được hưởng một đồng xu nào.

Theo thánh Chrysôtôm, người có thói quen phạm tội như chìm ngập trong vực sâu tối-tăm, bắt chấp những lời khuyên-răn, sửa dạy, bắt chấp cả thiên-đàng, hỏa-ngục, bắt chấp cả Chúa nữa. Cha Recupitô ghi nhận: Một tên tử tội, trên đường đi đến pháp-trường, đưa mắt nhìn đây đó, thấy một thiếu-nữ xinh đẹp, còn đem lòng ước muốn phạm tội.

Người đắm mình trong tội-lỗi không còn nhìn thấy vực thẳm nữa, nên họ làm sao khỏi sa xuống hố? Phải có phép lạ họ mới trở lại được. Khi họ mở mắt nhìn, thì đã thấy họ ở trong hỏa ngục và họ lại càng âu-sầu khổ-não hơn về những sự đại-dột của mình.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, Chúa đã yêu con hơn những người khác. Để đáp lại muôn vàn hồng-ân Chúa ban, con đã xúc-phạm đến Chúa hơn các người khác.

Lạy Trái-Tim đầy thương-tích của Đấng Cứu-Chuộc rất hay thương xót, Chúa đã sầu-khổ biết bao trên Thánh-giá vì tội-lỗi con, xin giúp con, để con

thấy được các tội-lỗi nặng nề biết bao, đáng cho con xa lánh đường nào.

Lạy Chúa Giêsu, lòng con đầy tràn tánh hư nết xấu. Xin Chúa đổ vào đó tình yêu bao la của Chúa. Con đặt tin tưởng hoàn toàn vào Chúa, vì lòng nhân-tử của Chúa bao la, và tình thương của Chúa hải-hà. Con thống-hối các tội-lỗi con, vì con đã xúc-phạm đến Chúa quá lắm rồi. Con thà chết chẳng thà phạm tội nữa!

Con đã quên Chúa, nhưng nào Chúa có bao giờ quên con. Nhờ ánh sáng Chúa chiếu dõi, con nhận-thức được các tội-lỗi đáng gớm ghét dường nào! Cùng với ánh sáng, xin Chúa ban thêm cho con sức mạnh, để con đặt tin tưởng hoàn toàn vào Chúa. Con thề hứa: Thà chết trăm ngàn lần còn hơn là quay lưng lại với Chúa: *“Lạy Chúa, con đặt tất cả hy-vọng vào Chúa, và muôn đời con không bao giờ phải hổ thẹn. Lạy Chúa Giêsu, không bao giờ con sợ mất hồng-ân của Chúa nữa.”*

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là nguồn hy-vọng của con, con đặt tất cả hy-vọng vào Chúa, và muôn đời con phải hổ thẹn. Con đặt hy-vọng vào Mẹ, vào lời cầu-bầu của Mẹ và không bao giờ con lạc xa Chúa Giêsu, Con Mẹ nữa. Xin Mẹ bầu-cử giúp con, để con thà chết còn hơn lạc xa nguồn mạch các ơn phúc của Chúa.

Bài gẫm 35: LÒNG CHAI ĐÁ

I. Thản nhiên trước tội phạm

Thói quen phạm tội càng lâu, lòng càng chai đá thêm, vì người ta cố tình chống lại tiếng Chúa mời gọi. Thánh Augustinô giải thích: Không phải Chúa làm cho những người tội-lỗi cứng lòng, nhưng Chúa không ban hồng-ân cho họ, để phạt họ vì đã không thêm để ý gì đến các hồng-ân Chúa đã thương ban cho họ, nên lòng họ trở nên chai đá: *“Tim nó cứng như đá và vững như phần dưới cối xay.”* (Gióp 41:16)

Cùng nghe giảng, những người khác động lòng đau đớn than-khóc tội-lỗi mình về phép công-thắng của Chúa, về hình khổ những kẻ phải sa hỏa-ngục, về những đau khổ của Chúa Giêsu, nhưng những người quen phạm tội lại không động lòng tí nào. Họ cũng nghe, cũng nói đến các vấn đề đó, nhưng có vẻ thản-nhiên, xem như không liên-hệ gì với họ cả và lòng họ ngày càng chai đá thêm: *“Nó cũng như phần dưới cối xay.”*

Ngay trước những người chết bất thành linh, cuộc động đất, sét đánh, không gì làm họ khiếp-sợ: *“Lạy Chúa Gia-cóp, tiếng Người quát ra, xe ngựa cũng đều đẽ-mê, chết điếng.”* (Thánh vịnh 76:7)

II. Huỷ diệt tiếng lương tâm

Tật xấu huỷ-diệt ngay cả tiếng lương-tâm cắn rứt. Với những người quen phạm tội, những tội tày trời đối với họ cũng như không, như Thánh Augustinô đã nói: *“Đối với những người quen phạm tội, cả đống tội thật ghê gớm, họ cũng xem thật nhẹ hay không tội-lỗi gì hết.”*

Tội phạm thường đưa đến sự xấu hổ, nhưng Thánh Giê-rô-mơ nói: *“Những người quen phạm tội mất đi sự xấu-hổ, nên có thể ca hát sau khi phạm tội.”*

Thánh Phêrô sánh những người quen phạm tội như những con heo vừa tắm sạch, lại lấm vào bùn nhơ. (2/ Phêrô 2: 22). Như con heo lẫn lộn trong phân không cảm thấy hôi tanh, người quen phạm tội cũng vậy. Người khác cảm thấy mùi hôi-tanh khó chịu, nhưng họ không còn cảm thấy hôi-tanh nữa.

Thay vì khóc lóc các tội đã phạm, họ cười dờn với chúng: *“Chúng vui thích làm điều gian-ác, chúng hoan-lạc trong hư đốn.”* (Cách-ngôn 2: 24) *“Đối với kẻ ngu-xuẩn, phạm tội ác chỉ là trò chơi.”* (Cách-ngôn 10: 23)

Thánh Tôma đê Villanôva đã nói: *“Sự cứng lòng là dấu-chỉ phải đoán phạt.”*

Bạn thân mến, bạn hãy run sợ vì lời cảnh cáo đó có thể xảy đến cho bạn. Rủi bạn mắc một tội xấu nào, hãy mau mắn bỏ ngay đi khi Chúa mời gọi bạn. Khi tiếng lương-tâm cắn-rứt bạn, bạn hãy vui mừng, vì đó là dấu-chỉ Chúa chưa bỏ bạn. Hãy dứt bỏ ngay, nếu không, dần dần bạn sẽ trở nên chai đá và sau cùng phải hư mất đời đời.

LỜI NGUYỆN THỐNG HỐI

Lạy Chúa, muôn đời con phải cảm tạ Chúa, vì bao hồng-ân Chúa đã đổ xuống trên con. Bao phen Chúa mời gọi con, và con đã chống lại lời mời gọi của Chúa. Thay vì cảm tạ Chúa, yêu mến Chúa vì Chúa đã cứu con khỏi biển lửa hỏa-ngục, con đã xúc-phạm đến Chúa.

Lạy Chúa, con không còn dám phản-bội lòng yêu thương của Chúa, con đã xúc-phạm đến Chúa quá lắm rồi. Chỉ có Chúa với tình yêu bao la mới chịu-đựng con đến ngày nay. Nhưng con biết rằng Chúa không thể chịu-đựng con lâu hơn nữa.

Lạy Chúa, Đấng Cứu-Chuộc con, xin thứ tha mọi lỗi-lầm cho con. Con đau đớn ăn-năn và dốt lòng không bao giờ dám phạm tội nữa. Con đáng phải phạt trong hỏa ngục, nhưng vì công-nghiệp vô cùng của Chúa, xin thứ tha cho con, và con đặt hoàn toàn hy-vọng vào Chúa. Lạy Chúa Giêsu, xin giúp con để con thoát khỏi tội-ố tội-lỗi và ấp-ủ con trong tình yêu bao la của Chúa. Lạy Chúa đáng mến yêu, con quyết tâm luôn yêu mến Chúa.

Lạy Mẹ Maria, trong quăng đời con lại của con, xin Mẹ giúp con đừng phản mghịch với Chúa, trái lại tha thiết yêu mến Chúa.

Bài gẫm 36: CỐ CHẤP SỐNG TRONG TỘI LỖI

I. Cây xiêu bên nào ngã bên đó

Một khi ánh sáng Chúa đã mất, lòng trí ra chai đá, người tội-lỗi có thể kết-liều cuộc đời trong hư-đốn và chết cố-chấp trong đàng tội-lỗi. *“Người công-chính bước đi trong đường ngay thẳng.” (I-sai-a 26: 7).*

Trái lại, người quen phạm tội luôn đi trong vòng tròn. Họ bỏ tội-lỗi được một thời gian, rồi lại trở về đường cũ.

Thánh Bê-na-đô đã loan báo sự đoán phạt: *“Khốn cho những ai xoay quanh trong đàng tội-lỗi!”*

Có người nói: Tôi sẽ sửa đổi trước khi chết. Nhưng người quen phạm tội sẽ dễ sửa đổi lúc về già chăng? Đây Chúa Thánh-Thần phán: *“Lúc trẻ theo đường nào, khi về già cũng không bỏ đường ấy.” (Cách-ngôn 22:6)*

Vì lẽ sức lực của chúng ta thật yếu-ớt, theo như lời Thánh Tôma đê Villanova, một linh hồn thiếu ơn trợ-giúp, không thể thắng lướt được tội xác thịt.

Một người đánh mất tất cả với hy-vọng vào phút chót sẽ thu lượm được tất cả sao? Đó là sự đại-dột của những người cứ miệt-mài suốt đời trong đàng tội-lỗi với hy-vọng sẽ ăn-năn hối-cải vào giờ hấp-hối! *“Bao giờ da đen đổi lột và beo hết rần rì? Cả các người nữa, làm sao các người có thể làm lành, khi đã quá quen làm dữ?” (Giê-rê-mi-a 13 :23)* *“Người khoét trên tôi hết lỗ này đến lỗ khác, và đâm bỏ vào tôi như một chiến-sĩ không-lờ.” (Gióp 16 :14)*

Thánh Grêgôriô chú giải lời đó: *“Một người có thể chống cự lại với địch thù, khi bị đâm nhát đầu tiên; nhưng càng bị đâm càng đau nhức, sức mạnh càng mất dần và sau cùng bị giết chết.”*

Cũng vậy, một người phạm tội lần thứ nhất và lần thứ hai, còn có một ít sức mạnh (luôn luôn hiểu về ơn phù-trợ); nhưng nếu tiếp tục phạm tội, thì tội trở thành người không-lờ *“đâm bỏ vào nó.”* Mặt khác, càng bị thương-tích, người tội-lỗi càng yếu dần, người đó có thể thoát khỏi cảnh chết chóc sao? Theo tiên-tri

Giêrêmia, tội-lỗi như tảng đá đè nặng trên linh hồn: *“Chúng liệng tảng đá trên mình tôi.”* (Ai-Ca 3 : 53).

Theo Thánh Bênadô, người quen phạm tội ăn-năn trở lại cũng khó khăn như người bị tảng đá nặng đè lên mình, vì họ không đủ sức đẩy tảng đá lăn đi chỗ khác.

II. Đừng bao giờ thất vọng

Người quen phạm tội than-van: Trường hợp của tôi thất-vọng sao? Không, không thất-vọng đâu, nếu bạn muốn sửa chữa. Nhưng thuốc đắng mới đã tậ! *“Liều thuốc thật mạnh mới chữa được căn bệnh thập tử nhất sinh”.*

Khi bác-sĩ báo cho bệnh nhân biết bệnh tình đã đến thời kỳ quá trầm trọng, ai lại chối từ không dùng liều thuốc mạnh để chữa bệnh. Nay bạn, bạn sắp chết, trừ phi bạn chịu uống loại thuốc đắng này, bạn nghĩ sao? Nhất định bạn sẽ thưa: *“Tôi sẵn sàng uống bất cứ thuốc gì để cứu mạng sống tôi.”*

Cũng vậy, bạn đừng mơ-tưởng hảo-huyền hy-vọng vào một phép lạ. Trái lại, bạn hãy trốn thoát những dịp hiểm-nghèo, tránh xa bạn xấu, chống trả mạnh mẽ khi bị cám dỗ, và trông cậy vào ơn Chúa phù giúp. Bạn hãy năng xưng tội, hằng ngày đọc sách thiêng-liêng, làm việc kính Đức Mẹ, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho thêm sức mạnh kéo vấp ngã: *“Bạn hãy chết cho tội lỗi.”* (Gioan 8 : 21)

Hỡi người tội-lỗi đáng thương hại, bạn hòng hư mất đời đời; hãy mau mau thoát ra khỏi vực thẳm tội-lỗi, đặt hoàn toàn tin tưởng vào Chúa. Hãy run sợ vì đây có thể là lời mời gọi lần chót.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, sao con lại mãi khờ dại chọn con đường xuống hỏa ngục? Chúa chờ đợi con, để con thay đổi cuộc sống và phó-thác vào Chúa. Xin Chúa chỉ cho con

biết con phải làm gì, và con xin thi hành ngay. Lạy máu cực châu báu Chúa Giêsu, xin phù giúp con. Lạy Mẹ Maria, Đấng Bầu-cử cho các tội-nhân, xin đến cứu giúp con.

Lạy Chúa tốt lành vô cùng, con hối-hận vì đã phạm tội, phản nghịch với Chúa. Con xin yêu Chúa trên hết mọi sự. Xin Chúa thứ tha cho con. Lạy Chúa là ánh sáng và là sức mạnh của con, con đặt hy-vọng vào lòng từ-bi của Chúa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ của con, con phó dâng hồn xác con trong tay Mẹ. Xin Mẹ bầu-cử với Chúa để con đừng bao giờ phạm tội nữa.

CHƯƠNG XIII: NHỮNG LỪA DỐI MÀ MA QUỶ THƯỜNG ĐẶT VÀO TÂM TRÍ CÁC TỘI NHÂN

Bài gẫm 37: ĐỪNG TỰ LỪA DỐI MÌNH

I. Cứ phạm tội đi, ta sẽ xưng tội mai sau

Chúng ta hãy tưởng tượng một thanh-niên đã sa ngã phạm nhiều tội trọng, nhưng đã xưng tội và được lại ơn nghĩa với Chúa. Ma quỷ lại đến cám-dỗ, anh ta chống trả, nhưng lại do-dự vì những cám-dỗ của ma quỷ.

Này bạn, bạn hãy nói cho tôi biết, bạn sẽ làm gì? Bạn sẽ làm mất Ơn Thánh của Chúa quý hơn các ngọc ngà ở trần gian, mà bạn vừa được lại sao? Bạn sẽ tự tay viết chính bản án, đày bạn xuống biển lửa đời đời sao? Nhất định bạn sẽ khẳng-khái trả lời “không”. Bạn không bao giờ muốn kết án bạn, trái lại, bạn rất muốn được cứu-rỗi. Nhưng ma quỷ lại rí tai bạn: *“Nếu tôi phạm tội, tôi sẽ đi xưng tội ngay sau đó.”*

Hãy nhớ rằng, đó là bước lừa dối đầu tiên. Vì lúc phạm tội bạn đã đánh mất linh hồn bạn.

Bạn hãy nói cho tôi biết, nếu bạn giữ trong tay một đồ trang sức đáng giá cả trăm ngàn đô-la, bạn có đại dột quăng vào sông và tự nhủ rằng bạn sẽ hy-vọng tìm lại ngay sau đó? Hiện bạn đang giữ trong tay linh hồn bạn, quý giá hơn cả

ngọc ngà châu báu ở trần gian, vì đã được chuộc lại bằng máu cực châu báu của Chúa.

Bạn có tự ý ném hồn bạn vào biển lửa đời đời với hy-vọng sẽ tìm lại nhờ phép cáo-giải sao? Không tìm lại được thì sao? Vì muốn tìm lại cần phải có ơn Chúa để thống-hối thật tình. Nếu Chúa không đổ ơn xuống cho bạn nữa để thống-hối thì sao? Nếu giờ chết đến bất thành linh và bạn không đủ thì giờ xưng tội nữa thì sao?

Bạn nói rằng, bạn sẽ xưng tội vào tuần tới, nhưng ai đã hứa với bạn rằng chắc chắn bạn sẽ sống hết tuần tới? Bạn nói bạn sẽ xưng tội ngày mai? Thánh Au-gus-ti-nô đã nói: *“Thiên-Chúa không hứa với bạn để bạn sống đến ngày mai. Có thể Ngài cho bạn sống, cũng rất có thể không. Không thiếu gì người chiều tối lên giường ngủ và ngày mai lại còn lại cái xác không hồn. Cũng không thiếu người đã chết ngay sau khi phạm tội và vào biển lửa thiêu đốt đời đời.”*

Bạn ạ, trường hợp đó có thể xảy đến cho bạn, làm sao bạn sửa lại được cuộc sống khốn-cực muôn kiếp trong hỏa ngục? Biết bao người đã bị lừa dối với câu: *“Ngày mai tôi sẽ đi xưng tội”* và ma quỷ đã kéo họ xuống vực thẳm đời đời. Biết bao người đã lừa mình phạm tội với hy-vọng sẽ xưng tội ngày mai và đã hư mất, không bao giờ sửa lại được nữa.

II. Không đủ sức mạnh chống lại chước cám dỗ

Ma quỷ thường cho ta có ấn-tượng rằng, xác thịt ta quá nặng nề và cơn cám-dỗ quá mạnh, ta không đủ sức chống lại đâu. Thánh Phaolô đã nói với chúng ta: *“Thiên-Chúa là Đấng trung-tín. Ngài không để anh chị em phải cám-dỗ quá sức anh chị em, và còn giúp anh chị em chịu đựng và chống trả khi bị cám dỗ.”* (1Cô-rin-tô. 10 :13)

Cho tôi được hỏi bạn: Nếu ngay bây giờ bạn không tự tin mình có đủ sức mạnh chống trả, thì làm sao bạn hy-vọng sẽ chống trả nổi sau này? Thế rồi, ma quỷ sẽ tiếp tục cám-dỗ bạn phạm các tội-lỗi khác. Nếu bạn tiếp tục thua, thì địch thù ngày càng mạnh và bạn ngày càng yếu.

Nếu bạn tự cảm thấy hiện giờ bạn chưa thể dập tắt ngọn lửa tội-lỗi đó, làm sao bạn lại hy-vọng sẽ dập tắt được khi ngọn lửa đó càng lúc càng mạnh hơn? Hoặc bạn nói, Chúa sẽ giúp tôi, thì Chúa đang giúp bạn ngay bây giờ mà, sao bạn không lâm chiến với tinh thần dũng-cảm, tay nắm chắc khí-giới sắc bén là ơn phù-trợ của Chúa? Hay bạn hy-vọng Chúa sẽ tăng-cường trợ-lực cho bạn, khi bạn tăng thêm tội lỗi à? Nếu bạn không tự vận-dụng ý-chí và sức mạnh trước, sao cứ ỷ lại vào Chúa mà thôi?

Sao bạn lại nghi ngờ lòng trung-tín của Chúa khi Ngài phán: *“Hãy xin thì sẽ được”* (Mát-thêu 7:7)

Thiên-Chúa không bao giờ thất tín. Hãy chạy đến với Ngài, Ngài sẽ ban cho bạn đầy đủ sức mạnh để vượt thắng kẻ thù.

Công-đồng Tờ-ren-ti-nô đã dạy: *“Chúa không đòi hỏi ai làm những việc, mà họ không thể làm được. Nhưng Chúa khuyên bảo chúng ta hãy làm những gì có thể làm được, và xin Chúa phù-giúp những gì quá sức ta...”*

Nếu cảm thấy cơn thử thách quá lớn lao, chúng ta hãy vững tâm xin Chúa tăng thêm ơn trợ-giúp, Ngài nhất định sẽ cho chúng ta đủ sức mạnh vượt thắng quân thù.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, có phải vì Chúa quá tốt lành với con, để con bạc nghĩa với Chúa sao? Con chạy xa Chúa và Chúa hằng chạy theo con. Làm sao để ánh sáng Chúa chiếu

dôi trên con? Lạy Chúa, con hết lòng cảm tạ Chúa, và đời đời con phải cảm tạ Chúa trên thiên-đàng.

Chúa đã đổ máu cực châu-báu để cứu-chuộc con, Chúa hằng tha thứ cho con, nên con đặt tất cả niềm hy-vọng vào Chúa. Con thà chết trăm ngàn lần, chẳng thà làm mất lòng Chúa thêm nữa.

Con phản-bội Chúa quá lắm rồi, nay con xin dành cuộc đời còn lại của con để yêu mến Chúa. Chúa đã chết để cứu-chuộc con, Chúa lại kiên-nhẫn chờ đợi con, mặc cho những xúc-phạm của con đối với Chúa.

Lạy Chúa, con hết lòng ăn-năn; con muốn chết đi vì sầu-khổ tội-lỗi. Trước đây, con đã quay lưng lại với Chúa, nay bù lại, con xin yêu-mến Chúa hết lòng.

Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, vì công-nghiệp của Chúa Giêsu, xin đoái nhìn đến đứa tội-nhân này đang khát-khao yêu mến Chúa.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ bầu-cử với Con Mẹ, ban cho con những ơn cần thiết, để con đừng bao giờ xúc phạm đến Con Mẹ nữa.

Bài gẫm 38: ĐỪNG LỢI DỤNG LÒNG TỪ BI CỦA CHÚA ĐỂ SỐNG MIỆT MÀI TRONG TỘI LỖI.

I. Chúa rất mực từ bi và nhân hậu

Những kẻ tội-lỗi thường nói: “*Chúa rất mực từ-bi*”. Biết bao người tội-lỗi quá trông cậy vào lòng từ-bi của Chúa, cố chấp mãi trong đàng tội-lỗi, tưởng lầm rằng muốn ăn-năn tội bao giờ cũng được, nên đã hư mất đời đời.

Lòng từ-bi Chúa vô cùng. Đúng, không ai chối cãi được điều đó. Nhưng Chúa cũng công-bằng vô cùng. Chúa không thể không phạt những người phản nghịch với Ngài. Chúa từ-bi với ai? “*Ngài từ-bi với những ai kính-sợ Ngài. Ngài xót-thương những ai kính-sợ Ngài.*” (Thánh Vịnh 102:11-13)

Nhưng với những ai khinh-bĩ Ngài, Ngài phải thực hành công-ly đối với họ.

II. Những kẻ nhạo báng Chúa

Chúa tha thứ tội-lỗi cho những kẻ hối-lỗi ăn-năn, nhưng Chúa không thể tha thứ cho những ai cố-chấp nhất quyết sống trong tội. Thánh Augustinô nói rằng những ai phạm tội với ý-định sẽ thống-hối sau này, không phải là một người thống-hối, mà là kẻ chế-nhạo Thiên-Chúa. Thánh Phaolô đã nói: *“Anh chị em đừng lừa dối mình. Thiên-Chúa không dung-thứ kẻ nhạo-báng Chúa. Ai gieo giống nào thì gặt giống ấy.”* (Ga-la-ta 6:7)

Thật đúng là những kẻ nhạo-báng, khi họ nghĩ rằng cứ xúc-phạm Chúa đi, và muốn làm đẹp lòng Ngài, lúc nào, cách nào, tùy ý mình muốn, rồi bay thẳng về hưởng nhan thánh Ngài. Họ nghĩ rằng Chúa đã bao phen xót thương tôi. Ngài có phạt tôi đâu, nên tôi hy-vọng sau này Chúa sẽ xót thương tôi mãi mãi. Đó lại là những lời tự lừa-dối mình nữa.

Chúa xót thương tôi, Chúa luôn tỏ lòng thương xót tôi, nên Ngài không bao giờ trừng phạt tôi ư? Không, không đúng. Chúa chịu đựng tôi, nhưng không phải Ngài chịu đựng đến muôn đời.

Này bạn, bạn nhận thấy rằng bạn thường xúc phạm đến Chúa, và bạn chưa phải rơi xuống biển lửa đời đời, bạn hãy thưa: *“Quả ơn nghĩa Yavê không hết, lòng thương xót Người không cạn.”* (Ai-Ca 3:22)

Lạy Chúa, sự nhẫn-nại chờ đợi của Chúa không phải để con xúc-phạm Chúa thêm nữa, nhưng để con yêu Chúa và phụng-thờ Chúa nhiều hơn trước, vì Chúa đã quá nhân-hậu đối với con.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giêsu, Đấng Cứu-Chuộc và là Chúa con, xin nhận lấy đũa con phản-bội này dưới chân Chúa. Con xấu hổ khi ra trước toà Chúa. Bao phen con đã chế-nhạo Chúa, đã quay lưng lại với Chúa.

Con cảm ơn Chúa vì giờ phút này con chưa phải sa hỏa-ngục, mà con còn được cúi mình thờ lạy dưới chân Chúa. Xin Chúa chiếu ánh sáng trên con và gọi con vào tình yêu bao la của Chúa. Con không bao giờ dám phạm tội nữa.

Con vui mừng vì con đã được đối-xử trong tình thương hải-hà của Chúa. Xin Chúa tha thứ các lỗi-làm con đã phạm nhờ công-nghiệp của Chúa Giêsu.

Lạy Đấng tốt lành nhân-hậu, con yêu Chúa và con hy-vọng sẽ được yêu Chúa mãi mãi. Con sẽ không bao giờ lìa xa Chúa nữa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ Thiên-Chúa, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho con được ơn trọng, là đừng bao giờ lìa xa Chúa.

Bài gẫm 39: MUU CHƯỚC ĐỊCH THÙ

I. Tôi còn khá trẻ

Tôi còn trẻ, Chúa thương tuổi trẻ. Ít lâu nữa, tôi sẽ hiến-dâng cho Chúa. Bây giờ chúng ta nói tới ảo-tưởng thứ năm.

Thật sự bạn còn trẻ. Nhưng bạn không biết rằng Chúa đâu có đếm ngày tháng, mà Chúa lại đếm số tội mọi người đã phạm? Biết đâu một cụ già lại chỉ phạm bằng 1/10 số tội bạn đã phạm. Và chúng ta cũng không biết được Chúa ấn-định số tội được tha thứ cho từng người một nhiều ít khác nhau thế nào: *“Chúa nhân nãi chờ đợi cho đến khi họ phạm đủ số lượng tội-lỗi, Người mới phạt...”* (2/ Ma-ca-bê 6:14)

Khi họ đã phạm đủ số tội ấn-định cho từng người, Chúa bỏ rơi họ sống trong tội-lỗi, và phạt họ: *“Ta sắp làm gì cho vườn nho Ta? Ta sẽ cắt rào giậu đi, đập*

hông tường và để thành đồng cỏ.” (I-sai-a 5 : 5)

Nếu bạn có một thửa đất, bạn rào giậu hẳn hoi, trồng cây ăn quả, cày bừa vun xới trong nhiều năm, bỏ vào đó khá nhiều tiền. Nhưng ai-oán thay! Cây cối trong vườn không nảy sinh hoa trái tốt lành, bạn sẽ làm gì? Đương nhiên bạn phá hủy rào giậu đi và để thành vườn hoang.

Bạn hãy run lên, vì sợ rằng Chúa cũng đối xử với bạn như thế. Nếu bạn tiếp tục phạm tội; dần dần bạn không còn cảm thấy được tiếng lương-tâm cắn-rứt; bạn không còn nghĩ đến hồn thiêng, nghĩ đến cuộc sống đời đời sau này. Như thế, bạn đã mất hầu hết ánh sáng và không còn biết sợ hãi là gì nữa. Hãy nhìn xem, rào giậu đã cất đi và Chúa đã bỏ rơi bạn.

II. Cứ phạm tội, sau đó xưng tội và sẽ được cứu thoát

Chúng ta thử bàn đến ảo-tưởng sau cùng. Bạn nói: *“Thật sự, tôi phạm tội này, tôi mất nghĩa cùng Chúa và đáng phạt trong hỏa-ngục. Cũng có thể sau khi phạm tội, tôi sẽ xưng tội và tôi sẽ được cứu-thoát.”*

Lời bạn nói có thể đúng, và cũng có thể sai. Vì bạn không thể chối bỏ một sự thật khác: Sau nhiều hồng-ân Chúa tuôn xuống trên bạn, bạn có thể bị hư mất đời đời, nếu bạn đền đáp Ôn Chúa bằng cách xúc-phạm đến Chúa, như lời Thánh-Kinh: *“Ai gieo giống nào, sẽ gặt giống ấy. Ai gieo trong xác thịt, sẽ gặt lấy sự hư-nát bởi xác thịt. Ai gieo trong tinh thần, sẽ gặt được sự sống đời đời bởi tinh thần.”* (Ga-la-tat 6 :7-8) *“Ta đã kêu gọi mà các người đã từ chối...”* (Cách-ngôn 1: 24-26).

Bạn lại nói: Nhưng biết đâu được, sau cùng bạn được cứu-rỗi. Tôi lặp lại “biết đâu được...” Nhưng này bạn, việc cứu-rỗi đời đời của bạn lại đặt trên một chữ không chắc chắn chút nào, có phải là một việc điên-rồ không? Số phận đời đời, sung sướng hay khổ đau muôn kiếp, không bao giờ thay đổi được mà dám mạo-hiểm như thế, thật không khôn ngoan chút nào!

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Cứu Thế rất đáng mến yêu của con, con sấp mình dưới chân Chúa để cảm tạ Chúa đã không từ bỏ con, sau khi con đã phạm vô số tội-lỗi. Con cảm-nhận rằng Chúa muốn con được cứu-rỗi, và con cũng rất ước ao được cứu-rỗi để làm đẹp lòng Chúa.

Con ước ao được hát lên bài ca ngợi khen lòng từ-bi cao cả của Chúa. Con biết chắc rằng Chúa đã thứ-tha tội-lỗi cho con, vì con đã thống-hối ăn-năn.

Xin ban thêm cho con ngọn lửa yêu mến, để con yêu Chúa trên hết mọi sự, vì hiện giờ con còn yêu mến Chúa quá ít. Con muốn yêu Chúa nhiều hơn nữa. Lạy Chúa Giêsu, xin đoái nghe lời con khẩn-cầu, vì Chúa đã hứa sẽ nghe lời những ai kêu xin Chúa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ Thiên-Chúa, mọi người đều tin chắc rằng Mẹ không từ-bỏ lời các con cái Mẹ nguyện cầu. Con chạy đến cùng Chúa Giêsu, Con Mẹ, và đặt hoàn toàn tin-tưởng vào Chúa; xin Mẹ ký-thác con trong tay con Mẹ.

CHƯƠNG XIV: NGÀY PHÁN XÉT RIÊNG

“Mọi người chúng ta phải ra trước toà án Chúa Kitô, để ai nấy lãnh nhận phần thưởng hay hình phạt, tùy theo việc lành hay việc dữ mình đã làm, khi hồn còn ở trong thân xác.” (2/ Cô-rin-tô 5: 10)

Bài gẫm 40: NỘI VUI SỰ SỐNG CỦA NGƯỜI LÀNH VÀ CANH HÃI HÙNG CỦA KẺ DỮ

I. Trước toà án Chúa Giê-su

Chúng ta hãy xem xét một linh hồn khi ra trước toà Chúa để chịu phán xét: Bản cáo-trạng, việc luận-án và bản án.

Thoạt tiên, linh hồn đến trước toà Đấng thẩm phán: Các nhà thần-học đều đồng quan-điểm nhận rằng, cuộc phán xét riêng được diễn ra ngay chính nơi bệnh-nhân vừa tắt thở; cũng chính nơi đó linh hồn vừa ra khỏi xác, liền chịu phán xét: *“Anh em hãy sẵn sàng, vì chính vào giờ anh em không ngờ, Con Người sẽ đến.” (Luca 12,40).*

Thánh Au-gus-ti-nô nhấn mạnh: *“Đối với người lành, Chúa thật đáng mến yêu. Đối với kẻ dữ, Chúa thật đáng kinh sợ.”*

Kẻ dữ sẽ kinh sợ biết bao, khi phải nhìn vẻ mặt uy-nghiêm của Đấng Thẩm-phán chí công: *“Cơn thịnh-nộ của vua là sứ giả của sự chết, nhưng người khôn ngoan làm người lòng Ngài.”* (Cách-ngôn 16:14)

Thánh Bê-na-đô nói rằng kẻ dữ bị khiếp-sợ khi thấy mặt Đấng phán xét hơn là thấy hỏa-ngục. Một đứa trẻ có lỗi phải lo buồn khi phải ra trước mặt cha mẹ. Kẻ dữ lại phải đau khổ hơn biết bao, khi phải trình diện trước toà thẩm-phán Chúa Giêsu, mà suốt đời kẻ đó đã xúc-phạm: *“Họ nhìn xem người mà họ đã đâm.”* (Gioan 19: 37)

II. Nỗi khốn khổ cho kẻ dữ

Nhìn thấy Chúa Giêsu, những kẻ tội-lỗi bị dày xéo biết bao, khi nghĩ đến Chúa đã chịu chết để cứu-chuộc họ, mà họ luôn vong-ân bạc-nghĩa, bằng cách xúc-phạm đến Người. Chúa Giêsu, Đấng thẩm-phán, ngự đến mang theo những thương-tích xưa trong cuộc tử-nạn để cứu-chuộc thiên hạ. Những thương-tích đó an-ủi những người lành thánh và làm kinh-hoàng các tội-nhân.

Khi Ông Giu-se nói với các anh em: *“Đây tôi là Giu-se mà các anh đã bán.”*

Thánh-Kinh đã ghi lại: *“Các anh em quá sợ hãi nên im thim-thíp, không nói được lời nào.”* (Sáng-thế 45 :3)

Thử hỏi, những kẻ có tội sẽ trả lời Chúa làm sao, khi họ đã lợi-dụng lòng khoan-nhân của Chúa để sống bê-tha tội-lỗi suốt đời.

Euse-bi-ô E-mis-sơ-nô đã kêu lên: *“Hỏi còn mặt mũi nào để những kẻ dữ van-nài lòng từ-bi của Chúa, khi họ phải xét xử về tội khinh-bĩ lòng từ-bi của Người.”*

Thánh Au-gus-ti-nô thử hỏi họ: *“Họ phải làm gì đây? Chạy trốn ư? Trước mặt họ ngự đến vị thẩm-phán uy-nghiêm, dưới chân họ cửa hỏa-ngục mở sẵn, bên này là các tội-lỗi họ sẵn sàng tố-cáo họ, bên kia các quỷ dữ chực sẵn để thi hành bản án, thêm vào đó tiếng lương-tâm, dày-xéo họ. Họ chạy trốn vào đâu?”*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giêsu, con luôn kêu cầu danh Chúa. Danh Chúa an-ủi con, khuyến-khích con, nhắc con nhớ lại Chúa là Đấng Cứu-Chuộc con, vì Chúa đã chết để con được sống đời đời. Xin Chúa đoái nhìn đến đứa con đang sắp mình dưới chân Chúa ăn-năn khóc-lóc vì các tội đã phạm.

Con biết rằng con đáng phạt trong hỏa-ngục, mỗi lần con phạm một tội trọng. Con không đáng được thứ tha nữa, nhưng cậy về công-nghiệp của Chúa để con xin ơn tha-thứ. Xin Chúa thứ tha cho con trước khi Chúa đến phán-xét con. Các thương-tích của Chúa đáng làm con kinh sợ, nhưng bây giờ chúng lại cho con nguồn cậy-trông.

Lạy Đấng Cứu-Chuộc con, con dốc lòng chấp nhận mọi đau khổ và thà mất mọi sự ở trần gian hơn là mất ơn nghĩa Chúa. Con yêu Chúa hết lòng. *“Xin Chúa thương đến con theo lòng nhân-hậu của Chúa.”*

Lạy Mẹ Maria, Mẹ từ-bi, đấng bầu-cử cho các tội-nhân, xin giúp con để con hết sức chê ghét các tội-lỗi con đã phạm. Xin thứ tha cho con theo lòng thương yêu vô cùng của Chúa. Lạy Nữ-Vương và là Mẹ con, con yêu Chúa và đặt tất cả tin tưởng vào Mẹ.

Bài gẫm 41: TỘI NHÂN TRƯỚC TÒA PHÁN XÉT

Chúng ta hãy nhìn xem cuộc phán-xét: *“Pháp-đình an tọa và sách được mở ra.”*
(Đa-ni-en 7: 10)

Ở đó đặt hai sách: Một sách Phúc-âm và một sách lương-tâm. Sách Phúc-âm nói lên những điều bị-cáo phải làm và lương-tâm chứng-minh những gì bị-cáo đã làm.

Bàn cân Thiên Chúa không cân của-cải giàu có, chức-quyền, mà chỉ cân những việc bị-cáo đã làm, như Tiên-tri Daniel đã nói với vua Ban-ta-gia

(Bathassar): *“Ngài đã phải cân trên bàn cân và thấy thiếu hụt.”* (Đa-ni-en 5 : 27)

Lần lượt những người tố cáo ra trình bày. Trước tiên ma quỷ xuất hiện. Thánh Au-gus-ti-nô nói: *“Trước toà Thiên-Chúa, ma quỷ kể rành-mạch những gì chúng ta hứa mà không làm, những tội chúng ta phạm với chứng-cớ rành mạch và ngày giờ hẳn hoi. Chúng thưa với Chúa rằng tội-nhân đã tự ý bỏ Chúa, để trở thành nô-lệ của chúng. Vì vậy, tội nhân thuộc quyền chúng.”*

Theo Thánh O-ri-gen, các Thiên-Thần Bản-mệnh cũng đứng lên làm chứng những năm tháng mà Thiên-Thần đã giúp-đỡ, khuyến-khích, cảnh-cáo tội-nhân, nhưng tội-nhân giả điếc làm ngơ. *“Cả đám bạn bè đều phản-bội, và trở thành kẻ thù.”* (Ai-Ca 1: 2)

Vách tường cũng đứng lên tố-cáo tội-nhân. Lương-tâm hẳn cũng đứng lên tố-cáo hẳn: *“Chứng-cớ là họ có lương-tâm phán đoán.”* (Rô-ma 2:15).

Theo Thánh Bê-na-đô, chính các tội-lỗi hẳn cũng đứng lên tố-cáo: *“Chúng tôi là những hậu-quả xấu xa của hẳn và chúng tôi không bao giờ rời xa hẳn.”*

Chúa phán: *“Ta sẽ cầm đèn lục-soát Giê-ru-sa-lem. Ta sẽ hỏi tội những kẻ ngồi lì bên cạnh rượu của chúng.”* (Xô-phô-ni-a 1:12)

Thánh Cô-nê-li-ô ở La-pi-đơ giải thích chữ “Cầm đèn” tức là Chúa đặt tội-nhân trước gương các thánh, trước ánh sáng mà Người đã ban cho tội-nhân trong suốt cuộc đời, và những năm tháng mà Người khuyến-khích tội-nhân hãy bỏ đàng tội-lỗi và làm việc lành phúc đức: *“Vào thời Ta định, Ta sẽ phân-xử công-minh.”* (Tv 75 :3)

Chúa phán: *“Hãy ban cho nàng hoa quả của bàn tay nàng.”*(Cách-ngôn 31:31)
“Gieo giống nào thì gặt giống ấy.”

LỜI NGUYỆN CÂY TRÔNG

Lạy Chúa Giêsu, Chúa sẽ thưởng hay phạt con theo việc lành hay việc dữ con đã làm. Đã bao phen con đã tự tay viết bản án kết tội con. Bây giờ con xin trở lại với Chúa.

Con cảm ơn Chúa đã kiên-nhẫn chờ đợi con đến nay. Nếu ngay bây giờ con phải ra trước toà Chúa, để tính sổ cuộc đời con, số phận đời đời con sẽ ra sao?

Lạy Chúa, xin Chúa chờ đợi con một chút nữa thôi, để con kịp thống-hối lỗi-lầm của con. Con ăn-năn các tội đã phạm. Con xin yêu Chúa trên hết mọi sự. Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, xin thứ tha các tội-lỗi con đã phạm vì công nghiệp Chúa Giêsu.

Lạy Mẹ Maria, con đặt hoàn toàn tin tưởng vào Chúa. Xin Mẹ là Đấng bầu-cử ghé mắt thương con. Xin thương đến những nỗi thống-hối của con và thương xót con.

Bài gẫm 42: TỘI NHÂN TRƯỚC TOÀ PHÁN XÉT (tiếp theo)

I. Bản án khủng khiếp

Trong ngày phán-xét, những người lành đã sống theo gương Chúa hớn-hở vui mừng: *“Những kẻ được tuyển-lựa, thì Chúa cũng tiền-định cho họ được nên giống hình ảnh Con mình.”* (Rô-ma 8:29).

Thánh Gióp đã nói trong run sợ: *“Tôi sẽ làm gì khi Thiên-Chúa chỗi dậy xét-xử tôi? Và khi Người tra hỏi, tôi sẽ trả lời sao đây?”* (Gióp 31:14).

Bị một đày tớ gọi mình là thằng nói dối, Phi-lip-phê II đã nói với nó: *“Mày mà lường gạt Ta đến thế ư?”*

Quá xấu-hổ, tên đày tớ bất hạnh kia về nhà và chết trong sàu-khổ. Chỉ vì quả mắng nặng lời mà tên đày tớ kia sàu quá đến nỗi chết. Thế thì người tội-lỗi

sẽ phải trả lời trước toà xét xử làm sao với Chúa Giêsu, Đấng thẩm-phán chí công? Nó như một người nói trong Phúc-Âm đến dự tiệc cưới mà không mặc áo cưới, đành giữ câm lặng vì không biết trả lời làm sao: “*Nó yên lặng.*” (Mat- thêu 22 :12)

Chính các tội-lỗi nó khoá kín miệng nó lại: “*Người ngay lành sẽ được mừng vui, kẻ gian-ngoạ hết thầy phải câm miệng.*” (Thánh Vịnh 107 : 42).

Thánh Balisiô nói rằng tội-nhân bị cắn rứt, dày-xéo vì xấu-hổ nên đau khổ hơn là vì biển lửa thiêu đốt.

II. Sau khi chết là giờ công thẳng

Sau cùng với vẻ uy-nghiêm Đấng Thẩm-phán tuyên đọc bản án: “*Hỡi bọn bị chúc dữ, hãy xéo ra khỏi mắt Ta mà vào biển lửa đời đời.*”

Thánh Các-thu-ri-ăng kêu lên: “*Ôi, bản án đáng kinh-hãi là ngần nào!*”

Thánh An-xen nói mạnh hơn: “*Nghe đọc bản án, không phải chỉ run sợ, mà có thể chết được.*”

Thánh Ô-xê-bi-ô nói thêm: “*Nghe Đấng Thẩm-phán tuyên đọc bản án, nếu linh hồn không phải là bất tử thì có thể chết đi được.*”

Thánh Tô-ma Đệ Vin-la-nô-va nói: “*Còn chỗ nào để nguyện-cầu, còn đâu thân-nhân, bạn bè để chạy đến nhờ vãn nữa!*”

Cầu-cứu với Chúa ư? Họ đã khinh-khi Chúa lắm rồi. Chạy đến các Thánh, Đức Mẹ ư? Đâu phải là thời giờ cầu-cứu nữa!

Thánh Tô-ma Đệ Vin-la-nô-va kêu lên: “*Than ôi, có tội-nhân tự dối mình rằng bản án đó có ảnh hưởng gì với tôi. Ngày tận cùng biết bao giờ đến với tôi.*”

Nhưng “*Vận cùng đã đến, đã đến vận cùng, vận cùng đến xông-xộc trên người.*” (Ê-dê-ki-en 7: 6).

Lạy Chúa, con ước ao được Chúa xét-xử và phạt con khi con còn sống, vì bây giờ còn là thời giờ từ-bi, tha thứ, còn sau giờ chết là thời giờ công-thắng.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, nếu bây giờ con không làm đẹp lòng Chúa, thì con không còn thời giờ để làm việc đó nữa đâu. Nhưng con phải làm đẹp lòng Chúa bằng cách nào?

Phải chăng để con khinh-chê Chúa bằng những thú vui thấp hèn và đáng gớm-ghét sao? Con đã đáp lại tình yêu bao la của Chúa bằng những hành động vong ân. Còn thú vui nào mà loài thụ tạo thấp hèn như con không lăn mình vào để làm cực lòng Chúa?

Lạy Chúa, con cảm ơn Chúa đã tỏ lòng từ-bi với con, để làm nguôi cơn giận Chúa và làm Chúa hài lòng. Con chỉ biết dâng lên Chúa Máu cực châu báu và cuộc tử-nạn của con Chúa, và con xin thống-hối ăn-năn.

Lạy Chúa, con hết lòng ăn-năn những tội-lỗi con đã xúc-phạm đến Chúa. Bây giờ xin Chúa xét-xử con đi. Con yêu Chúa trên hết mọi sự.

Con thà chết chẳng thà phạm tội nữa. Con vui lòng chấp nhận những hình phạt con đang chịu, để xin Chúa ấ-ủ con trong tình yêu Chúa cho đến chết. Đó là điều con mong ước nhất trần gian.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ con, con cảm ơn Mẹ đã giúp con đến hơi thở cuối cùng.

CHƯƠNG XV: CUỘC PHÁN XÉT CHUNG

Bài gẫm 43: NGƯỜI LÀNH KẼ DỮ TRONG NGÀY THẾ MẠT

I. Ngày tận thế

Ở thế trần, thật không còn ai bị xúc-phạm hơn Chúa Giê-su. Chúng ta còn kính nể một người thường dân hơn Chúa, vì nếu chúng ta sỉ-nhục họ, chúng ta còn sợ rằng, khi họ không còn chịu đựng được nữa, họ sẽ báo thù ta. Nhưng đối với Chúa, chúng ta tha hồ xúc-phạm đến Người: *“Họ kể Thiên-Chúa Toàn-Năng như Ngài không thể làm được tí gì cả.”* (Gióp 22:17).

Đấng Cứu-Thế đã định một ngày, gọi là ngày Phán xét Chung (thường gọi là ngày của Thiên-Chúa) để Ngài tỏ cho thiên hạ biết Ngài chính là Đấng đầy uy-quyền, cao trọng, phép-tác: *“Chúa tỏ cho mọi loài biết khi Ngài xét xử.”* (Thánh Vịnh 9:17)

Ngày tận thế chấm dứt mọi chức quyền, giàu-sang, phú-quý và mọi thú vui giả trá trần thế. Khi mọi người đã chết, kèn hiệu nổi lên và mọi người sống lại: *“Trong nháy mắt, tiếng kèn cuối cùng nổi dậy, các kẻ chết sẽ sống lại không hư nát.”* (1/ Cô-rin-tô 15:52)

II. Nỗi vui mừng của kẻ lành và cảnh khốn cực cho kẻ dữ

Sau tiếng kèn hiệu, các linh hồn người lành hân-hoan xuống kết-hợp với thể xác sáng láng của mình, vì cả hồn lẫn xác đã cố gắng làm tội thờ phượng Chúa suốt cả cuộc sống nơi trần gian. Trái lại, hồn kẻ dữ cũng ra khỏi chốn địa-hình, kết-hợp với thân xác đen đui của mình, vì chúng đã cùng phản nghịch với Chúa bao năm ở dương thế.

Cùng sống lại, nhưng giữa hồn xác người lành và hồn xác kẻ dữ khác nhau một trời một vực! Hồn xác người lành sáng-láng, tốt lành như mặt trời rạng đông: *“Kẻ công-chính sẽ sáng chói như mặt trời trong Nước của Cha họ.”* (Mat-thêu 13: 43)

Hạnh-phúc cho những ai biết hãm dẹp chẳng những các thú vui tội-lỗi của xác thịt, mà cả đến những thú vui chóng qua ở trần gian như các Thánh xưa đã làm. Thánh Phêrô Đệ Alcantara đã nói với Thánh Têrêxa: *“Ôi, cuộc đên-tội hạnh-phúc biết bao, vì nó tạo cho ta quá nhiều vinh-quang!”*

Bên cạnh đó, hồn xác các kẻ dữ sống lại đen-đui, xấu-xa, gớm-ghiếc, vì cả hồn lẫn xác kẻ dữ đã cùng nhau phản lại Thiên-Chúa, Đấng đã bao phen tỏ lòng từ-bi đối với họ.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giê-su, Đấng Cứu-Chuộc con, Chúa sẽ là Đấng phán-xét con sau này. Xin Chúa thứ tha cho con trước khi ngày phán xét đến. *“Xin Chúa đừng ngoảnh mặt lánh xa con.”*

Hiện giờ Chúa là Người Cha nhân lành của con. Xin cha đoái nhận đứa con tội-lỗi này, đang sắp mình ăn-năn dưới chân Chúa. Lạy Chúa, xin Chúa nhớ lại Máu Chúa đã đổ ra vì thương yêu con.

Lạy Chúa Giê-su, con muốn được người Cha yêu quý của con phán-xét con, như lời Thánh Tô-ma Đệ Vi-la-nô-va đã nói: *“Tôi ước ao được cha tôi phán xét, vì*

Người đã chết cho tôi được sống, để tôi khỏi đoán-phạt, vì Người đã chịu đoán-phạt trên thánh-giá thay cho tôi.”

Thánh Phaolô cũng không nói khác hơn: *“Ai còn lên án họ? Đức Kitô đã chết vì chúng ta.” (Rô-ma 8:34)*

Lạy Cha, con yêu Cha. Từ nay về sau, con không bao giờ con dám rời xa Cha. Xin Cha quên đi các tội-lỗi con đã phạm, và ban cho con một tình yêu nóng cháy, để con luôn ca-rao lòng nhân-hậu của Cha. Để đền lại những lần con lỗi phạm đến Cha, con quyết yêu Cha nhiều hơn.

Xin Cha giúp con, vì không có ơn Cha giúp, con không làm được gì. Xin Cha giúp con bền-chí đến cùng, để ngày sau hết con ở trong số những người yêu Cha.

Lạy Mẹ Maria, là Nữ-Vương và là Đấng Bầu-chữa con, xin Mẹ giúp con ngay bây giờ, kéo con hư mất đời đời. Mẹ luôn bầu-cử cho mọi người, xin Mẹ bầu-cử cho con, để con được hân-hạnh làm tôi tớ Mẹ.

Bài gẫm 44: TRƯỚC TOÀ PHÁN XÉT

I. Tách kẻ dữ ra khỏi người lành

Khi mọi người đã sống lại, Thiên-Thần bảo họ tụ họp tại cánh đồng Gio-Gia-Phát để được phán-xét: *“Đoàn đoàn, lũ lũ kéo đến trong cánh đồng án phạt: Vì ngày của Chúa đã gần kề.” (Giô-en 4:14)*

Khi họ đã tề tựu đông đủ: *“Ngày tận thế, các Thiên-Thần sẽ đến tách biệt kẻ dữ ra khỏi người lành.” (Mat-thêu 13-49).*

Người lành đứng bên phải và kẻ dữ đứng bên trái. Đau đớn thay cho những ai tự tách mình hoặc bị vạ tuyệt-thông ra khỏi Giáo-Hội Chúa! Sầu-khổ biết mấy cho những ai không được đứng trong hàng ngũ các Thánh! Bị tách ra khỏi

những người lành thánh, các kẻ dữ tự cảm thấy bị bỏ rơi, nên đau-khổ biết bao! Thánh Chrysôtôm nói thêm: *“Chỉ một nỗi đau-khổ đó, cũng đủ cho họ đau đớn như trong hỏa-ngục rồi!”*

Con lia cha, chồng lia vợ, chủ nhà lia đầy tớ: *“Một người được đem đi, một người bị bỏ lại.”* (Mat-thêu 24: 40).

Này bạn, bạn muốn đứng trong hàng ngũ nào? Nếu bạn muốn đứng về bên phải Chúa, bạn hãy bỏ ngay con đường tội-lỗi vì nó dẫn bạn về bên tả.

II. Công, tội được tỏ rõ

Ở trần thế, thường những người giàu có, những người quyền-thế kể là có phúc, còn những người lành thánh thường sống khiêm-tốn, nghèo-nàn, bị bỏ rơi. Hỡi những người yêu Chúa, đừng buồn-sầu vì bị khinh-chê, bị quên lãng ở trần gian: *“Quả thật, quả thật, Thầy bảo chúng con: Chúng con sẽ than-van khóc-lóc, còn thế gian sẽ vui mừng. Chúng con sẽ buồn-phiền, song sự buồn-phiền của chúng con sẽ trở nên vui mừng.”* (Gio-an 16: 20)

Các con sẽ thật sự trở nên sang-trọng giàu-có, vì chúng con sẽ được vinh-dự ở trong triều-đình Thiên-quốc.

Thánh Phêrô Alcantara bị đối xử như người bội-giáo, Thánh Gioan Thiên-Chúa bị xem như thằng điên, Thánh Phêrô Celestine chết trong tù ngục, bây giờ đã trở nên cao-trọng dường nào! Biết bao thánh tử-đạo đã bị cực-hình dã-man, nay được vinh-hiến nơi toà cao sang: *“Chúa sẽ đưa ra ánh sáng tất cả những gì là mờ-ám, đen-tối, sẽ tỏ ra những ý định thầm kín của các tâm hồn; Lúc đó, ai nấy sẽ được khen thưởng đúng với công phúc của mình.”* (1/ Cô-rin-tô 4: 5)

Còn Hêrôđê, Xêrô và bao người đã lạm dụng quyền-hành, làm mưa làm gió ở trần gian, nay ở đâu? Hỡi những người độc-dữ, thời kỳ tung hoành ở trần gian đã qua rồi, nay phải trả lễ trước mặt Chúa.

Riêng những người được đứng bên hữu, còn hạnh-phúc nào lớn hơn: *“Chúng ta sẽ được họp với họ và được đưa qua các tầng mây, đến gặp Chúa trong không trung. Chúng ta sẽ được phúc ở với Chúa mãi mãi.”* (1 Thê-xa-lô-ni 4:17).

Còn lại những kẻ dữ, họ như những con vật bị điệu đến lò sát sinh, đứng sững bên tả Chúa để nghe đọc bản án chung đoán phạt những kẻ thù nghịch với Chúa.

II. Quang cảnh ngày phán xét

Lúc đó, theo Thánh Thôma, cửa trời mở ra, các Thiên- Thần đem đến các dấu- hiệu cuộc tử-nạn Chúa Giêsu: Khi Chúa đến phán xét, Cờ Thánh-giá và các dấu- hiệu về cuộc tử-nạn của Chúa được trưng bày: *“Lúc ấy, biểu-hiện của Con Người xuất hiện trời; mọi dân tộc sẽ than khóc và xem thấy Con Người, đầy uy-quyền và vinh-quang, ngự trên đám mây mà xuống.”* (Mat-thêu 24: 30).

Thánh Cor-nê-li-ô ở La-pi-đờ nói: *“Vừa thấy Thánh-giá các tội-nhân đau khổ biết bao, vì suốt đời họ không đếm xỉa gì đến cuộc Tử-nạn của Chúa Giêsu để cứu vớt họ!”*

Thánh Cờ-ry-sô-tôm nói thêm: *“Các dấu đanh, các vết thương và thánh-giá Chúa sẽ kêu lên phản đối các tội-nhân.”*

Còn: *“Các người lành thì sáng chói, họ sẽ xét xử và cầm quyền trên các dân tộc.”* (Khôn-ngoan 3:7-8).

Đức Mẹ, Nữ-Vương các Thánh và các Thiên- Thần cũng đến dự. Sau cùng Đấng Thẩm-phán Đòi-Đòi sẽ đến ngự trên ngai vinh-quang sáng chói. Thoạt nhìn thấy Chúa Giêsu sáng chói, người lành hớn-hở reo lên, còn kẻ dữ lại bị dày-xéo khổ-não hơn cả hỏa-ngục.

Thánh Giê-rômê nói: *“Đối với kẻ dữ, đau khổ trong hỏa-ngục còn dễ chịu hơn là phải hiện diện trước mặt Chúa.”*

Thánh Tê-rê-xa nài xin: *“Lạy Chúa Giêsu, xin giáng xuống trên con mọi khổ đau, nhưng đừng để con thấy cơn thịnh-nộ của Chúa trong ngày đó.”*

Vừa nhìn thấy vẻ oai-nghiêm của Chúa, kẻ dữ đã kêu lên: *“Chớ gì các núi non, các mỏn đá đổ ập xuống trên chúng tôi, để chúng tôi đừng thấy mặt Chúa.”* (Apoc. 6,16).

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Đấng cứu-chuộc con, Lạy Con Chiên Thiên-Chúa, Chúa xuống trần gian không phải để đoán phạt, mà để tha thứ. Xin Chúa thứ tha cho con trước khi Chúa đến xét xử con.

Nếu con bị hư đi đời đời, thì khi nhìn thấy Con Chiên Thiên-Chúa, con sẽ sầu-khổ hơn cả cảnh sầu-khổ trong hỏa-ngục. Xin Chúa lấy tay nhân-tử kéo con ra khỏi vực thẳm, con hòng sa xuống vì tội-lỗi con đã phạm.

Lạy Chúa tốt lành vô biên, con thống-hối ăn-năn các tội-lỗi xấu xa con đã phạm. Lạy Đấng phán xét con, con xin yêu Chúa hết lòng. Nhờ công-nghiệp của Chúa, xin đổ hồng-ân xuống trên con, để con được thay đổi từ tên tội-nhân thành vị thánh, như Chúa đã hứa: *“Hãy kêu lên Ta và Ta sẽ nhận lời người.”* (Giê-rê-mi-a 53 : 3).

Con không xin Chúa của-cải trần thế. Con chỉ xin Chúa mưa hồng-ân trên con, ban cho con tàn lửa mến yêu. Lạy Đấng thẩm-phán con, con là một tội-nhân, nhưng đứa tội-nhân này yêu Chúa trên hết mọi sự. Xin Chúa thương con.

Lạy Mẹ Maria, giờ này còn là giờ thương xót, xin mau mau đến cứu giúp con. Xin đừng bỏ rơi con; con không bao giờ dám phản-bội với Chúa nữa.

Bài gẫm 45: KẾT THÚC CUỘC PHÁN XÉT CHUNG

I. Trước pháp đình

Hãy nhìn xem cuộc phán xét bắt đầu: *“Pháp-đình an-toạ và sổ sách được mở ra.”*
(Đa-ni-en 7:10)

Ma-quỷ, lương-tâm là những nhân-chứng sẵn sàng thưa trước toà. Đối với kẻ dữ, Chúa đưa ra ánh sáng các hành-động trong bóng tối: *“Ta sẽ cho các nước thấy cái nhục-khổ của người.”* (Na-hum 3:5).

Đối với người lành: *“Phúc cho ai tội phạm đã được tha, làm-lỗi được khỏa lấp.”*
(Thánh Vịnh 31:1)

Theo Thánh Tô-ma: Trong vườn Giết-sê-ma-ny, khi Chúa phán *“Ta đây”*, các quân dữ ngã lăn xuống đất. Nay chính Đấng Thẩm-phán nói với các tội-nhân: *“Hãy nhìn xem, chính Ta đã bao phen bị các người phản nghịch”*, thử hỏi các tội-nhân kinh sợ ngần nào?

II. Số phận đời đời của người lành, kẻ dữ

Với con mắt hiền-từ của người cha thân yêu, Chúa Giê-su ngoảnh mặt về phía những người lành và phán: *“Hỡi các con ta, những người được Cha ta chúc phúc, hãy đến mà nhận lấy nước Thiên-đàng đã sẵn sẵn cho các con từ lúc tạo thành trời đất.”*
(Mat-thêu 25 : 34)

Trong nước trời không còn đau-khổ sầu-muộn, không còn nước mắt khóc than, nói chung không còn gì là đau khổ nữa, trái lại được sung-sướng viên-mãn, được ánh sáng chan hoà, được vui hưởng không phải một vài ngày, một ít chục năm, mà đời đời vui sướng. Vì thế, khi nghe những lời dịu-dàng ngọt-ngào đó, các người lành vui mừng hân-hoan biết bao!

Với con mắt hiền-mẫu, Đức Mẹ cũng đến chúc phúc cho các con cái Mẹ đã chiến-thắng khải-hoàn, cùng với các con cái cất cao tiếng hát Alleluia, và dẫn đưa vào Thiên-đàng, để muôn đời mến yêu ca khen Chúa.

Nhìn về phía kẻ dữ, Chúa Giêsu phán với họ: *“Hỡi các kẻ khốn nạn! Hãy xéo đi khỏi mặt Ta, mà vào biển lửa đời đời đã sẵn sẵn cho ma quỷ và các thần dữ.”* (Mat-thêu 25 - 41)

Nghe những lời đó, các kẻ dữ kinh-sợ khủng-khiếp. *“Xéo đi khỏi mặt Ta”* tức là đời đời không còn được nghe, được hưởng dung nhan Chúa. *“Vào biển lửa đời đời”* tức là chịu trăm ngàn đau khổ, chịu thiêu đốt không phải một ít tháng, một ít chục năm, mà đời đời vô cùng tận.

Lập tức cửa mở ra, trước mặt họ là cả một vực sâu thăm, họ té nhào xuống và cửa đóng lại và muôn đời không bao giờ mở ra. Than ôi, tội-lỗi độc-dữ đáng gớm ghét dường nào, vì chúng đã kéo vô số người đến chốn đau-khổ khủng-khiếp vô tận.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa là Đấng Cứu-Chuộc con, nếu con chết hôm nay, bây giờ số phận đời đời của con sẽ ra sao?

Con đã phạm trăm ngàn tội-lỗi, nên con đáng phạt đời đời. Nhưng nay con xin thống-hối ăn-năn: Con thà chịu trăm ngàn đau khổ, chẳng thà phạm tội mất lòng Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Chúa chỉ phạt những kẻ cố-chấp sống trong tội-lỗi. Nay con xin sấp mình dưới chân Chúa, thú nhân các tội-lỗi con đã phạm: *“Hãy trở lại với Ta, Ta sẽ đoái nhìn đến các con.”* (Gia-ca-ri-a 1 : 3)

Lời Chúa làm phấn khởi lòng con, con xin trở lại với Chúa, xin Chúa ấp-ủ con vào lòng Chúa, đốt cháy ngọn lửa tình yêu nồng nàn trong con, để con luôn yêu mến Chúa và đừng bao giờ xa cách Chúa nữa: *“Con sẽ ca ngợi lòng từ-bi Chúa đến muôn ngàn đời.”*

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là nơi nương náu của các tội-nhân. Con xin phó dâng hồn xác con trong tay Mẹ, xin Mẹ đoái thương đưa con tội-lỗi đang than khóc các tội-lỗi đã phạm.

CHƯƠNG XVI: CÁC HÌNH KHỔ TRONG HOẢ NGỤC

“Các người tội-lỗi vào chốn khổ hình đời đời.”

Bài gẫm 46: NHỮNG ĐAU KHỔ CỦA TỘI NHÂN

Khi phạm tội, các tội-nhân phạm phải hai lỗi lầm: *“Vì dân Ta đã làm hai điều bất hảo: Chúng đã bỏ Ta, mạch nước hằng sống, và đào cho mình nhiều bể nước, nhưng các bể nước đó thủng đáy, không chứa được nước.”* (Giê-rê-mi-a 2 - 13)

Vì các tội-nhân bỏ Đấng Tạo-hoá và chạy theo tạo-vật thấp hèn, họ bị chính những tạo-vật dày xéo, bị lửa thiêu đốt và bị quỷ dữ hành hạ. Đó là những đau khổ về thể xác. Nhưng nó còn chịu một đau khổ tinh thần khôn-nạn gấp trăm lần, là bỏ mất Chúa, đáng tốt lành và đáng mến vô ngần.

Đức tin dạy cho chúng ta biết có hoả-ngục, nơi phạt ma quỷ cùng những người tội-lỗi. Họ đã dùng ngũ-quan để phạm tội, thì chính các ngũ-quan đó bị phạt vì tội đầu vạ đó: *“Người sai đến để trị tội chúng, ngộ hầu chúng biết rằng tội phạm ở đâu, hình phạt ở đó.”* (Khôn-ngoan 11 :16)

Mắt bị tối tăm: *“Đất tối-tăm bao phủ chết chóc.”* (Gióp 10 - 21)

Trong vực sâu hoả-ngục tối-tăm mù-mịt: *“Chúng không bao giờ thấy ánh sáng.”* (Thánh Vịnh 49 : 20)

Thánh Ba-li-si-ô giải thích: “Chúa đã cất sự sáng trong lửa đi, nên lửa chỉ thiêu đốt mà không có ánh sáng.”

Khứu giác bị dày xéo: “Xác chết của chúng quăng la-liệt, và từ thây ma mùi hôi-thối bốc lên. Núi non như rửa máu.” (I-sai-a 3 : 3) “Giáng xuống trên cả lũ chúng, kinh-hoàng khùng-khiếp; chúng đờ ra như đá.” (Xuất hành 15 : 16)

Các hình khổ kéo dài và mãi mãi không hề thay đổi.

Tai tội-nhân luôn bị tiếng hú rợn người: “Những tiếng hú kinh-khủng đập mạnh vào tai nó.” (Gióp 15 - 21)

Đau khổ biết bao cho một người buồn ngủ mà phải nghe tiếng rên liên-lỉ của bệnh nhân, tiếng chó sủa inh tai, tiếng trẻ con la hét.

Bụng tội-nhân luôn đói như gào và khát nước khô cổ, khát đến nỗi họ có ấn-tượng uống cả đại dương cũng không hết khát, thế mà không bao giờ được một hạt nước.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, thật bất hạnh cho con khi con phản nghịch với Chúa. Đã bao năm qua con đáng chịu phạt trong biển lửa đời đời, nhưng Chúa còn chờ đợi con thống-hối ăn-năn. Con xin sấp mình dưới chân Chúa ăn-năn tội-lỗi mình.

Những người trong hỏa-ngục ước mong có một giờ, một phút con hiện có, nhưng đâu còn nữa. Không lẽ con lại dùng thời giờ quý báu còn lại của con để xúc-phạm đến Chúa nữa hay sao? Không, ngàn lần không! Con xin yêu Chúa hết lòng.

Lạy Nữ-Vương và là Mẹ con, xin Mẹ bầu-cử với Chúa Giêsu, Con Mẹ, để con đừng phạm tội, mà phải sa xuống biển lửa đời đời.

Bài gẫm 47: BIỂN LỬA ĐỜI ĐỜI

Cái nguồn đau khổ nhất về thể xác kẻ dữ là biển lửa thiêu đốt. Chúa phán: *“Hỡi những kẻ bị chúc dữ, hãy xéo ra khỏi mặt Ta mà vào biển lửa đời đời.”* (Mat-thêu 25 : 41)

Ở trần gian, bị lửa đốt cháy là nguồn đau khổ rát-rao nhất, nhưng theo Thánh Augustinô: *“Sánh với lửa hoả-ngục thì lửa trần gian như lửa vơ.”*

Thánh Vin-xen-tê Fe-rơ nói thêm rằng so với lửa hỏa-ngục thì lửa trần gian còn quá lạnh. Ông Tertullian nói: *“Lửa trần gian được dựng nên để dùng, còn lửa hỏa-ngục lại để dùng vào phép công-thắng của Chúa.”* *“Ta đã nhen lửa, nó sẽ bùng cháy mãi mãi.”* (Giê-rê-mi-a 15,14)

Kẻ dữ nhào lộn trong một biển lửa, như cá trong nước. Không phải lửa chỉ cháy phía ngoài, nhưng cháy trong xương tuỷ kẻ dữ: *“Ngài đã biến chúng nên tựa lò thiêu.”* (Thánh vịnh 20 : 10)

Người ta không thể bước đi đầu trần dưới ánh nắng thiêu đốt mặt trời, hoặc đứng trong căn phòng đang cháy, hay sức nóng ngọn nến đốt vào ngón tay. Thế mà họ lại không sợ hỏa-ngục thiêu đốt sao? Lửa nóng tới độ như thế, nhưng lại không huỷ-hoại hồn xác kẻ dữ. *“Như nắng hạn và nóng bỏng thu hút nước của băng tuyết, cũng vậy hỏa-ngục thu hút kẻ phạm lỗi lầm.”* (Gióp 24 : 19)

Kẻ dữ bị dày vò vì nghĩ lại những thời giờ Chúa đã cho. Thay vì làm tội thờ-phượng Chúa để được cứu-rỗi, họ lại bỏ lãng phí. Họ nghĩ đến những hồng-ân Chúa cho, nhưng họ không làm sinh lợi. Họ bị dày vò hơn nữa, khi họ biết rằng đời đời không bao giờ họ sửa chữa được những lỗi-lầm đó.

Họ chỉ muốn được chết đi, được tiêu-tan đi, nhưng đâu được theo ý họ. Họ muốn vượt thoát các nỗi đau đớn khủng-khiếp đó và hưởng được chút bình an, nhưng luôn luôn họ bị cản xé và không bao giờ được hưởng chút an vui nào.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giêsu, máu Chúa đổ ra và cuộc tử-nạn của Chúa là nguồn hy-vọng của con. Lạy Chúa, đồ khốn-nạn như con thật đáng sa hỏa-ngục. Xin Chúa cứu giúp con, để con đừng làm hư các ơn lành Chúa đổ xuống trên con.

Xin Chúa cứu giúp con để con khỏi biển lửa hỏa-ngục, vì Chúa không bao giờ muốn con phải hư đi, nhưng Chúa muốn mọi người được cứu-rỗi.

Con đã kéo dài cuộc sống lạc xa Chúa, nhưng con cảm ơn Chúa, vì Chúa không bỏ rơi con. Con xin dâng hiến cuộc đời còn lại của con để làm tôi phụng-sự Chúa.

Lạy Mẹ là Mẹ Thiên-Chúa, xin Mẹ cầu cho con là kẻ có tội. Xin Mẹ giúp con đừng phạm tội nữa, vì tội-lỗi đưa con xuống biển lửa hỏa-ngục.

Bài gẫm 48: ĐỜI ĐỜI XA CÁCH CHÚA

Tất cả nỗi đau khổ ghi trên của kẻ dữ không thấm vào đâu nếu đem so sánh với nỗi khổ-cực không được hưởng dung nhan Chúa. Thánh Brunô nói: *“Bị xa cách Chúa đau khổ hơn tất cả trăm ngàn hình khổ trong hỏa-ngục hợp lại.”*

Thánh Au-gus-ti-nô nói thêm: *“Họ sẽ không cảm thấy đau khổ nữa, nếu họ được hưởng mặt Chúa, vì lúc đó hỏa-ngục hoá thành thiên-đàng.”*

Để chúng ta có một vài khái-niệm về hình khổ không được hưởng dung nhan Chúa, chúng ta thử ví dụ một người đánh mất một hạt ngọc trị giá một trăm cái vương-miền, người đó đau khổ thật nhiều. Nếu mất viên ngọc đáng giá hai trăm, nguồn đau-khổ tăng lên gấp hai và cứ thế giá-trị đồ vật đánh mất càng lớn, thì nguồn đau khổ càng nhiều. Họ mất gì đây? Họ mất Chúa là nguồn mạch mọi sự tốt lành vô cùng, nên họ đau khổ vô cùng như lời Thánh Thôma đã nói.

Đối với các Thánh, nguồn đau khổ độc nhất là mất Chúa, như lời Thánh Au-gus-ti-nô: *“Đây là sự đau khổ của người yêu, chứ không phải người khinh-bí.”*

Thánh I-nha-ti-ô Loy-ô-la nói: *“Lạy Chúa, con có thể chịu đựng tất cả mọi đau khổ, nhưng xin Chúa đừng để con lạc xa Chúa, vì đó là điều đau khổ quá sức con không chịu đựng nổi.”*

Tai hại thay! Đó lại không phải là nỗi đau khổ của những kẻ sống bê-tha tội-lỗi, họ đành sống hết ngày này qua năm khác không có Chúa. Đau khổ vì tội-lỗi, họ đành sống giữa cảnh đen tối mịt mù. Nhưng sau khi chết, họ sẽ khám phá ra kho tàng vô giá mà họ cố tình đánh mất.

Sau khi lia trần, linh hồn kẻ dữ liền hiểu rõ ràng họ được dựng nên để thờ phượng Chúa, như lời Thánh Antoniô: *“Vừa ra khỏi thể xác, linh hồn biết Chúa là Đấng tốt lành vô biên và hồn xác được dựng nên chỉ để thờ-phượng Chúa.”*

Linh hồn muốn đến hôn ảm Chúa, nhưng vì tràn đầy tội-lỗi, hồn đã lập tức trục-xuất khỏi Chúa: *“Chính tội-lỗi các người đã ngăn cách giữa các người và Thiên-Chúa các người.” (I-sai-a 59: 2)*

“Hỡi kẻ bị chúc dữ, hãy xéo đi khỏi mặt Ta.” Lệnh Chúa Giêsu truyền thẳng với họ đừng bao giờ thấy mặt Chúa nữa. *“Trăm ngàn hình khổ hỏa-ngục hơp lại cũng không kinh sợ bằng lời Chúa phán thẳng nhật đó.”*

Khi vua Đavít phạt tội hoàng-tử Absalon không bao giờ còn được ra trước mặt vua cha nữa, hoàng-tử đau khổ đến nỗi kêu lên: *“Xin thưa với cha tôi rằng: Hoặ cho tôi thấy mặt vua cha, hoặ giết quách tôi đi cho rồi.” (2/ Các vua 14 - 32)*

Một nhà quý-phái không giữ sự cung kính trong nhà thờ, liền bị vua Phi-lip-phê Đệ-Nhị quở trách: *“Đừng bao giờ ra trước mặt Trẫm nữa.”*

Về nhà, nhà quý-phái chết trong sầu khổ. Như thế, sau lời Chúa quở-trách không bao giờ được thấy mặt Chúa nữa, kẻ dữ sẽ sầu-khổ ngàn nào! *“Ta sẽ ngoảnh mặt đi khỏi chúng.” (Thứ luật 31:17)*

Chúa phán trong ngày sau hết: *“Các người không phải là dân Ta. Ta không phải là Chúa đối với các người nữa.” (Os. 1:9)*

Thật đau khổ cho những đứa con mất cha, vợ mất chồng! Đau khổ nhất cho

các linh hồn sa hoả-ngục là họ chẳng những không được hưởng mặt Chúa, mà cũng không yêu Chúa được nữa, vì họ trở thành thù nghịch với Chúa, nên họ mãi mãi sẽ thù ghét Chúa, trong lúc họ biết Chúa là đáng muôn đời đáng yêu mến.

Thù ghét Chúa, kể dữ thù ghét cả những công-trình tác-tạo của Chúa, các phép Bí-tích, cách riêng phép Rửa-tội và nhất là phép Thánh-Thể. Họ thù ghét luôn cả Thiên-thần, các Thánh, Thiên-thần Bản-Mệnh, Đức Mẹ, Chúa Ba Ngôi và các công cuộc cứu-chuộc của Ngôi Hai Thiên-Chúa.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa là Đấng tốt lành vô biên, đã bao phen con tự ý xa lìa Chúa! Con biết rằng tội-lỗi con làm mất lòng Chúa và con đánh mất các hồng-ân của Chúa.

Lạy Chúa, nếu con không thấy Chúa phải đóng danh trên Thánh-giá, chịu chết để chuộc tội cho con, thì con không còn can đảm xin ơn tha thứ. Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, xin đoái nhìn đến con, đưa con yêu dấu của Chúa, mà Chúa đã chết để cứu-chuộc con.

Xin Chúa đoái thương và thứ tha cho con. Đã bao năm qua, con đáng sa hỏa-ngục và do đó đời đời không bao giờ con hy-vọng yêu Chúa và được lại ơn lành của Chúa.

Lạy Chúa, con yêu Chúa, vì Chúa là nguồn sống của con, là kho tàng, là tình yêu, là tất cả của con. Xin Chúa đốt cháy trong con ngọn lửa tình yêu để đời đời con yêu Chúa.

Lạy Mẹ Maria, là Nữ-Vương, là nguồn hy-vọng và là Mẹ con. Nếu con phải sa hỏa-ngục thì đời đời không bao giờ con yêu Mẹ được nữa. Con đặt tin tưởng vào Mẹ, xin Mẹ bầu-cử với Con Mẹ cho con.

CHƯƠNG XVII: TÁNH CÁCH ĐỜI ĐỜI CỦA HỎA NGỤC

“Hãy xéo đi cho khuất mặt Ta mà vào biển lửa đời đời.” (Mat-thêu 25 : 41)

Bài găm 49: THÚ VUI ĐÊ HÈN CHÓNG QUA, CỰC HÌNH HỎA NGỤC BẤT DIỆT

Nếu hỏa-ngục không phải đời đời thì hỏa-ngục chưa phải là hỏa-ngục, vì hình khổ có thời hạn, thì chưa phải là hình khổ nặng nề nhất. Trái lại, càng lâu thì hình phạt càng nặng nề. Hỏa-ngục kéo dài bao lâu? Đời đời, vô cùng tận: *“Chúng bị dày vò ngày đêm không bao giờ cùng.” (Apoc. 20 : 10)*

Đức tin cho chúng ta biết hỏa-ngục tồn tại đời đời. Đó là một sự thật Chúa đã mạc-khải rất nhiều lần trong Thánh-Kinh: *“Hỡi bọn bị chúc dữ, hãy xéo ra khỏi mặt Ta mà vào biển lửa đời đời.” (Mat-thêu 25 : 41)* *“Chúng vào chốn cực hình muôn kiếp.” (2/ Thê-xa-lô-ni 1 : 9)* *“Mọi người phải muối bằng lửa.” (Ma-cô 9 : 48)*

Như muối ướp giữ các vật khỏi hư, lửa hỏa-ngục dày xéo kẻ dữ, như muối giữ sự sống. Thánh Bê-na-đô nói: *“Lửa đốt cháy, nhưng lại luôn luôn bảo-vệ.”*

Thật đại dột cho những ai vui chơi thoả thích được một ngày, để phải khoá chặt trong chốn tù dày những 20 hay 30 năm? Nếu hỏa-ngục chỉ tồn tại nhiều nhất là một năm, hay chỉ hai hay ba năm, thì cũng đại dột cho những ai hưởng vui thú đê hèn trong chốc lát để chịu thiêu đốt đến hai hay ba năm. Nhưng

Thánh-Kinh cho chúng ta biết kẻ dữ phải phạt không phải một trăm năm hay trăm ngàn năm, mà là đời đời chịu khổ cực trăm bề không bao giờ cùng.

Các Thánh xưa có lý để sợ hãi, run-rẩy mỗi khi sống nguy-hiểm đến phần rồi. Dù sống cuộc đời nhiệm-nhật, ăn chay, đánh tội, Tiên-tri I-sai-a cũng đã kêu lên: *“Bất hạnh cho tôi, vì tôi chưa được hoàn toàn tự-do để tránh khỏi cái nguy-hiểm đáng kinh-hãi nhất là bị sa hỏa-ngục.”*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, bao phen con đáng phạt trong hỏa-ngục, nhưng sau đó Chúa cứu con ra khỏi, con sẽ biết ơn Chúa ngàn nào! Và ngay sau khi ra khỏi hỏa-ngục, con sẽ sống đời sống đạo đức biết bao! Nhưng Chúa lại giữ gìn con khỏi sa xuống đó, con phải làm gì đây để đáp lại lòng nhân-hậu của Chúa?

Phải chăng con cứ xúc-phạm đến Chúa thêm, chọc giận Chúa, để con phải thiêu-đốt trong hỏa-ngục với những kẻ phản nghịch khác chăng? Lạy Đấng cứu-chuộc con, trong quá khứ, thay vì dùng thì giờ Chúa cho để thống-hối tội-lỗi con, con đã dùng thì giờ đó phản-bội Chúa.

Lạy Chúa, con cảm tạ lòng nhân lành vô biên của Chúa, đã nhân-nại chờ đợi con, Nếu lòng từ-bi của Chúa không vô biên, Chúa không thể chịu đựng quá lâu dài đến thế.

Con cảm tạ Chúa vì đã chiếu ánh sáng trên con, để con nhận-thức được đời sống khốn-nạn của con và con quyết chí từ nay sửa chữa lại những lỗi-làm xưa.

Lạy Chúa Giêsu, con xin hết lòng ăn-năn các tội-lỗi đã phạm. Xin Chúa đổ ơn lành xuống trên con. Bây giờ con sợ nhất là phạm thêm một tội trọng nữa, và Chúa từ bỏ con.

Lạy Chúa, xin Chúa luôn để trước mắt con niềm sợ hãi đó, để con quyết tâm chống lại mỗi khi bị ma quỷ cám-dỗ. Con yêu mến Chúa và không bao giờ con

dám lạc xa Chúa nữa.

Lạy Mẹ, xin Mẹ giúp con thắng lướt các chức cám-dỗ. Mẹ là nguồn cậy trông của con.

Bài gẫm 50: HỎA NGỤC TỒN TẠI MUÔN ĐỜI

I. Không còn lối thoát

Những ai đã vào hỏa-ngục sẽ đời đời không thể thoát khỏi. Ý nghĩ đó làm cho vua Đavít phải nói trong run sợ: *“Chớ để giòng nước ngập đầu tôi. Chớ để vực sâu không đáy chìm ngập tôi đi, và trên đầu tôi miệng giếng đóng ập lại.”* (Thánh Vịnh 69 :16)

Những kẻ bị đoán phạt, một khi bị lăn nhào xuống biển lửa hỏa-ngục, cửa đóng lại và không bao giờ mở ra cho họ nữa. Ô-xe-bi-ô E-mit-xờ-nô nói: *“Hỏa-ngục chỉ có một đường đi xuống và không có đường đi lên.”*

Khi còn sống ở trần gian, những kẻ tội-lỗi luôn hy-vọng gặp thuốc chữa; nhưng một khi đã chết với tội-lỗi rồi, tất cả nguồn hy-vọng của họ đều chấm dứt. Luôn luôn kẻ dữ thấy rõ ràng, trước mặt bản án phạt: *“Trong số những kẻ nằm ngủ trong lòng đất, kẻ này thức dậy được hằng sống, kẻ khác chuốc lấy ô-nhục, làm đồ góm-ghiếc đến muôn đời.”* (Đa-ni-en 12 ; 2)

Tertullian kêu lên: *“Họ chịu đựng thống-khổ mãi mãi không hề dứt.”*

Hình phạt được công bố: *“Tiếng sấm sét của Người rầm rộ! Chớp loè lên làm rạng cả dương gian, đất rung lên đòi cơn giã giũa.”* (Thánh Vịnh 77 : 19)

Chúng ta hãy kinh-sợ lời nguyên-rủa phát ra từ miệng Đấng Thẩm-phán chí công: *“Hỡi những kẻ bị chúc dữ, hãy xéo ra khỏi mặt Ta mà xuống biển lửa đời đời.”*

II. Tại sao hỏa ngục tồn tại muôn đời?

Hỏa-ngục còn nhẹ đối với một tội trọng, như lời Thánh Bec-na-đi-nô Xi-en-na: *“Mỗi một tội trọng là một lời nguyện-rửa vô cùng đối với Thiên-Chúa; và một lời nguyện-rửa vô cùng đòi hỏi một hình phạt vô cùng.”*

Hơn nữa, các sự đau khổ trong hỏa-ngục phải được tồn tại muôn đời.

Trước hết vì những kẻ dữ không bao giờ rửa sạch tội mình. Sống ở trần gian, kẻ tội-lỗi nhờ công-nghiệp Chúa Giêsu có thể xoá bỏ hết tội-lỗi sau khi thống-hối ăn-năn, nhưng một khi bị luận phạt trong hỏa-ngục, họ không còn được hưởng công-nghiệp của Chúa, nên họ không bao giờ còn làm đẹp lòng Chúa được nữa. Vì thế, tội-lỗi họ tồn-tại đời đời đòi phải có hình phạt đời đời: *“Không ai trong bọn họ có thể gỡ nạn, thế là xong cho đến đời đời.”* (Thánh Vịnh 49: 8-9)

Ben-lu-a-xen-sit kêu lên: *“Ở hỏa-ngục, tôi-nhân muôn đời phải phạt, không bao giờ được tha.”*

Thánh Au-gus-ti-nô nói: *“Ở đó, tội-nhân không thống-hối được nữa.”*

Thiên-Chúa hằng nghiêm-khắc đối với họ: *“Họ đời đời mang bản án của Giavê.”* (Ma-la-ki 1 : 4)

Dẫu Chúa muốn tha cho họ đi nữa cũng không tha được, vì họ luôn ở trong tình trạng phản nghịch với Ngài. Thánh Giê-rôm kêu lên: *“Họ luôn ước ao chớ gì được phản-nghịch với Chúa nhiều hơn.”*

Họ không bao giờ muốn sửa-chữa những lỗi-lầm: *“Nỗi sầu-khổ của tôi kéo dài liên-miên, và vết thương của tôi quá hiểm vô phương cứu chữa.”* (Giê-rê-mi-a 15 : 18)

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Đấng cứu-chuộc con, Chúa là Đấng đã chết để chuộc tội con; Chúa là Đấng đã yêu mến con vô vàn: Nếu bây giờ con ở trong hỏa-ngục, đời đời con thù ghét Chúa!

Lạy Chúa, con cảm tạ Chúa vì Chúa đã tỏ lòng từ-bi mà tha thứ các lỗi-lầm cho con, con xin yêu mến Chúa hết lòng. Con lo buồn vì đã phản nghịch cùng Chúa là Đấng tốt lành vô biên. Con mến Chúa hết lòng.

Lạy Chúa Giêsu, có người bạn nào như Chúa đã chịu đau khổ để con được sung sướng chưa? Con thà chết chẳng thà phạm tội mất lòng Chúa.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ che chở con dưới cánh tay Mẹ, để con đừng lạc xa Chúa, thù nghịch với Chúa và với Mẹ nhân lành.

Bài gẫm 51: ĐỜI ĐỜI HỎA NGỤC VẪN CÒN

I. Cảnh khổ bất diệt

Sống ở trần gian, những kẻ tội-lỗi sợ chết nhất, nhưng một khi đã trầm-luân trong hỏa-ngục, họ lại ước ao chết hơn ai cả: *“Chúng sẽ tìm sự chết, nhưng chúng không tìm được; Chúng ao ước chết, nhưng sự chết trốn chạy khỏi chúng.”* (Apoc. 9: 6)

Lấy hình ảnh đàn chiên ăn lá cỏ, để gốc lại, Thánh Bênadô giải thích rằng các hình khổ trong hỏa-ngục dày vò các tội-nhân sắp chết, nhưng vẫn để tội-nhân sống trong đau thương tột độ đến muôn đời ở dương thế. Những người phải chết trong đau-khổ ai cũng tỏ lòng thương xót họ. Trái lại, trong hỏa-ngục kẻ dữ bị hành-hạ hết sức từng giây phút, nhưng không một ai tỏ lòng thương họ.

Hoàng-đế Zê-nô bị giam trong ngục tối, hằng kêu lớn tiếng: *“Cứu tôi với, xin thương cứu-thoát tôi!”*

Nhưng không một ai nghe hoàng đế và ngài đã chết vì thất vọng. Thánh Cyriliô thành Alexandria nói rằng các tội-nhân cũng từ đáy hỏa-ngục hét to lên, nhưng không một ai xót thương và đến cứu-thoát họ.

Khi nào các hình khổ hỏa-ngục chấm dứt? Đời đời kiếp kiếp! Cha Xe-nhờ-ri ghi lại trong sách thiêng-liêng chuyện một thanh niên ở Rô-ma bị quỷ ám. Có

người hỏi quý phải chịu hành-hạ trong hỏa-ngục bao lâu, nó đập tay xuống ghế trả lời với giọng cảm tức tột độ: *"Đời đời!"*.

Các chủng-sinh Rôma hiện diện ở đó sợ hãi kinh-khủng đã ăn-năn tội chung và thay đổi hẳn cuộc sống vì hai chữ *"Đời đời"*.

II. Thà hình khổ hỏa ngục gấp trăm lần, nhưng có thời hạn

Hỏi một quý khác đã chịu cực hình trong hỏa-ngục thời gian bao lâu, nó trả lời: *"Nếu các ông bà hiểu được ý nghĩa hai chữ "đời đời", thì năm, mười ngàn năm cũng kể như một chốc lát."*

Thế-hệ này đến thế-hệ khác qua đi, hỏa-ngục cũng kể như mới bắt đầu. Các tội-nhân ước ao được Chúa giáng thêm nhiều hình khổ bao nhiêu cũng được, miễn là được chịu khổ trong một thời gian. Nhưng ai còn ấn định thời gian dài ngắn với họ. Tiếng kèn công-thắng của Chúa luôn gióng lên: *"Đời đời, kiếp kiếp, không bao giờ chấm dứt."*

Các kẻ dữ hỏi: *"Đây là giờ thứ mấy đêm tối này?" (I-sai-a 21 : 11)*

Khi nào hết đêm tối mù-mịt này? Khi nào tiếng hí inh-ỏi, ngọn lửa thiêu-đốt và các đau khổ chấm dứt? *"Không bao giờ, không bao giờ."*

Các khổ-cực quá đỗi này kéo dài trong bao lâu? *"Đời đời, Kiếp kiếp!"*

Lạy Chúa, xin Chúa ban ánh sáng cho những ai mù loà về mặt thiêng-liêng, để nhận chân được rằng họ không đủ can đảm chịu cảnh giá lạnh, chịu đựng sức nóng trong phòng nóng hổi, để họ không còn cố-chấp trong tội-lỗi, để phải gánh chịu biển lửa hỏa-ngục, chịu trăm ngàn khổ đau cực độ, bị Chúa và mọi người ruồng-bỏ đến muôn đời?

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Cha Nhân Lành, Cha không từ-bỏ những ai tìm kiếm Cha. (Thánh Vịnh 9:11).

Đã bao phen con quay lưng lại với Cha, và Cha không nỡ từ bỏ con. Nay con đang tìm kiếm Cha, xin Cha đừng bỏ con. Lạy Cha, con thống-hối ăn-năn vì đã lãng-phí bao hồng-ân Cha đổ xuống trên con.

Xin Chúa nhìn đến các thương-tích Con Chúa đã chịu, và tha thứ cho con. Lạy Đấng Cứu-Chuộc con, nhờ những nỗi đau đớn Chúa đã chịu, xin Chúa quên đi những vong ân bạc nghĩa của con và thương xót tha thứ cho con, để từ nay về sau con được sống trong tình yêu bao la của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, sao con không bùng cháy lửa tình yêu Chúa? Sao con đành lòng chấp-nhận biển lửa hỏa-ngục đời đời?

Lạy Chúa, Chúa đã chết để cứu con thoát biển lửa hỏa-ngục. Nếu con đã trầm-luân hỏa-ngục, con đã thù ghét với Chúa đời đời. Bây giờ con xin yêu Chúa hết lòng, yêu Chúa mãi mãi.

Lạy Đấng cứu-chuộc con, xin cứu con thoát cảnh xa lìa Chúa, và xin thực hiện nơi con những gì đẹp ý Ngài. Con chấp nhận mọi hình khổ, để con được yêu Chúa.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là chốn con ẩn-náu, biết bao phen con đã tự đày ải con xuống hỏa-ngục, nhưng Mẹ đã cứu con. Xin Mẹ tiếp tục giúp đỡ con, để con đừng bao giờ phạm tội nữa, vì tội là căn cứ làm cho con mất ơn nghĩa Chúa và phải phạt đời đời.

CHƯƠNG XVIII: LƯƠNG TÂM BỊ CẢN RÚT CỦA NHỮNG KẺ DỮ

“Đó là nơi sâu bọ không chết và lửa không tắt”. (Mac-cô 9:47)

Bài gặm 52: TẠI SAO KẺ DỮ BỊ LƯƠNG TÂM CẢN RÚT

Thánh Thôma nói rằng *“Sâu bọ không chết”* tức là sự cản rút lương-tâm, vì những kẻ dữ đời đời bị lương-tâm cản rút trong hỏa-ngục. Họ bị cản rút bằng nhiều cách, nhưng có ba cách ghê-sợ hơn cả:

1) Họ nghĩ đến những thú vui chóng qua, vật-dụng đê hèn, giả-trá làm họ mất linh hồn.

2) Họ biết rằng khi còn sống họ chỉ cần cố gắng hành-động một ít là được cứu-rỗi.

3) Họ buồn tiếc đã đánh mất nguồn mạch mọi hạnh-phúc.

Trước hết, những kẻ dữ nghĩ đến những thú vui quá thấp hèn làm họ sa hỏa-ngục. Thánh-kinh ghi lại, Êsau đã bán chức trưởng nam với bát cháo đậu. Sau khi ăn, anh đã buồn tiếc quá sức: *“Anh kêu thất thanh, thảm thiết quá đỗi.” (Khởi-nguyên 27: 34)*

Những kẻ dữ lại buồn tiếc hơn trăm ngàn lần, vì đã đổi những thú vui giả-trá chóng qua ở trần gian, và chẳng những đánh mất Thiên-đàng đời đời vui sướng,

mà còn chịu hình phạt hỏa ngục muôn kiếp.

Gio-na-than đã than khóc sướt mướt, khi biết mình bị vua cha là Xao-lê kết án tử-hình chỉ vì Gio-na-than đã ăn một ít mật ong. Những kẻ bị đoán phạt phải than khóc biết ngần nào khi nhớ lại những duyên-cớ làm họ phải phạt.

Đối với họ, bây giờ họ biết rõ cuộc sống ở trần gian chỉ là một giấc mộng, một khoảnh khắc thôi! Sống ở trần gian năm, bảy chục năm hay một trăm năm đi nữa có là bao, so với những kẻ hiện thấy mình trầm-luân trong hố sâu hỏa-ngục đời đời. Một trăm năm hay một triệu năm sánh với cảnh đời đời cũng như mới bắt đầu.

Thế thì sống thoả-mãn xác thịt năm bảy chục năm có nghĩa lý gì với cảnh lạc xa Chúa có sung-sướng gì đâu! Vui thỏa chốc lát, sau đó là cả một cảnh chán-chường, đổ vỡ, kéo theo tai vạ!

Đam-mê lạc thú trần gian là nguyên-cớ đưa đến tai-hoạ trầm-luân hỏa-ngục. Lạy Chúa sao con lại dại dột chạy theo thú vui đê-hèn chóng qua, để đời đời mất Chúa, Đấng tốt lành vô biên?

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, xin soi sáng cho con, để con hiểu rõ cảnh bất công con đã gây ra cho Chúa, và hình phạt đời đời con sẽ phải gánh chịu vì tội-lỗi con.

Lạy Chúa, con buồn rầu vì đã cả lòng phạm đến Chúa, nhưng sự buồn rầu này sẽ tạo cho con niềm an ủi. Nếu con đã sa hỏa-ngục, thì cảnh buồn rầu trong ấy chẳng ích lợi gì. nhưng cảnh đau buồn ănnăn hối cải giúp con thêm can đảm và hy-vọng vào ơn tha thứ của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu, Đấng Cứu-chuộc con, Chúa đã chịu trăm ngàn đau khổ, chết tất-tưởi trên cây thánh-giá để cứu con khỏi sa xuống hố trầm-luân hỏa-

ngục, xin Chúa thương xót đưa con tội-lỗi đang thống-hối ăn-năn. Đồng thời xin Chúa đốt cháy trong con ngọn lửa yêu mến, để đời đời con yêu mến Chúa.

Lạy Mẹ Maria, xin Mẹ đoái nhận đứa tội-tớ hèn mọn này và dẫn đưa tới Chúa Giêsu, Con Mẹ. Xin Mẹ cầu-bầu ơn tha thứ cho con, để con được ơn bền-đỗ đến giờ sau hết.

Bài gẫm 53: ĐAU KHỔ VÌ NHỮNG HÀNH ĐỘNG QUÁ THẤP HÈN

Thánh Tô-ma nói rằng, nguồn đau khổ chính của kẻ dữ, là thấy mình bị sa hỏa-ngục, vì những hành-động quá thấp hèn, đáng lẽ họ có thể được hưởng cảnh hoan-lạc trên thiên-đàng cách dễ dàng. Thứ đến, lương tâm họ cắn rứt, vì họ biết rằng họ đáng được cứu-rỗi, nếu họ chỉ cần cố gắng phần nào mà thôi.

Một linh hồn trong hỏa-ngục đã hiện ra với Thánh Humbert và thú nhận rằng: *“Nếu trước kia tôi không chạy theo chức-quyền danh-vọng trần gian, thì bây giờ tôi không phải hư mất đời đời. Nếu khi còn sống ở trần gian, tôi chịu đi xưng tội, đọc sách thiêng-liêng, biết phó dâng cho Chúa, cho Mẹ, tôi đã không sa ngã phạm tội. Trước kia đã bao phen tôi quyết-chí sửa mình lại, nhưng tôi lại thói chí không thi hành; có khi tôi thi hành một vài lần, nhưng sau đó lại biếng nhác bỏ đi, nên tôi phải trầm-luân như bây giờ.”*

Họ bị dày vò thêm khi nghĩ đến các gương lành của bạn bè, lời khuyên bảo của những thân nhân, những nén bạc Chúa cho để làm sinh lợi, nào là sức khỏe, tiền của, tài-năng, mà họ chẳng những không dùng để thờ-phượng Chúa, giúp ích cho anh chị em, trái lại đã dùng những tài năng đó phản nghịch với Chúa. Kẻ dữ thất vọng chán chường vì biết rằng giờ thứ tha đã qua, đời đời không bao giờ có nữa, nên họ kêu van trong thất vọng: *“Mùa gặt đã qua, mùa hè đã vãn, nhưng chúng tôi chẳng được cứu-thoá. (Giê-rê-mi-a 8 : 20)*

Họ tự than trách: *“Nếu chúng tôi đã dùng thì giờ để làm việc lành thay vì các việc tội lỗi thì chúng tôi đã trở thành các vị Thánh!”*

Bây giờ không còn gì nữa, ngoài những dày-vò, đau-khổ đời đời! Than ôi, những ý nghĩ đó dày-vò làm khốn các tội-nhân hơn là các hình khổ trong hỏa-ngục.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa Giêsu, sao Chúa lại chịu đựng con lâu đến thế? Con hằng quay lưng lại cho Chúa, nhưng Chúa vẫn không ngừng tìm kiếm con. Con hằng xúc-phạm đến Chúa và Chúa hằng tha thứ cho con!

Xin Chúa cho con cảm-nhận được phần nào nỗi lo buồn của Chúa trong vườn Giết vì tội lỗi con, Chúa lo buồn đến nỗi mồ hôi máu thoát ra!

Lạy Chúa, con thống-hối ăn-năn vì các tội-lỗi con đã phạm. Ôi các thú vui dê-hèn đáng nguyên-rủa biết bao, vì chúng là căn-nguyên làm mất hồng-ân của Chúa.

Lạy Chúa Giêsu đáng mến vô cùng, con thà chết trăm ngàn lần chẳng thà phạm một tội trọng. Trên thánh-giá Chúa đã yêu con vô vàn, nên đã dâng hiến mạng sống Chúa để cứu-chuộc con.

Xin Chúa chiếu ánh sáng Chúa trên con và ban cho con sức mạnh để con chống trả với các chước cám-dỗ.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là nguồn cậy trông của con, Mẹ rất quyền thế trước Tòa Chúa, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho con đức nhẫn-nại, và ban cho con các ơn lành, để con đừng bao giờ xa rời tình yêu của Chúa!

Bài gẫm 54: ĐAU KHỔ VÌ ĐÁNH MẤT NGUỒN SỰ LÀNH

Đau khổ nhất của các kẻ dữ là thấy mình làm mất những sự tốt lành vô biên. Thánh Gioan Chrysôtôm nói: Tự than trách, đã đánh mất thiên đàng, chốn an vui trần thế, các kẻ dữ còn đau khổ hơn các hình khổ hỏa-ngục.

Nữ hoàng Elizabeth nước Anh dám nói: *“Với 40 năm Thiên-Chúa cho tôi cai-trị nước Anh đã đủ cho tôi từ chối nước thiên-đàng.”*

Thật vô phúc cho bà, 40 năm qua đi thật nhanh, bà lìa khỏi trần thế, chắc hẳn bà phải nói thế khác. Bà phải phiền-muộn và thất vọng biết bao về ý nghĩ đó: 40 năm trên ngai trần thế với bao lo-lắng sợ-hãi, để đánh mất thiên đàng, nỗi vui sướng đời đời hay sao?

Các kẻ dữ phiền-muộn nhiều nhất vì biết rằng họ đã đời đời mất Chúa, nguồn mạch mọi sự lành, vì chính tội-lỗi họ đã phạm. Họ nhận-thức được rằng Thiên-Chúa đã dựng nên Thiên-đàng để cho họ vui hưởng và Chúa cho họ tự-do lựa chọn:

- Hoặc sống chan hoà, hạnh-phúc viên-mãn đời đời ở thiên-cung.
- Hoặc trầm-luân muôn kiếp chốn cực hình. Chọn bên nào được bên đó.

Kẻ dữ nhận thấy, trong hàng ngũ những người đang được hạnh phúc tràn trề, biết bao bạn bè với họ, xưa kia cũng sống trong những hoàn cảnh không khác gì họ, có khi còn gặp nhiều dịp phạm tội hơn họ, thế nhưng những người đó đã biết hãm dẹp các ham muốn trần gian, biết chỗi dậy mỗi lần vấp ngã phạm tội, biết sống phó thác cho Chúa, nên được cứu-rỗi. Phần họ, họ không dứt khoát bỏ đàng tội-lỗi, nên họ mang hậu-quả hết sức tai hại là trầm-luân đời đời, không bao giờ sửa chữa được.

Này ông bạn của tôi ơi, nếu trong thời gian qua, bạn cũng đã điên-rồ chọn con đường xuống hỏa-ngục vì những thú vui giả trá, nay bạn còn thì giờ, hãy mau sửa chữa đi. Đừng đại dột theo con đường củ khốn nạn nữa. Hãy run sợ vì cảnh tượng cực hình bạn đã chọn. Có thể những lời suy-gẫm đây là những lời sau cùng của Chúa mời gọi bạn trở lại với Chúa.

Ai biết được, nếu bạn không sửa đổi đời sống, có thể phạm thêm một tội trọng nữa thôi là Chúa bỏ rơi bạn. Bị Chúa bỏ rơi, không xuống ơn phù giúp bạn, thì bạn làm sao tránh được chốn cực hình muôn kiếp? Khi ma quỷ cám-dỗ bạn phạm thêm tội trọng nữa, hãy nhớ đến hỏa-ngục, hãy chạy đến với Chúa và Đức Mẹ: *“Hãy nghĩ đến ngày sau cùng đời bạn, bạn sẽ không bao giờ dám phạm tội.”* (Ecclus 7 : 40)

Mỗi khi nghĩ đến hình khổ hỏa-ngục, bạn hãy chạy đến với Thiên-Chúa, người Cha yêu dấu của bạn.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa uy-nghi phép tắc, đã bao phen con đánh mất Chúa vì vật chất đê hèn. Những lời vị Tiên-tri an ủi con: *“Hãy hiên-ngang nơi Danh Thánh Người, hãy hiên-ngang, hỡi những ai tìm kiếm Ya-vê”* (Thánh Vịnh 105 : 3)

Tìm kiếm Chúa, con không bao giờ phải thất vọng.

Lạy Chúa, bây giờ con tìm kiếm hồng-ân của Chúa. Con đành mất tất cả, ngay cả mạng sống con, còn hơn là mất ơn nghĩa với Chúa.

Lạy Đấng tác-tạo nên con, con yêu Chúa trên hết mọi sự ở thế trần, và vì yêu mến Chúa, con gớm-ghét các tội-lỗi đã phạm. Một khi được Chúa đoái nhận con trong tình yêu của Chúa, con đành bỏ tất cả mọi sự thế gian và chỉ yêu một mình Chúa mà thôi.

Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, vì công-nghiệp của Chúa Con, xin thứ tha tội-lỗi cho con và mưa hồng-ân xuống trên con.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là nơi ẩn-náu của các tội-nhân, xin Mẹ giúp con làm hoà với Chúa. Xin che chở con dưới tà áo Mẹ, để con đừng bao giờ lạc xa Chúa nữa.

CHƯƠNG XIX: ĐỨC NHÂN NẠI

“Ai bền-đỡ đến cùng sẽ được cứu-thoát.” (Mat-thêu 24: 13)

Bài gắm 55: NHÂN NẠI VÀ TRÔNG CẬY ƠN CHÚA

I. Chỉ được thưởng khi nào cuộc đời kết thúc

Thánh Giê-rôm nói: *“Nhiều người khởi-sự cuộc sống tốt lành, nhưng số ít bền-đỡ đến cùng.”*

Xao-lê, Giu-đa, Tec-tu-li-ăng đã bắt đầu cuộc sống tốt lành, nhưng lúc kết-thúc cuộc đời lại không mấy tốt đẹp, vì họ không nhân-nại theo đường ngay chính: *“Đời sống các tín-hữu không những phải tốt lành lúc đầu, nhưng điều chính yếu là phải kết-thúc tốt đẹp.”*

Phần thưởng chỉ ban vào cuối cuộc đời khi lìa trần. Theo Thánh Bônaventura *“ai bền-đỡ mới được trọng thưởng.”* Vì thế thánh Lôrensô Justinian gọi đức tính nhân-nại là *“Cửa vào Thiên-đàng.”*

Này bạn, bây giờ bạn lìa bỏ tội-lỗi, bạn chỉ mới được tha thứ. Thế thì khi nào bạn được trọng thưởng? Chỉ khi nào bạn bền-đỡ đến cùng: *“Ai bền-đỡ đến cùng sẽ được cứu-thoát.”*

Bạn bắt đầu cuộc sống tốt lành. Cảm ơn Chúa. Nhưng Thánh Bênađô đã tiên báo cho bạn biết rằng phần thưởng dù đã được hứa cho những ai bắt đầu cuộc

sống tốt lành, nhưng chỉ ban cho những ai bền-đỡ. Không phải chỉ chạy đua là được thưởng, nhưng “phải chạy cho đến khi đoạt giải” theo lời Thánh Phaolô.

Bạn đã và đang sống tốt lành, nhưng bạn hãy “*Lo việc linh-hồn một cách run sợ.*” *Phi-lip-phê 2,12*).

Vì sao? Vì “*Ai đã cầm cày, mà còn nhìn lại đằng sau, thì không xứng đáng lo việc Thiên-Chúa.*” (*Luca 9 : 62*)

Bây giờ bạn đang sống trong hồng-ân của Chúa, tránh xa tội-lỗi, năng chịu các phép Bí-tích, suy-gẫm hằng ngày. Bạn thật có phúc,nếu bạn tiếp tục cuộc sống như vậy cho đến khi Chúa Giêsu phán xét bạn: “*Phúc cho đầy tớ, khi chủ về, chủ thấy đầy tớ còn làm như vậy.*”(Mat-thêu 24:16)

II. Ôn Chúa giúp ta thắng cám dỗ

Đừng nghĩ rằng, một khi bạn phụng-sự Chúa, bạn không còn bị cám-dỗ hay ít khi bị quyến-rũ. Bạn hãy nghe Chúa Thánh-Thần phán: “*Này con, khi con đến phụng-sự Chúa, hãy chuẩn-bị để đối phó với các cơn cám-dỗ.*” (*Ecclus 2 : 1*)

Bạn nên hiểu rằng, bây giờ hơn lúc nào hết, bạn phải chuẩn-bị chiến-đấu, vì ba thù, ma-quỷ, thế-gian, xác thịt hằng bố-trí làm cho bạn mất đi những gì bạn đã chiếm được.

Đe-nit- Đờ Các-thu-xi- ăng nói: “*Ai càng can-đảm phụng-sự Chúa, càng bị địch-thù chống đối.*”

Thánh Luca cũng không nói khác hơn: “*Khi tà-thần ra khỏi người nào, thì nó tìm nơi khô cạn nghỉ ngơi. Không tìm được, nó nói tôi sẽ trở về nhà mà tôi đã bỏ đi. Trở về, nó thấy nhà ấy đã được quét tước sạch sẽ và trang hoàng đẹp đẽ. Nó liền đi tìm bầy quỷ khác, dữ hơn nó, rồi về ở cả đó. Như thế, số phận người này giờ đây khổ hơn trước nhiều.*” (*Luca 11: 24-26*).

Chúng ta hãy cẩn thận suy nghĩ về khí-giói mà chúng ta phải dùng để chống lại các địch thù, hầu giữ được ơn Chúa. Không gì khác hơn là lời cầu-nguyện. Thánh Phaolô đã ghi: *“Không phải chúng ta chiến-đấu với loài người có xác thịt, mà là chiến-đấu với các quyền hành, các năng-lực và các ác-thần trên không trung.”* (Ê-phê-sô 6 : 12)

Thánh nhân báo cho chúng ta biết rằng, chúng ta không đủ sức mạnh chống trả với các địch-thủ mạnh mẽ như thế, nên chúng ta phải xin Chúa thương giúp: *“Tôi làm được mọi sự, nhờ ở Đấng thêm sức cho tôi.”* (Phi-lip-phe 4 : 13)

Mỗi người chúng ta cũng nói được như Thánh Phaolô. Nhưng ơn Trợ giúp chỉ đến cho những ai biết nguyện-cầu: *“Hãy xin thì sẽ được.”*

Ai chỉ cậy sức riêng mình sẽ thua trận. Mỗi khi bị cám-dỗ, chúng ta hãy đặt hoàn toàn tin tưởng vào ơn Chúa và sự phù giúp của Mẹ nhân lành, cách riêng mỗi khi bị cám-dỗ về đức trong sạch. Vua Salômon đã nói: *“Nếu Thiên-Chúa không ban, tôi không có được đức khôn-ngoan, nên tôi đã cầu xin Ngài.”* (Khôn-ngoan 8 : 21)

Ai cầu xin với Chúa sẽ thắng trận, bằng không sẽ thua liếng-xiêng.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, xin Chúa đừng cất con ra khỏi mặt Chúa. Con biết chắc chắn rằng Chúa không bỏ con, nếu con không quên Chúa trước. Nhưng con lại e ngại cho tính yếu-đuối của con.

Lạy Đấng Cứu-chuộc con, xin Chúa xây dựng một nền hoà-bình trường-cửu giữa Chúa và con, đừng bao giờ để nó bị tan vỡ cho đến muôn đời.

Lạy Chúa, Chúa của hồn con, Chúa đã cứu con khỏi chết khốn nạn. Con đã hư đi, Chúa biết rõ điều đó.

Nhờ vào lòng nhân-lành của Chúa, con mới trở lại được như ngày nay và con hy-vọng luôn sống trong ơn nghĩa Chúa. Con yêu Chúa trên hết mọi sự. Con hy-vọng sống trong tình yêu của Chúa đến muôn đời.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là mẹ của đức Nhân-nại. Ơn đó Chúa giao vào tay Mẹ ban phát. Con xin Mẹ, và con hy-vọng sẽ được đức Nhân-nại qua tay Mẹ.

Bài gẫm 56: LÀM SAO ĐỂ GIỮ ĐƯỢC ĐỨC NHÂN NẠI ?

I. Chịu đựng sự chế nhạo vô lý

Bây giờ làm thế nào để chúng ta vượt thắng thế gian?

Ma quỷ là địch thù tệ hại, nhưng thế gian lại tệ hại hơn. Nếu ma quỷ không dùng thế gian và những người xấu xa tội-lỗi, chúng đã không dành được nhiều chiến-thắng như thế.

Chúa Cứu-Thế đã cảnh giác chúng ta: *“Hãy coi chừng người đời.” (Mat-thêu 10:17)*

Người đời thường xấu xa hơn cả ma quỷ, vì lời cầu nguyện xua đuổi được ma quỷ; nhưng các bạn xấu lại cám-dỗ ta phạm tội bằng những lời đường ngọt, những lời kích-thích. Để thúc đẩy một người phạm tội, nó cười vào mũi người đó, gọi người đó là người vô dụng, không dám ăn chơi gì cả. Khi không nói được gì thêm nữa, nó gọi người đó là giả hình nhân-đức. Để khỏi nghe thêm những lời tương tự, một ít linh hồn yếu đuối đã nghe theo những lời kích-thích đầy vẻ lừa dối đó, và phạm nhiều tội-lỗi.

Này bạn, chắc chắn là bạn muốn sống tốt lành, bạn hãy chịu-đựng những lời chế-nhạo vô lý như thế của những kẻ xấu nết. Họ khó chịu khi thấy đời sống tốt lành của những người nhân-đức. Vì sao? Vì đời sống tốt lành như những lời quở-

trách họ thường xuyên, và họ muốn vứt bỏ những lời quở-trách khó chịu đó. Nhưng, mặc cho thế gian nói gì thì nói, chúng ta hãy có một nhận-thức đứng đắn: *“Những ai muốn sống đạo đức trong Chúa Giêsu Kitô, sẽ phải chịu bắt bớ, khổ cực.”* (2/Ti-mô-tê 3: 12)

Cũng vậy, các Thánh đều phải bắt-bớ cách này hay cách khác. Ai thánh-thiện hơn Chúa Giêsu? Thế mà thế gian đã bắt bớ Ngài, và giết chết Ngài trên thập-tự giá.

II. Dại khôn, khôn dại

“Lưỡi không xương nhiều đường lắt-léo”, thường thường lý-luận trần gian trái với lý lẽ ngay chính của Chúa. Trần gian kể là khôn, Chúa Giêsu lại cho là dại: *“Sự khôn ngoan thế gian này là sự điên dại trước mặt Chúa.”* (1/Cô-rin-tô 3: 19)

Trái lại, thế gian cho là dại, Chúa lại cho là khôn: *“Tiếng nói của thập-giá đối với kẻ hư hỏng là điên dại. Còn đối với các người được cứu-rỗi tức là chúng ta, thập-giá là sức mạnh của Thiên-Chúa.”* (1/Cô-rin-tô 1: 18)

Chúng ta thật sự được an-ủi: *“Chúng nguyện-rửa, nhưng Người sẽ chúc lành. Những kẻ dấy lên hại tôi phải xấu-hổ, còn tôi-tớ Người sẽ được vui mừng.”* (Thánh Vịnh 109: 28)

Cứ để những người tội-lỗi nói gì thì nói, chúng ta cứ tiếp tục sống đẹp lòng Chúa.

Càng bị chống-đối, càng bị khinh-chê vì làm việc lành, chúng ta càng đẹp lòng Chúa và càng có công phúc. Khi những người xấu xa phỉ-báng chúng ta, chúng ta hãy dâng cho Chúa. Mặt khác, chúng ta hãy cảm tạ Chúa vì Ngài ban cho chúng ta ánh sáng để chúng ta can-đảm bước đi trong đường ngay chính. Chúng ta đừng hổ-thẹn khi phải tỏ ra mình là một tín-hữu, vì: *“Ai hổ thẹn vì Ta,*

thì Con Người cũng sẽ hổ thẹn vì kẻ ấy, khi Người đến trong vinh quang của chính mình.” (Luca 9:26)

III. Cửa hẹp đưa đến cõi sống

Muốn được cứu-rỗi, chúng ta phải chịu đau khổ. *“Cửa hẹp và đường hẹp dẫn đến sự sống, song ít người tìm được lối ấy.” (Mat-thêu 7:14) “Muốn vào Nước Trời phải cố gắng, và chỉ có những người hăn-hái mới chiếm được nước đó.” (Mat-thêu 11:12).*

Muốn tiến tới trong đường nhân-đức, chúng ta phải cố gắng nhiều nhất vào bước đầu, để diệt-trừ các tật xấu và tập các đức tính tốt. Một khi đã tập được thói quen tốt lành, việc giữ luật Chúa trở nên dễ dàng, dịu-ngọt.

Chúa đã phán với Thánh Bridget rằng những ai tập các nhân-đức phải can đảm và kiên-nhẫn, để lúc đầu bị gai châm đau đớn, nhưng dần dần các gai góc trở thành những đoá hoa hồng thơm ngát.

Bạn thân mến, Chúa Giêsu đang nói với bạn như Ngài đã nói xưa với người bất toại: *“Ông đã được lành mạnh rồi; đừng phạm tội nữa, e lại phải khốn-nạn hơn trước.” (Gioan 5:14).*

Thánh Bê-na-đô nói thêm: *“Ngã lần sau khốn-khổ hơn ngã lần đầu.”*

Khốn cho những ai bỏ đường công-chính của Chúa: *“Khốn cho những trẻ con ngỗ-nghịch.” (I-sai-a 30: 1)*

Họ phải trừng phạt, vì: *“Chúng về phe những kẻ chống lại ánh sáng. Chúng chẳng thấy đường đi và không theo nẻo ánh sáng.” (Gióp 24 : 13) “Nếu người công-chính quay lưng không theo đường công-chính và làm điều ngang trái... nó sống được sao? Tất cả những việc công-chính nó đã làm, sẽ không còn được nhớ đến,, nó sẽ phải chết.” (Ê-dê-ki-en 18 : 24)*

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Chúa, bao phen con đã đáng phải phạt, vì tội-lỗi con đã phạm! Con cảm tạ lòng từ-bi Chúa không nỡ bỏ rơi con trong cảnh tối-tăm về mặt thiêng-liêng, để con không còn được hưởng chút ánh sáng nào. Con đã xúc-phạm đến Chúa nặng nề biết bao!

Lạy Đấng Cứu-Chuộc con, con sẽ: *“Ca ngợi lòng từ-bi Chúa đến muôn đời.”*

Trong quãng đời con lại, con sẽ cao-rao lòng nhân-hậu Chúa và yêu mến Chúa. Con đã bội-bạc với Chúa, bây giờ con xin góm ghét những điều bội-bạc đó trên hết mọi sự. Xin Chúa giúp con để ngọn lửa yêu mến bùng cháy trong con.

Lạy Chúa, con yêu Chúa vì Chúa là Đấng muôn đời đáng mến yêu. Từ nay về sau, con chỉ yêu một mình Chúa mà thôi.

Lạy Chúa Cha hằng có đời đời, nhờ công-nghiệp Chúa Giêsu, xin Chúa cho con đức nhẫn-nại để con luôn sống trong hồng-ân và tình yêu của Chúa đến mãi đời.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là Trạng-sư, là nguồn hy-vọng, là chốn con ẩn-náu, xin Mẹ bầu-cử với Chúa cho con đức Nhẫn-nại đến cùng. Vì tình yêu của Mẹ đối với Chúa Giêsu, xin giúp con được những ơn con đang xin.

Bài gẫm 57: LÀM SAO GIỮ MÌNH SẠCH TỘI

I. Đừng chơi với lửa

Xác thịt ta, kẻ thù nguy-hiểm hơn cả, chúng ta chống trả bằng cách nào?

Trước tiên, bằng lời cầu-nguyện mà chúng ta đã nói ở các đoạn trên. Thứ đến, bằng cách tránh các dịp tội, mà chúng ta thử bàn đến hôm nay. Thánh Bernadinô Sienna nói: *“Những lời khuyên dạy quan trọng nhất của Chúa và cũng là nền móng đạo thánh Chúa, đó là những lời khuyên dạy bỏ các dịp tội.”*

Lần kia, một tên quỷ bị trục-xuất ra khỏi một người bị quỷ ám, đã thú nhận rằng, tất cả các bài giảng mà nó ghét nhất là những bài nói về việc từ bỏ các dịp tội. Ma quỷ reo cười thích thú đối với những tội-nhân chỉ thề-hứa, chỉ quyết-tâm mà không bỏ các dịp hiểm nghèo phạm tội.

Các dịp tội, cách riêng các dịp tội về xác thịt, như tấm bảng che phủ lên mặt, làm cho ta không còn nhìn thấy chẳng những các quyết-tâm, mà cả ánh sáng đã thấu nhận được, cũng như các chân-lý đời đời. Tóm lại, chúng làm cho ta quên hết tất cả tối-tăm bao phủ.

Nguyên-cớ sa ngã xưa kia của tổ-tông chúng ta cũng vì không tránh dịp tội. Bà Evà biết rõ khi nói với con rắn: *“Thiên-Chúa cấm chúng tôi không được ăn những quả ấy, và cũng đừng sờ đến chúng.”* (Khởi-nguyên 3 : 3)

Nhưng nói xong, đáng lẽ bỏ đi ngay (đào vi thượng sách), bà nấn ná ở lại đối-thoại với con rắn, nhìn quả cấm, rồi vắn vè trong tay và sau cùng nghe theo lời rắn độc ăn quả cấm và đưa cho ông Adong cùng ăn: *“Ai liều mình vào dịp hiểm-nghèo sẽ chết trong hiểm-nghèo.”* (Ecclus 3 :27)

Thánh Phê-rô ghi nhận rằng ma quỷ *“gặm thét kiếm mồi để ăn thịt”*.

Thánh Xy-pri-a-nô tự hỏi ma quỷ làm gì để vào lại một linh hồn mà nó vừa ra khỏi? Nó vừa đi vừa tìm kiếm cơ-hội: *“Nó nhìn ngắm cẩn thận xem chỗ nào sơ hở nhất để vào theo lối đó.”*

Nếu người nào khinh thường lui tới những nơi có các dịp hiểm nghèo, địch-thù sẽ nắm lấy cơ-hội thuận lợi nhất để giết chết họ.

Hơn nữa, Ap-bô Ghe-Ric (Abbot Gueric) quan sát nhận thấy rằng Lazarô sống lại tay chân còn buộc dây. Nếu không cởi dây, ông ta sẽ chết, và ông không thể sống trói buộc như thế. Ngài có ý nói những ai ra khỏi đồng bùn dơ tội-lỗi, nhưng vẫn buộc chặt vào dịp tội, sẽ chết theo dịp tội đó. Những ai muốn được cứu-rỗi, chẳng những phải bỏ tội, mà phải bỏ luôn cả các dịp tội, như bạn xấu, nơi đàng-điểm tội-lỗi v.v...

II. Mơ ước ma quỷ

Có thể bạn nói, tôi đã thay đổi cuộc sống; Tôi không còn ý-tưởng xấu nào với người đó, và tôi đâu còn bị cám dỗ nữa.

Xin trả lời bạn: Ở Phi-châu có một loại gấu hay đuổi bắt loại khỉ để ăn thịt. Một khi thấy gấu tới, loại khỉ đó thoát thân bằng cách trèo lên những cây cao chót vót. Hồng mắt mồi, gấu làm sao đây? Nó nằm xoài dưới gốc cây, giả vờ chết. Tưởng gấu chết thật, loài khỉ nghĩ rằng còn gì nguy-hiểm nữa đâu, nên lòm-tọt xuống. Liếc nhìn thấy loài khỉ đang từ từ tuột xuống ngang tầm tay, gấu ta đột nhiên nhảy dậy, vồ lấy khỉ và cấu xé ăn thịt.

Bạn ạ, ma quỷ cũng vậy, nó giả vờ để yên không cám-dỗ, cứ để bạn lui tới như không có chuyện gì nguy-hiểm cả. Nhưng nó chờ một cơ-hội nào thuận tiện nhất, cám-dỗ bạn và bạn lại sa vào cạm-bẫy của nó. Biết bao linh hồn đã đọc kinh, cầu-nguyện, rước Thánh-Thể và người đời kể như các vị Thánh, thế nhưng những linh hồn này đã xem thường các dịp hiểm-nghèo tội-lỗi, nên đã thành con mồi cho ma quỷ!

III. Xác thật yếu đuối

Sách kể chuyện một bà thánh thiện đã lớn tuổi, tình nguyện làm một công-tác đạo đức, là chôn xác các vị tử-đạo. Một lần kia, bà tình cờ tìm thấy một vị chưa chết, nên đem về nhà bà săn sóc, vị này bình phục. Sau đó việc gì đã xảy đến? Trong một cơ-hội thuận tiện nhất, hai người có thể kể như hai vị thánh, đã mất ơn Chúa, sau đó mất luôn cả đức tin.

Tiên tri Isaia đã kêu lên: *“Hãy hô to, mọi xác phàm đều là cỏ.”* (I-sai-a 40 : 6)

Suy tư câu đó, Thánh Cờ-ry-sô-tôm nêu lên: Để lửa giữa rơm, rơm không cháy sao ? *“Để một ngọn nến thắp sáng giữa đồng cỏ khô, ai dám đoán chắc đồng cỏ*

không cháy!”

Thánh Xi-pơ-ri-a-nô cũng không nói khác hơn: *“Để lửa bao bọc tứ bề mà không cháy được ư?”*

Cùng một ý-tưởng đó, vua Salômon nói: *“Người ta có thể bước trên than hồng mà chân không bị phỏng ư?” (Cách-ngôn 6 : 28)*

Cũng vậy, ai liệu mình sống trong dịp tội, lại không vấp ngã sao?

Chúng ta hãy: *“Chạy trốn tội-lỗi như trốn rắn độc.” (Ecclus 21 :2)*

Theo Gu-an-phờ-rit: *“Không phải dừng đặng đến rắn, mà dừng đến gần.”*

IV. Dứt khoát bỏ ngay dịp tội

Nhưng bạn lại nói rằng nhà đó, bạn hữu đó có lợi cho tôi. Nếu *“nhà người bạn gái đó là đường đi âm- phủ.” (Cách-ngôn 7 : 27)*

Bạn không kịp lánh xa để được cứu-rỗi ư? Chúa phán: *“Nếu mắt phải con nên dịp tội cho con, thì hãy khoét và ném nó đi.” (Mat-thêu 5 : 29)*

Chúa có ý bảo không gì khác hơn là phải lánh xa dịp tội.

Thánh Phan-xi-cô At-xi-di nói rằng ma quỷ cám-dỗ những người lành khác hơn các kẻ dữ. Trước tiên nó dùng sợi tóc, rồi dùng sợi chỉ, sau nữa dùng dây nhỏ, sau cùng dây thừng trói buộc các người lành. Thánh nhân có ý nói rằng nó xúi dục các kẻ lành trước tiên phạm những lỗi lầm nhỏ. Một khi đã chiều theo ý nó, nó sẽ cám-dỗ ngày càng vi phạm những điều lỗi lớn hơn và sau cùng là tội trọng. Cách riêng là những thói xấu về xác-thịt, chúng ta phải dứt khoát tránh ngay những dịp gần và những dịp xa.

V. Các phương được thần diệu

Để giữ mình khỏi phạm tội, chẳng những phải quyết tâm, phải tránh xa các dịp tội, mà còn phải năng xưng-tội và lãnh các phép Bí-Tích. Nhà năng quét dọn

không bị dơ. Năng xưng-tội chẳng những sạch tội, mà còn được thêm sức mạnh chống trả chước cám-dỗ.

Phép Mình-Thánh tăng cường sự sống thiêng-liêng: *“Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta thì được sống đời đời, và Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày tận thế.”* (Gio-an 6,54).

Ai năng rước Mình và Máu Chúa sẽ được hứa ban sự sống đời đời. Công-đồng Tờ-ri-đen-ti-nô (Trent) gọi phép Mình-Thánh là *“Thuốc chữa khỏi những lỗi phạm hằng ngày, và giữ mình khỏi tội trọng.”*

Phương-thế thần-diệu khác để giữ mình sạch tội là đọc và suy-gẫm sách thiêng-liêng: *“Hãy năng nhớ đến các sự sau, thì bạn sẽ không bao giờ phạm tội.”* (Ecclus 7: 40)

Những ai ghi nhớ luôn trong trí những chân-lý đời đời về sự chết, sự phán-xét và cảnh đời đời sẽ không sa ngã phạm tội. Nhờ các giờ suy-gẫm, Chúa soi sáng chúng ta: *“Họ đến với Người và được chiếu soi.”* (Thánh Vịnh 33: 6)

Ngài nói với chúng ta và làm cho chúng ta hiểu được những gì nên làm mà những gì nên tránh. Hơn nữa, sự suy-gẫm là lò đốt nóng tình yêu Chúa: *“Trong giờ suy-gẫm, lửa đốt cháy trong tôi.”* (Thánh Vịnh 39 - 4)

Để giữ gìn ơn Thánh, điều cần thiết là phải năng cầu-nguyện, vì ai không cầu-nguyện sẽ hư mất đời đời.

Điều cần thiết để giữ gìn ơn Thánh là sắp đặt đời sống theo một chương-trình thánh-thiện. Sáng sớm, vừa thức dậy, người Kitô-hữu cảm-tạ Chúa, yêu mến Chúa, dâng lên Chúa những quyết-tâm, xin Chúa giúp để giữ mình sạch tội trong ngày. Sau đó, dâng Thánh-Lễ. Trong ngày nên có những giờ thiêng-liêng, viếng Mình-Thánh v.v..

Tối đến, nên lần chuỗi, tĩnh tâm. Quan trọng hơn cả là xin Chúa đức Nhãn-nại, nên nhớ kêu Danh Thánh Chúa và Đức Mẹ những lúc bị cám-dỗ.

Nếu thi hành các điều ghi trên, bạn hy vọng chắc chắn sẽ được rồi, bằng không bạn phải hư mất đời đời.

LỜI NGUYỆN CẬY TRÔNG

Lạy Đấng Cứu-Chuộc con, con cảm ơn Chúa cho ánh sáng chiếu dãi trên con, để con hiểu biết và cứu linh-hồn con khỏi chết đời đời. Con thề hứa sẽ kiên-nhẫn dùng ánh sáng Chúa cho. Con biết rằng Chúa muốn cứu con, và con lại rất ước ao được cứu-rỗi.

Lạy Chúa, con không đại dột chống lại lòng thương yêu của Chúa nữa. Nhờ tình yêu vô biên của Chúa, nên Chúa đã chịu đựng con cho đến ngày nay. Chúa mời gọi con gởi gắm tình yêu của con vào Chúa và con không còn ước mong gì hơn.

Lạy Đấng tốt lành vô biên, con yêu Chúa. Vì công-nghiệp của Chúa Cứu-Thế, con không bao giờ dám quay lưng lại với Chúa nữa. Con thà chết chẳng thà phạm tội.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là kho tàng ơn Thánh Chúa, xin Mẹ cứu giúp con Vì công nghiệp của Chúa Cứu-Thế, nhờ lời Mẹ bầu-cử, con hy-vọng sẽ được phần rỗi đời đời.

Đôi Dòng Về Tác Giả

Thánh Alphonsus Liguori sinh tại Marianella gần thành phố Naples vào ngày 27 tháng 9 năm 1696. Ngài là con cả trong một gia đình khá đông con thuộc giai cấp quý tộc tại Naples. Ngài được hưởng một nền giáo dục đa dạng trong các lãnh vực nhân văn, cổ điển và ngôn ngữ hiện đại, hội họa và âm nhạc. Ngài từng sáng tác bài ca Giáng Sinh được coi là phổ thông nhất tại Ý có tựa đề là Tu Scendi Dalle Stelle (Chúa xuống từ các tinh tú) và nhiều bài thánh ca khác. Ngài hoàn tất bậc đại học với văn bằng tiến sĩ về luật đạo cũng như luật đời và khởi sự hành nghề luật sư.

Năm 1723 sau một thời gian dài tìm hiểu ơn gọi, ngài quyết định bỏ nghề luật và mặc dầu bị người cha phản đối quyết liệt, ngài vẫn gia nhập chủng viện. Vào ngày 21 tháng 12 năm 1726, ngài thụ phong linh mục lúc 30 tuổi. Trong những năm đầu của cuộc đời linh mục, ngài sống với những người vô gia cư và giới trẻ bị xã hội bỏ rơi ở Naples. Ngài thành lập tổ chức “Evening Chapels” do chính các bạn trẻ điều hành. Đó là những trung tâm cầu nguyện, học hỏi Lời Chúa, sinh hoạt cộng đồng và giáo dục. Khi ngài qua đời, có 72 trung tâm như vậy với trên 10.000 người tham gia.

Năm 1729, Thánh Alphonsô rời gia đình và sinh hoạt tại trường Chinese College ở Naples. Tại đây ngài thu thập kinh nghiệm truyền giáo ngay bên trong Vương Quốc Naples. Đó là nơi ngài tìm thấy những người nghèo khổ và bị bỏ rơi còn hơn những trẻ em trên các đường phố của thành phố này.

Ngày 9 tháng 11 năm 1732, ngài thành lập Dòng Chúa Cứu Thế (Congregation of the Most Holy Redeemer) để theo gương Chúa Giêsu trong việc rao giảng Tin Mừng cho những người bị bỏ rơi và nghèo khổ nhất.

Thánh Alphonsô là một người yêu nghệ thuật. Ngài vừa là một nhạc sĩ, một họa sĩ, một thi sĩ và cũng là một tác giả viết sách. Thế nhưng ngài đã đặt sự sáng tạo nghệ thuật và văn chương của mình để phục vụ mục đích truyền giáo và ngài cũng mong muốn các sĩ tử của ngài theo chân. Ngài viết tổng cộng 111 tác phẩm về linh đạo và thần học. Các tác phẩm này được dịch ra 72 ngôn ngữ. Trong số những tác phẩm được quảng bá rộng rãi nhất bao gồm: *The Great Means of prayer*, *The Practice of the Love of Jesus Christ*, *The Glories of Mary and The Visits to the Most Holy Sacrament*. (Những phương thức cầu nguyện tuyệt vời, Thực Hành Tình yêu Đức Kitô, Những Vinh Quang của Mẹ Maria và Việc Kính Viếng Thánh Thể).

Thế nhưng sự đóng góp to lớn nhất của Thánh Alphonsô cho giáo hội là trong lãnh vực Thần Học Luân Lý. Công trình này phát xuất từ những kinh nghiệm mục vụ, do khả năng đáp ứng với những tình huống thực tế trong cuộc sống mỗi ngày. Ngài phản bác xu hướng khắt khe nghiêm nhặt vào lúc đó. Theo ngài đó là sản phẩm của giới ưu tú có quyền hành. Ngược lại con đường ngài đưa ra gần gũi với Tin Mừng bởi vì “sự nghiêm nhặt khắt khe đó giáo hội không bao giờ dạy và cũng không bao giờ thực hành”. Ngài biết cách làm thế nào xử dụng suy niệm thần học để phục vụ sự cao cả và phẩm giá của con người, với một lương tâm đạo đức và lòng thương xót truyền giáo.

Thánh Alphonsô được phong giám mục năm 1762 lúc 66 tuổi. Ngài tìm cách thoái thác với lý do tuổi tác và không thể chu toàn nhiệm vụ chăm lo cho giáo phận. Năm 1775 ngài được nghỉ hưu và về sống trong cộng đoàn DCCT ở Pagani là nơi mà ngài qua đời ngày 1 tháng 8 năm 1787. Ngài được phong thánh năm 1839 và được ban tước hiệu Tiến Sĩ Hội Thánh năm 1839 và là bổn mạng của các cha giải tội và các nhà luân lý vào năm 1950.